

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Ey İman Edenler! Allah'a İtaat Edin, Peygamber'e İtaat Edin ve Sizden Olan Emir Sahiplerine de." (Nisâ: 59)

"Ey İman Edenler! Kendinizi ve Âilenizi, Yakıtı İnsanlar ve Taşlar Olan Ateşten Koruyun." (Tahrîm: 6)

"Ey İman Edenler! Allah'a ve Peygamber'e Hâinlik Etmeyin." (Enfâl: 27)

"Emrolunduğın Gibi Dosdoğru Ol!" (Hûd: 112)

"Ey Ebu Zerr! Gemiyi Yenile, Çünkü Deniz Derindir. Tekmil Azığını Al, Çünkü Sefer Uzaktır. Yükünü Hafiflet, Çünkü Dağlar Arasındaki Yol Sarp ve Meşakkatlidir. Amelinî Hâlis Kıl, Çünkü İyiyi Kötüden Ayırt Eden Allah Her Şeyi, Her Yapılanı Görür." (İbn-i Hâcer, Münebbihât)

ÂHİR ZAMAN FİTNE VE TUZAKLARINDAN UZAK DURMAK ANCAK İLÂHİ BEYANLARA TAM TESLİMİYET İLE MÜMKÜNDÜR

[Halkın Durumu](#)

[Hayâsızlık](#)

[Zinâ](#)

[Cinayetlerin Fazlaşması](#)

[İlâhî Takdiri Bozmaya Çalışanlar](#)

[Yaratılışa Müdahale, Estetik Ameliyatlar](#)

[İnternet Mevzu](#)

[Ahlâk ve Edep](#)

[Örtülü Çıplaklık](#)
[Kadınları Dövmek](#)
[Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Âhir Zamandaki Günümüzü Haber Veriyor](#)
[Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin Beyanları](#)
[Dünya Hayatının Misali](#)
[Dünya Muhabbeti](#)
[Hoş Gösterilen Şeyler](#)

/ İsmail Yavuz

Fil Sûre-i Şerif'inin Tefsiri (3)

[Fil Kıssası \(3\)](#)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Üçüncü Yılı](#) [Uhud Savaşı \(6\)](#)

Hazret-i Hamza -radiyallahu anh- o gün oruçlu idi, orucunu açmadan şehit düştü. Resulullah Aleyhisselâm tarafından şehitlerin ulusu mânâsında "**Seyyidüş-şühedâ**" adı ile anılmıştır.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (25)

["İnsan Sevdığıyle Haşrolunur"](#)

EVLYÂ-İ KİRAM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları (148)

[Ebû Abdullah Muhammed bin Ali el-Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- \(3\)](#)

Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (81)

[Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- \(21\)](#)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri "Kitâbu'r-Riyâze" isimli eserinde bu hususta şöyle buyurmaktadır:
"Allah'ın kendisinde gizlendiği bu kul O'nun idare ettiği, koruduğu ve kendi adına hareket ettirdiği bir velidir."

Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

[Seytanın Hileleri](#)

Şeytan Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimizin sıfatına giremez, o aynada görünemez.

Şu kadar var ki, onun kendi şekline, aynı suretine giremez, fakat oyum diye görünür, ona benzemeye çalışır. Bu ise aynı sahte paraya benzer. Aynı para gibidir, fakat bir yeri noksanıdır. O bir yeri noksan olmazsa cezası çok ağırdır. Bu noktada çok dikkatli ve uyanık olmak gerekmektedir. İnsanların aldandığı nokta işte budur.

İSLÂM İLMİHALİ

[Seferilik \(Yolculuk\) -2-](#)

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Mekke'nin fethinde orada namaz kıldırıldığı zaman **"Ey Mekke'liler! Siz namazlarınızı tamamlayın, çünkü biz seferiyiz."** buyurdular.

Halbuki Ashab-ı kiram'dan bir çoklarının Mekke-i Mükerrreme'de evleri bulunuyordu.

GÜNDEM

[-ABD İle İttifakın Verdiği Büyük Zarar- Türkiye Yükseldiği Yerden Düşmeye Başladı!](#) / Uğur Kara

Türk dış politikasının çıktığı ve düştüğü yerde ne Suriye var, ne İran var, ne Rusya var, ne Ortadoğu var, ne Doğu Avrupa var, ne Asya var, ne Afrika var, ne Latin Amerika var. Japonya ve Çin de yok. Orada ABD ve Batı var.

Türkiye'nin 150-200 yıllık Batıcılık ve bağımsızlık arasında gidip gelen, inip çıkan, yalpalayan tavrı var.

[Pasifik'te İşler Karışmaya Başladı](#) / Şinasi Çapa

Japonya ve Çin'in birbiri ile ve etrafındaki ülkelerle yaşadığı ihtilaflar çatışma potansiyeli taşıyor. ABD'nin deniz gücünün büyük kısmını bölgeye kaydırmaya karar vermesi, bölge ülkeleri ile tatbikatlar yapması gerilimi artırıyor.

TARİHTEN SAYFALAR

[Kuruluş Devri Osmanlı Târîh Yazıcılığında "Oğûz-nâme"lerin Etkisi ve Bilinen En Eski Osmanlı Kroniği \(1\)](#)

/ Hakan Yılmaz

Bu araştırmamızda ilk kez, kuruluş devri târîh yazıcılığında "Oğûz-nâme"lerin ne kadar etkili olduğunu göstermeye çalışacak, Osmanlı Devleti'nin kuruluş devri ile ilgili bilgilerin bu kaynaklardan alındığını ortaya koyacak ve yine bu çerçevede, bu devre ait bilinmeyen çok eski bir kroniğin varlığını ortaya çıkaracağız.

[Vatan Sağ Olsun!](#) / Canan Büşra Kara

"Bu vatanı korumak için canını feda eden şehitlerimize ne kadar teşekkür etsek, ne kadar duâ etsek azdır."

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Öyle bir devirdeyiz ki, dünya kurulumundan beri fitne ve fesadın ayyuka çıktığı böyle bir devir gelmiş değil. İlahî emirler arkaya atılıyor ve hükümsüz sayılıyor.

Allah-u Teâlâ'nın bunca ihsanları karşısında bunca isyan! Helâk olan eski kavimler bollukta iken, sefahat içinde iken belâ ve âfâtlara uğramışlardır. Onların birer kabahatlerinden ötürü başlarına felâketler gelmişti. O kavimlerin yaptıkları kabahatlerin bugün hepsi yapılıyor. Her kötülüğün anası bu devirde mevcut. Onun için böyle bir devir gelmiş değil.

Ahkâm-ı ilâhi zaten yaşanmıyor, her türlü illet almış başını yürümüş. Eskiden sıkıntı vardı, İslâm'ı yaşamak zordu; ancak herkes helâli-haramı bilirdi, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü yaşayamasa bile iman ederdi. Bugün ise rahatlık var, dünyevî imkânlar var. Ve fakat iman yok! Allah-u Teâlâ'nın hükmüne teslimiyet yok.

Yani bu nimetler bizi şükre ve taate sevkedeceğine azdırıyor ve Hakk'tan uzaklaştırıyor.

Allah-u Teâlâ bir Hadis-i kudsî'de buyurur ki:

"Benim cinlerle ve insanlarla önemli bir hadisem var! Ben yaratıyorum, benden başkasına ibadet ediliyor! Ben rızıklandırıyorum, benden başkasına şükrediliyor." (Taberânî)

Bu ayki konumuz bir nasihat babından önemine binaen hazırlanmıştır. Dikkatlice incelenip okunduğunda, imanın ve iman kurtarmanın ne kadar mühim olduğu anlaşılacaktır. Bu fitneler hepimizi, evlâd-u ıyâlimizi celbetmekte, sûret-i haktan görünüp hatalara, isyan ve günahlara sürüklemektedir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde inananlara şöyle emir buyuruyor:

"Ey iman edenler! Kendinizi ve âilenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun." (Tahrîm: 6)

Allah-u Teâlâ bu emr-i ilâhisi ile, müminleri kendilerini korumakla mükellef tuttuğu gibi; evlâd-u ıyâlini de ateşten korumakla mükellef kılmıştır. Aksi halde mesuldür.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Fitne-fesadın çoğaldığı bir zamanda ibadet etmek, bana hicret etmek gibidir." (Müslim: 2948)

Fitne zamanında yapılan ibadetin faziletli olması, insanların ekserisi fitneye karışarak ibadetten gafil kaldıkları içindir. Allah-u Teâlâ bir kulunu muhafaza edip hıfz-u himâye ve tasarruf-u ilâhîsine aldığı zaman böyle oluyor.

Konunun içerisinde izahatı yapılan Hadis-i şerif'te bir yer var, Resulullah Aleyhisselâm **"Ne zaman ki..."** buyurduktan sonra **"...herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle**

gelirse..." diyerek bugünkü durumu tarif ediyor; "Herkes reyini beğenecek, kendi reyine göre hareket edecek." Ve işte o gün geldiğinde **"O zaman kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"**

Halk tabakasını bırakıp kendini kurtarma zamanı. Rabb'im kurtardıklarından etsin.

Neden kurtaracaksın kendini?

Fitnelerden, nefsâni arzulardan, şehvetin pençesinden, şeytanın adımlarından, şeytanlaşmış arkadaşlardan ve yoldan çıkmaya sebep olacak dünya ve içindeki her şeylerden...

Artık kimse hakikati dinlemez oldu. Görünüşte inanıyor, *"Doğru söylüyorsunuz."* diyor. Ancak o an menfaati neredeyse oraya dönüyor. Onun için:

"Halk tabakasını bırak!", mesuliyetten de kurtul.

Görünüşte inanmaktadır ancak akıl hocaları çoktur, pabucunu ters çevirir.

Onun için Hakk'a bak, halk tabakasını bırak. Hakk'ın hükmüne râm ol, halkın zannından uzak ol. Kendi reyini beğeniyor, kendi görüşünü beğeniyor, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü, ilâhi emri kenara atıyor. Her akıl sahibi aklını ileriye sürecek ama senin söylediklerin boş olacak.

Biz ne yapıyoruz, yaptığımız işler, konuştuğumuz sözler, kalbimizdekiler Hakk'a ve O'nun rızâsına uygun mu bakmıyoruz. Kendimizi Hakk'a göre ayarlamıyoruz, halka bakıyoruz, halkın yaptığını yapmaya, gittiği yoldan gitmeye bakıyoruz. Halka kulak veriyoruz. Halbuki bizim kendimizi Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a göre ayarlamamız gerekmez mi?

Hazret-i Allah'a ve Resul'üne kaçmamız gerekmez mi?

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Allah'a kaçınız!.." buyuruyor. (Zâriyat: 50)

O'nun Zât-ı ulûhiyetine ilticâ edin, her işinizde O'na itimat ve teslimiyette bulunun.

Hıfz-u himayesine sığınılacak, yardım istenecek, kapısına başvurulacak yegâne mabud O'dur.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Ey İman Edenler! Allah'a İtaat Edin, Peygamber'e İtaat Edin ve Sizden Olan Emir Sahiplerine de." (Nisâ: 59)

"Ey İman Edenler! Kendinizi ve Âilenizi, Yakıtı İnsanlar ve Taşlar Olan Ateşten Koruyun." (Tahrîm: 6)

"Ey İman Edenler! Allah'a ve Peygamber'e Hâinlik Etmeyin." (Enfâl: 27)

"Emrolunduğun Gibi Dosdoğru Ol!" (Hûd: 112)

"Ey Ebu Zerr! Gemiyi Yenile, Çünkü Deniz Derindir. Tekmil Azığını Al, Çünkü Sefer Uzaktır. Yükünü Hafiflet, Çünkü Dağlar Arasındaki Yol Sarp ve Meşakkatlidir. Amelini Hâlis Kıl, Çünkü İyiyi Kötüden Ayırt Eden Allah Her Şeyi, Her Yapılanı Görür." (İbn-i Hâcer, Münebbihât)

ÂHİR ZAMAN FİTNE VE TUZAKLARINDAN UZAK DURMAK ANCAK İLÂHİ BEYANLARA TAM TESLİMİYET İLE MÜMKÜNDÜR

Ashâb-ı kiram'dan Sâlebetü'l-Haşenî -radiyallahu anh- Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e:

"Ey iman edenler! Siz kendi nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda buldukça yoldan sapanların size zararı olmaz." (Mâide: 105)

Âyet-i kerime'sinin tefsirini sorduğunda, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Yâ Ebu Sâlebe! İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış. Ne zaman ki aşırı derecede cimrilik hâkim olur, nefislerin arzusu peşinden gidilir, dünya ahiret üzerine tercih edilir, herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse, o zaman KENDİNİ KURTARMAYA BAK VE HALK TABAKASINI BIRAK! Muhakkak ki sizin arkanızda karanlık gece parçaları gibi fitneler vardır. O fitneler içerisinde, sizin üzerinde bulunduğunuz inancın benzerine sınıksız yapışan bir kimse için, sizden elli kişinin sevabı kadar sevap vardır."

Ashâb-ı kiram: **"Yâ Resulellah! Onlardan elli kişinin sevabı kadar sevabı vardır değil mi? (Yani 'Sizden' kelimesi yanlışlıkla mı kullanıldı?)"** diye sorduklarında buyurdu ki:

"Hayır! Sizden elli kişinin sevabı kadar sevap alır. Çünkü siz iyiliklerde yardımcı bulursunuz, fakat onlar bulamazlar." (Ebu Dâvud - Tirmizî - İbn-i Mâce)

Bu ayki konumuz bir nasihat babından önemine binaen hazırlanmıştır. Dikkatlice incelenip okunduğunda, imanın ve iman kurtarmanın ne kadar mühim olduğu anlaşılacaktır.

Bu fitneler hepimizi, evlâd-u ıyâlimizi celbetmekte, sûret-i haktan görünüp hatalara, isyan ve günahlara sürüklemektedir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde inananlara şöyle emir buyuruyor:

"Ey iman edenler! Kendinizi ve âilenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun." (Tahrîm: 6)

Ateşin taşla tutuşturulması, şiddetine, hararetinin fazlalığına dair bir işarettir.

Allah-u Teâlâ bu emr-i ilâhisi ile, müminleri kendilerini korumakla mükellef tuttuğu gibi; evlâd-u ıyâlini de ateşten korumakla mükellef kılmıştır. Aksi halde mesuldür.

Bu devirde bu koruma nasıl olur?

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz aşağıdaki mucize Hadis-i şeriflerinde hem bu devri tarif ediyor, hem de "korunma ve kurtulmanın yolu"nu gösteriyor.

Ashâb-ı kiram'dan Sâlebetü'l-Haşenî -radiyallahu anh- Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e:

"Ey iman edenler! Siz kendi nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda buldukça yoldan sapanların size zararı olmaz." (Mâide: 105)

Âyet-i kerime'sinin tefsirini sorduğunda, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Yâ Ebu Sâlebe! İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış. Ne zaman ki aşırı derecede cimrilik hâkim olur, nefislerin arzusu peşinden gidilir, dünya ahiret üzerine tercih edilir, herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse, o zaman KENDİNİ KURTARMAYA BAK VE HALK TABAKASINI BIRAK!"

Muhakkak ki sizin arkanızda karanlık gece parçaları gibi fitneler vardır. O fitneler içerisinde, sizin üzerinde bulunduğunuz inancın benzerine sımsıkı yapışan bir kimse için, sizden elli kişinin sevabı kadar sevap vardır."

Ashâb-ı kiram: **"Yâ Resulellah! Onlardan elli kişinin sevabı kadar sevabı vardır değil mi? (Yani 'Sizden' kelimesi yanlışlıkla mı kullanıldı?)"** diye sorduklarında buyurdu ki:

"Hayır! Sizden elli kişinin sevabı kadar sevap alır. Çünkü siz iyiliklerde yardımcı bulursunuz, fakat onlar bulamazlar." (Ebu Dâvud - Tirmizî - İbn-i Mâce)

İşte o zaman bugün. Çok nazik davranmak lazım, çok dikkatli davranmak lâzım.

Cenâb-ı Hakk'tan kopmayacaksın, Hakk ile olacaksın, Hakk ile vazife göreceksin. Fazla sivrilmeyeceksin. "Düzelteyim!", "Yapayım!" zamanı değil, "Kurtulma!" zamanı.

Zira Resulullah Aleyhisselâm'ın; **"Kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"** buyurduğu zaman bu zaman. Halk tabakasını bırakıp kendini kurtarma zamanı. Rabb'im kurtardıklarından etsin.

Neden kurtaracaksın kendini?

Fitnelerden, nefsâni arzulardan, şehvetin pençesinden, şeytanın adımlarından, şeytanlaşmış arkadaşlardan ve yoldan çıkmaya sebep olacak dünya ve içindeki her şeylerden...

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz'den rivayetle Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"Ameller niyetlere göredir, herkese niyet ettiği şey vardır. Kimin hicreti Allah'a ve Resul'üne ise onun hicreti Allah'a ve Resul'üne olur. Kimin hicreti elde edeceği dünyaya veya evleneceği bir kadına ise onun hicreti hicret ettiği şey için olur." (Buhârî, Müslim)

Allah'tan ve Resulullah'tan uzaklaştıran her şeyden kaçmak. Kabre girdiğimizde Resulullah'ın, vekili olan o yüce velinin yüzüne bakmaya yüzümüz olmayacak her şeyden kaçmak.

Biraktıkları usûl ve esaslarla, edep ve adabına uygun hareket etmek... Hülâsa gerek hali hayatında gerek mematında kitaplarına sarılarak düsturuna riayet edelim ki dünyada da, ukbada da onlarla beraber olabilelim.

Şöyle bir düşünün, onlar; **"Bizden sonra Hazret-i Mehdi'ye tâbi olun, gelmesine Allah-u âlem 25-26 sene var ve o ancak ihlâs sahiplerini ordusuna alır."** (2006) buyuruyorlarken, Mehdi Aleyhisselâm'ın yanında olabilmek için ne yapıyoruz? İhlâsımızı, ubudiyetimizi mi artırıyoruz? Kendimizi başıboş zannedip serkeşlik mi ediyoruz? Vel hasılı kelâm bu yolun sahibi var. Biz kendimize gelelim, kendimizi kaybetmeyelim. Yolunda olalım, yolunda ölelim inşallah-u Teâlâ...

Dikkat ederseniz Cenâb-ı Hakk'ın izniyle lüzumu kadar bu halkı uyandırmaya çalıştık. Resulullah Aleyhisselâm'ın **"İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış."** emr-i şerif'ine ittiba ettik. Emr-i bilma'ruf ve nehy-i anil-münker vazifesini bihakkın yerine getirmeye gayret ettik.

Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan, hiç kimseden çekinmeden hakikatleri neşrettik. Defaatle dergilerimizle, kitaplarımızla halkı uyandırmaya, her türlü hakikati duyurmaya çalıştık. Fakat ruh ölmüş. Ruh ölü olduğu için dirilmiyor.

Nitekim Hadis-i şerif'te bir yer var, Resulullah Aleyhisselâm **"Ne zaman ki..."** buyurduktan sonra **"...herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse..."** diyerek bugünkü durumu tarif ediyor; "Herkes reyini beğenecek, kendi reyine göre hareket edecek." Ve işte o gün geldiğinde **"O zaman kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"**

Onun için Hakk'a bak, halk tabakasını bırak. Hakk'ın hükmüne ram ol, halkın zannından uzak ol. Kendi reyini beğeniyor, kendi görüşünü beğeniyor, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü, ilâhi emri kenara atıyor. Her akıl sahibi aklını ileriye sürecektir ama senin söylediklerin boş olacak. Biz ne yapıyoruz, yaptığımız işler, konuştuğumuz sözler, kalbimizdekiler Hakk'a ve O'nun rızâsına uygun mu bakmıyoruz. Kendimizi Hakk'a göre ayarlamıyoruz, halka bakıyoruz, halkın yaptığını yapmaya, gittiği yoldan gitmeye bakıyoruz. Halka kulak veriyoruz. Halbuki bizim kendimizi Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a göre ayarlamamız gerekmez mi?

Hazret-i Allah'a ve Resul'üne kaçmamız gerekmez mi?

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Allah'a kaçınız!..." buyuruyor. (Zâriyat: 50)

O'nun Zât-ı ulûhiyetine ilticâ edin, her işinizde O'na itimat ve teslimiyette bulunun.

Hıfz-u himayesine sığınılacak, yardım istenecek, kapısına başvurulacak yegâne mabud O'dur.

Ma'kıl bin Yesar -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde ise buyururlar ki:

"Fitne-fesadın çoğaldığı bir zamanda ibadet etmek, bana hicret etmek gibidir." (Müslim: 2948)

Fitne zamanında yapılan ibadetin faziletli olması, insanların ekserisi fitneye karışarak ibadetten gafil kaldıkları içindir. Allah-u Teâlâ bir kulunu muhafaza edip hıfz-u himâye ve tasarruf-u ilâhîsine aldığı zaman böyle oluyor.

Bugün o gün gelmiştir. Halk tabakasını bırakma zamanı. Ve kendini kurtarma zamanı!

Niçin? Çünkü bu zaman seyyiat zamanı, âhir zaman...

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Fuhuş ve ahlâksızlık açıkça yapılıncaya ve dirhem ile dinara tapılıncaya kadar, şöyle şöyle oluncaya kadar kıyamet kopmaz." (Ahmed bin Hanbel)

Bu Hadis-i şerif'ler kıyametin küçük alâmetlerinin bir bir zuhur ettiğini göstermektedir.

"Bir memlekette zinâ ve fâiz yaygınlaşırsa, o memleket halkı Allah'ın azabını mutlaka helâl kılmış, hak etmişlerdir." (Taberânî)

"Zinâ gibi fuhşiyâtın zuhûru, yerin sarsılmasına mûcib olur." (Camius-sağır)

Halkın Durumu:

Ahkâm-ı ilâhi zaten yaşanmıyor, her türlü illet almış başını yürümüş. Eskiden sıkıntı vardı, İslâm'ı yaşamak zordu; ancak herkes helâli-haramı bilirdi, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü yaşayamasa bile iman ederd. Bugün ise rahatlık var, dünyevî imkânlar var. Ve fakat iman yok! Allah-u Teâlâ'nın hükmüne teslimiyet yok.

Yani bu nimetler bizi şükre ve taate sevkedeceğine azdırıyor ve Hakk'tan uzaklaştırıyor.

Halk bu isyanlarının cezalarını hiç şüphesiz ki görecektir.

Allah-u Teâlâ bir Hadis-i kudsi'de buyurur ki:

"Benim cinlerle ve insanlarla önemli bir hadisem var! Ben yaratıyorum, benden başkasına ibadet ediliyor! Ben rızıklandırıyorum, benden başkasına şükrediliyor." (Taberânî)

Öyle bir devirdeyiz ki, dünya kuruluğundan beri fitne ve fesadın ayyuka çıktığı böyle bir devir gelmiş değil.

İlâhî emirler arkaya atılıyor ve hükümsüz sayılıyor.

Allah-u Teâlâ'nın bunca ihsanları karşısında bunca isyan! Helâk olan eski kavimler bollukta iken, sefahat içinde iken belâ ve âfâtlara uğramışlardır. Onların birer kabahatlerinden ötürü başlarına felâketler gelmişti. O kavimlerin yaptıkları kabahatlerin bugün hepsi yapılıyor. Her kötülüğün anası bu devirde mevcut. Onun için böyle bir devir gelmiş değil.

Bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"İnsanlara mutlaka öyle bir zaman gelecek ki, malı helâl yolla mı, haram yolla mı aldıklarına aldırış etmez." (Buhârî)

İşte o gün bu gündür!

Dergilerimizde bu hususu defaatle şöyle yazdık:

"Öyle ki Hakk'tan kopulduğu, Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'lerin umursanmadığı, sadece dünyaya rağbet edildiği, günahların açık olarak işlendiği ve isyana dönüştüğü, dünya kurulalıdan beri bir eşinin gelmediği, böyle bir bunalım geçirilmediği, her türlü fitnenin ortaya çıktığı, Allah'ın dinine değil, ilâh edindiği imamına tabi olduğu, Resulullah Aleyhisselâm'a dil uzatıldığı, küfrün hoş görüldüğü, imanla küfrün, hakikat ile dalâletin karıştırılmaya çalışıldığı, Allah düşmanlarına iltifat edildiği, Allah'a harp ilân edildiği, faiz, zina, fuhuş, içki, kumar, hırsızlık, rüşvet, çıplaklık, futbol gibi küfür âdetleri ve daha birçok Allah'ın yasakladığı şeylerin yapıldığı ve yaşandığı bu zamanda elbette bu isyan cezasız kalmaz.

Şöyle bir bakın; dinsizlik, imansızlık, küfür, nifak, sahtekârlık, fitne, ihanet, arsızlık, gasp, terör, katliam, yalan-dolan, cinayet, soygun, lüks, süs, israf, rüşvet, irtikab, suistimal, iftira vs... Bunlar artık âhir zaman alâmetleri olarak önümüzde her gün duyduğumuz şeyler... Namaz, oruç, zekât, nikâh gibi Hazret-i Allah'ın emirleri ise hafife alınmaktadır.

Kadınlardan erkeklerden her çeşit içkiyi içen, her türlü kumarı oynayan, her türlü fuhuş yaşıyanlar var.

Zinâ, fuhuş ve hayâsızlık çoğalmış hatta alenileşmiş, açıktan yapılıyor, uyuşturucular ve haplarla halk zehirleniyor.

Kadın ve erkekler zıvanadan çıkmış, iffet ve namus kavramı unutulmuş. Nefis ve şehvetin esiri olunmuş.

Kumar olan şans oyunlarıyla meşgul olunuyor.

Fâiz alıp verme artmış.

Gayr-i meşru yollar tutuluyor, Lût kavminin helâkına mucip olan kötülükler yapılıyor, eşine hayızlı ve nifaslı iken mukarenette bulunanlar çıkıyor.

Evlilikte en mühim şart dinî nikâh olduğu halde, mehir şart olduğu halde, kadının bu meşru hakkı verilmiyor. Mehirin adını bile duymayanlar var.

Haksız yere adam öldürmeler çoğalmış, büyü, sihir ve fal işleri insanların uğraşısı olmuş, bunlardan medet umuluyor.

Süs, lüks içimize girmiş, zenginler zekâtı unutmuşlar.

Kimisi çocuk olmaması için ilâhî hükmü değiştirmeye çalışarak her türlü çareye başvuruyor, kimisi çocuk daha doğmadan ana karnındayken öldürüp katil oluyor, kimisi de çocuk olsun diye her türlü hayâsızlığa ve zinâyâ râzı oluyor.

Kimisi saçlarını boyuyor, tırnaklarına oje sürüyor, kat olduğu için ve su geçirmediği için cünüp geziyor. Kimisi de saçlarını ondüle yapıyor, düzeni bozulmaması için kafasını yıkamıyor.

Gusül alınmıyor, abdest de öylesine...

"Dinin direği" olduğu halde namaz kılınmıyor. Kılanların yüzde doksanı taharete, istibrâya dikkat etmediği için, abdestsiz namaz kılıyor da haberi olmuyor."

Artık kimse hakikati dinlemez oldu. Görünüşte inanıyor, "Doğru söylüyorsunuz." diyor. Ancak o an menfaati neredeyse oraya dönüyor. Onun için:

"Halk tabakasını bırak!", mesuliyetten de kurtul.

Görünüşte inanmaktadır ancak akıl hocaları çoktur, pabucunu ters çevirir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz gelecekle ilgili hadiseler hakkında haber verirken bir noktasında şöyle buyuruyorlar:

"Bir kimse hakkında ne kadar kahraman zattır, ne kadar zarif kişidir, o ne kadar akıllı kimsedir, diye övülür. Halbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur." (Müslim, Fiten)

İşte bu zaman.

Yani ruhu ölmüş, canlı cenaze.

Hülasâ-i kelâm; ne Hazret-i Allah'ın hakkı olan Hakkullah'a, ne Hazret-i Allah'ın hukuku Hukukullah'a, ne Hazret-i Allah'ın beyanı olan Kelâmullah'a riayet ediliyor. Yani dikkat edilmiyor. Kul hakkına riayet ise zaten kalmamış. Amma orada çok ince hesap var...

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Ümmetim üzerine öyle bir zaman gelecektir ki İslâm'ın yalnız ismi, imanın resmi, Kur'an'dan ise harf ve hurufat kalacak.

Gayretleri mideleri, dinleri para, kibleleri karıları olacak. Onlar aza kanaat etmeyecekler, çok ile de doymayacaklar."

Dikkat edin! Bunu Resulullah Aleyhisselâm buyuruyor.

İnsanlar bu hâle geldiği zaman bunlar zuhur edecek ve çeşitli ibtilâlara maruz kalacaklar.

•

Âhir zamanda çıkan birçok kötülük ve haramlar olmasına rağmen çok mühim gördüğümüz birkaçını ele alıyoruz.

Hayâsızlık:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde iman eden müminleri şöyle tarif ediyor:

"Onlar büyük günahlardan ve hayâsızlıktan kaçınırlar. Kızdıkları zaman da kusurları bağışlarlar, affederler." (Şûrâ: 37)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şerif'lerinde buyurdular ki:

"Hayâ ile iman bir arada bulunur, birbirinden ayrılmazlar. (yani biri gidince öteki de kalmaz)." (Câmiu's-sağir)

Hayâ, bir müminde bulunması gereken en mühim hususiyetlerden birisidir.

"Utanmazsan dilediğini yap!" (Buhârî. Tecdîd-i sarîh: 2002)

Hadis-i şerifi müslümanların en belirleyici ahlâki vasfını ve terbiyesinin karakterini belirlemektedir.

"Onlar ki, mahrem yerlerini herkesten korurlar." (Müminûn: 5)

Enes -radiyallahu anh-in rivâyet ettiği diğer bir Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Her dinin bir ahlâkı vardır, İslâm'ın ahlâkı da hayâdır." (İbn-i Mâce: 4181)

Durum böyle olunca işi ciddi tutmak, Hazret-i Allah ve Resulullah Aleyhisselâm'ın hükmünün olduğu yerde mahlûkun hükmünün geçmeyeceğinin idraki içinde olmak gerekir.

Zinâ, fuhuş ve benzeri gayr-i meşru hayasızlıkların yaygınlaştığı bir memleketin ve halkının başına herhangi bir felâket ve musibetin geleceği mukadderdir. Bugün olduğu gibi.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyururlar:

"Bir memlekette zinâ ve fâiz yaygınlaşırsa, o memleket halkı Allah'ın azabını mutlaka helâl kılmış, hak etmiştir." (Taberâni)

Daha evvel arzettiğimiz gibi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde:

"Çalgıcı kadınlar ve çalgı aletleri türediği zaman... Kızıl rüzgâr, zelzele ve yere batma gibi... Afetleri bekleyin." buyurmuştu.

Bunlara itibar ve rağbet ediliyor. Bütün fuhuş, fenalık, rezalet alenen meydanda. Sanat adı altında yapılıyor ve televizyonlarda gösterilerek onca imanlar söndürülüyor. Allah-u Teâlâ onlara lânet eder, hiçbir surette onlara rahmet nazarı ile bakmaz.

Cahş'ın kızı Zeynep -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir kere telaşla: 'Lâ ilâhe illâllah' diyerek odama girdi. Baş parmağıyla onu takip eden (şehadet) parmağını halka yaparak;

"Yaklaşan fitne ve belâdan vay Arapların haline! Bugün Ye'cüc ve Me'cüc seddinden bu kadar delik açıldı."

Bu sırada ben; 'Yâ Resulellah! İçimizde bu kadar sâlihler varken biz de helâk olur muyuz?' diye sordum.

"Evet fîsk-ı fücür, fuhuş, masiyet çoğalınca (helâk olursunuz)" diye cevap verdi." (Buhârî Tecdîd-i sarîh: 1372)

O gün gelmezden evvel tevbe edip Allah ve Resulü'ne yönelenlere ne mutlu! Allah-u Teâlâ dilediğini dilediği şekilde kurtarır. Bu gibi kimselerin dünyası saâdet olur. Çünkü o Hakk ile idi, halk ile değil.

Hadis-i şerif'te ise:

"Allah bir topluluğa azap indirince, bu azap onların hepsine dokunur. Sonra kıyamet gününde herkes kendi amelîne göre haşrolunur. (Sâlihler mükâfatını görür, fâsıklar azap olunur.)" buyuruluyor. (Buhârî Tecdîd-i sarîh: 2119)

İyiler saâdet-i ebediye'ye nâil oldukları gibi cennet-i âlâ'ya girerler, en güzel bir hayatla yaşarlar, kendilerine vadolunan ilâhi mükâfatlara nâil olurken sonsuz bir hayatla müşerref olurlar.

Ve fakat azgın nankörlere gelince küfürleri sebebiyle bu azgın cahillere hazırlanmış ilk ziyafet kaynar sudur. Sonra cehenneme atılırlar. Ateş içinde yiyecekleri zakkum, içecekleri kanlı irindir. İsyân edip karşı gelenlerin cezası budur.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde:

"Hayânın azlığı küfür alâmetidir." buyururlar. (Münâvî)

Dinin öngördüğü nikâha önem verilmedi. Ahkâma mucip âile hayatı yaşanmadığı için nesil de böyle oldu.

Bu hayâsızlık insanları imansızlığa sevketti. Hayasızlık ve imansızlık neticesinde de nesil bu hale geldi. Hiçbir hüküm tanımıyor.

Hayâ müminin ziynetidir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Hayâ ancak hayır getirir." (Müslim)

Zinâ:

Dinimiz evlilik dışı münasebetleri haram kılmıştır. Çok çirkin bir fiil olup, şiddetle yasaklanan büyük günahlardan birisidir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Zinâyâ yaklaşmayın. Çünkü o, şüphesiz hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur." buyuruyor. (İsrâ: 32)

Çünkü insanı tahrik ederek zinâyâ götüren şehvet duygusundan ve tehlikelerden emin olmak, ancak zinâyâ yaklaşmamakla mümkün olur. Yaklaşıldığı takdirde bu emniyeti sağlamak güçleşir.

Zinâ öyle bir hayasızlıktır ki, neticesinde nesep bozulur, nesiller soysuzlaşır. Oysa ki İslâm dini neslin korunmasına büyük önem vermektedir.

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde:

"Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın." (En'am: 151)

Buyurmuş, adam öldürme fiilini zinâ fiili ile anarak yasaklama getirmiştir. Çünkü zinâ da aslında nesli öldürme niteliğindedir.

"Onlar ki, eşleri ve câriyeleri dışında mahrem yerlerini herkesten korurlar." (Meâric: 29-30)

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"İlmin kalkması, cehaletin kökleşmesi, çeşitli içkilerin içilmesi, zinânın çoğalması kıyamet alâmetlerindedir." (Buhârî. Tecrîd-i sârih: 71)

"Zinâdan sakınınız. Zira zinâda dört hâl vardır. Yüzde olan güzellik nurunu, rızıkta olan hayır ve bereketi giderir. Cenâb-ı Allah'ın gadabını ve uzun süre cehennem azâbına uğramayı gerektirir." (Camius-sağir)

"Zinâ, fakirlik meydana getirir." (Münâvî)

"Kim iki çene arasını (haram lokma ve kötü sözden), iki bacak arasını (zinâ ve kötülüklerden koruyacağına) bana söz verirse ben de ona cenneti söz veririm." (Buhârî. Tecrîd-i sârih: 2032)

En mühimi de uhrevî zararlarıdır ki, bu gibi kimselerde Allah korkusu ve ahiret endişesi zayıflar, kalbi kararır.

Gözün, dilin, elin, kalbin, ayağın zinâsı vardır. Çok dikkat etmek lâzımdır, imanî bir meseledir. Hazret-i Allah'ın sana takdir ettiği nasibini eşini beğenmiyorsun, Hazret-i Allah'ın istemediği, takdir etmediğine gidiyorsun. Bu, Hazret-i Allah'ı gadaplandırır. Eşine ihanet edene melekler lânet eder. İnsan evine, eşine sâdik olmalı, zinâyâ gitmemeli, harama giden kapıları kapatmalıdır. Huzuru için, ihlâsı için ve âhireti için.

Hadis-i şeriflerde şöyle buyuruluyor:

"Bir kul zinâ ettiği zaman, iman nûru kalbinden çıkar, bir gölge gibi başının üstünde durur. Ancak tam bir tevbe ettiği zaman dönüp kalbine girer." (Camiüs-sâğir)

"Bir kimse zinâ ederse imanı ondan çıkar. Şu kadar var ki tam bir pişmanlıkla hâlisane tevbe ederse affolunur." (Tirmizî)

"Şüphesiz zinâ eden kimselerin vücudu kıyamet gününde ateş kesilir, fırın gibi alev alır parlar." (Camius-sağir)

Bu hususta Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, kadınları **"Miraç Gecesi"** kimisi göğüslerinden, kimisi ayaklarından başaşağı asılmış olduğu halde görmüş, Cebrâil Aleyhisselâm da bunların, **"Zinâ eden ve çocuklarını öldüren kadınlar!"** olduğunu haber vermişti.

Bu ilâhi beyanlar imanlı kadını titretir. İmansız kadını ise ancak cehennem titretir.

Fâiz:

Küffar bu necip milleti hiçbir şekilde yenemedi, bozamadı. Ancak fâizi sokmakla, haram lokmayı tattırmakla, bu güzel millet bozuldu.

Dinimiz fâiz ile fâizin girdiği bütün kazanç yollarını kesin olarak haram kılmıştır.

Haram oluşu hem Âyet-i kerime hem Hadis-i şerif ile sabittir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde:

"Fâizi yemeyiniz." (Âl-i İmran: 130)

"Allah alış-verişi helâl, fâizi haram kılmıştır." buyuruyor. (Bakara: 275)

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Allah fâiz yiyeni, yedireni, şahitlerini ve kâtibini lânetlemiştir." (Tirmizî)

"Fâizde alan-veren eşittir. (günaha ortaklı.)" (Müslim)

Fâizin helâl olduğunu iddiâ etmek küfürdür.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz fâizin her çeşidinin günahını otuz altı zinâyâ eşit saymıştır.

Âyet-i kerime'lerde:

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının. Eğer imanınızda gerçek iseniz, fâizden arta kalanı bırakın almayın. Yok eğer fâizi terketmezseniz, bunun Allah'a ve Peygamber'ine açılmış bir savaş

olduğunu bilin. Eğer fâiz almaktan tevbe ederseniz, ana paranız yine sizindir. Böylece ne kimseye haksızlık etmiş ne de haksızlığa uğramış olursunuz." buyuruluyor. (Bakara: 278-279)

Fâizciler hakkında buyurulan hem lâfzî hem de manevî ve şiddetli tehdit hemen hemen başka hiçbir tahrim âyetinde yer almış değildir.

Allah ve Resul'üne harp ilân etmiş olan bu gibi kimseler en şiddetli bir dil ile lânetlenmişlerdir.

Aslında onların ne Hazret-i Allah'la ne de Resul'ü ile harp etmeleri mümkün değildir. Asıl harbi Allah ve Resul'ü onlara açmıştır. Fâizcilerin dünya ve ahirette hezimete uğrayıp perişan olmaları mukadderdir.

Hakk'tan kopmuşlar. Kimi türeme imamların, kimi de şeyh zannettiği şeytanların peşinde ve izinde. Kimisi küffara hayran, İslâm'ın yalnız ismini taşıyor.

Zenginler sarhoş, kadınlar çılgın, orta tabaka şaşkın ve şuursuz.

Gönüller hep perişan.

Harama irtikap edenlerin oturduğu koltuk elektrikli sandalyedir. O kişi, o anda ölüme mahkûmdur. Yani ruhu o anda ölmüştür, yaşayan canlı cenazedir. O koltuğa hevesli, cebine hevesi çok amma, oturduğu anda elektrikli sandalyeye oturduğunu çok iyi bilmelidir, ebedî hayatını söndürmüştür.

Şu Âyet-i kerime'yi düşün ve günahlarına tevbe et! Hazret-i Allah'tan affını iste! Allah'ın dinini, Resulullah Aleyhisselâm'ın sünnetini yaşamayı gaye edin ve azmet!

"Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. O yine de çoğunu affeder." (Şûrâ: 30)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde buyurur ki:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, fâiz yemeyen kimse kalmayacaktır. Fâizin kendisini yemese bile tozunu yutacaktır." (Ebu Dâvud)

Bunun da sebebi, bugün ekseri insanlar fâizle iş görüyor. O alıp vermiyor amma, fâizci ile alış-veriş yaptığı için onun tozu ona dokunacak.

Fâizin bu derece yaygınlaşması kıyamet alâmetlerindedir.

Bir Hadis-i şeriflerinde de şöyle buyuruyorlar:

"Menfaati celbeden her borç, fâiz gibi haramdır." (C. Sağır)

Bugün fâizsiz banka adı altında kurulan finans kurumlarının da diğer bankalardan hiçbir farkı yoktur. İşte Hadis-i şerif, işte bu bankaların durumu!

Cinayetlerin Fazlalaşması:

Bu mevzu **"Kıyamet alâmetleri"**ndendir. Sebepi sebepsiz, haklı haksız, her gün onlarca insan öldürülmekte ve katil olunmaktadır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Nefsim kudret elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki, insanlara öyle bir zaman gelecek, katil niçin öldürdüğünü, maktül de niçin öldürüldüğünü bilmeyecektir." (Müslim: 2908)

Bugünkü anarşi beyan ediliyor.

Niçin öldürdüğünü, kimi öldürdüğünü bilmiyor. Sebep yok, maksat yok.

Bütün bu kötü haller ve icraatlar hep kötü idareciler sebebiyle husule geliyor. Onlar münafık olacaklar. Görünüşte ismi İslâm, fakat isimde kalmıştır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Herc çoğalmadıkça kıyamet kopmayacaktır."

Buyurmuşlar, Ashâb-ı kiram: **"Herc nedir yâ Resulellah?"** diye sorduklarında:

"Katildir katil!" buyurmuşlardır. (Müslim: 157)

.

Haksız yere kasten bir kimseyi öldürmek büyük bir suçtur. Bu cinayeti işleyenler dünyada kısasa, ahirette ise cezaya uğrar.

Kur'an-ı kerim'de öldürmenin haram olduğuna dair pek çok Âyet-i kerime vardır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde bir mümini haksız yere öldürmenin büyük bir cinayet olduğunu ve o nispette cezaya sebep olacağını beyan buyurmaktadır:

"Kim bir mümini kasten öldürürse, onun cezası, içinde devamlı kalacağı cehennemdir." (Nisâ: 93)

Çünkü o, çok büyük bir suç işlemiştir.

"Allah ona gazap etmiş, lânetlemiş ve büyük bir azap hazırlamıştır." (Nisâ: 93)

Cehennemde ebedî kalma cezası, katilin tevbekâr olmamasına âittir. Tevbesinin kabul edilip edilmemesi ise Allah-u Teâlâ'nın iradesine bağlıdır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre diğer bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Eğer gök ve yer sakinleri bir müminin kanının akıtılmasına (öldürülmesine) katılsalar, Allah mutlaka onları cehenneme yüzü üzere sürer." (Tirmizî. Diyât 8)

İnsanların nazarında dünya büyük ve önemli bir varlık olmasına rağmen, bir mümini öldürmenin anlatılmayacak derecede tehlikeli ve korkunç bir âfet olduğu belirtilmektedir.

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Kim bir cana kıymamış, ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir kimseyi öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir." (Mâide: 32)

Burada insan hayatının ne kadar değerli olduğu gözler önüne serilmektedir.

Haksız yere bir başkasının hayatını alan veya ölümüne sebep olan kimse, yalnızca bir kişiye zulmetmekle kalmamış, aynı zamanda insan hayatının ulviliğini ayaklar altına almış, bu hususta başkalarına da cesaret vermiş, Allah-u Teâlâ'nın gazabını hak etmiş olur.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Mümin haram olan kanı akıtmadıkça, dininin geniş alanında kalır." buyuruyorlar. (Buhârî)

Bir mümin büyük günahlar işlese de; tevbe eder, kul haklarını öderse, Allah-u Teâlâ'nın affına uğrayabilir ve dininin geniş alanında kalır. Fakat kendisine mümin kardeşinin kanı bulaşan kimse, aff-ı ilâhiden ümitsiz olarak yaşadığından, dini de hayatı da onu sıkır. Huzur içinde yaşayamaz.

Öldürülen insanın velisi, kısas yoluyla katilin öldürülmesini istese bile, bu ceza dünyadaki cezasıdır. Ölenle öldürülen arasındaki diğer hükümler ahirete kalmıştır.

İlâhî mahkemede ilây-ı kelimetullah için öldüren kurtulacak, fakat gayr-i meşru bir maksatla öldüren, öldürdüğü kimsenin de günahını yüklenerek hesap yerinden ayrılacaktır.

"Şüphesiz ki dünyanın yok olup gitmesi, Allah katında haksız yere bir mümini öldürmekten daha hafiftir." (İbn-i Mâce: 2619)

İlâhî Takdiri Bozmaya Çalışanlar:

Bir iman zafiyetinin neticesi olarak, çocuğu olmayan nice kimseler, olsun diye her türlü hileye başvurdukları gibi; birçok kimseler de olacak olan çocuğu olmasın diye İslâmî olmayan usüllere başvurumaktadırlar.

Bu ise günümüzün mühim hastalığıdır. Bu gibi yersiz hareketler takdir-i ilâhiyi bozmaya çalışmak mânâsına gelir.

Allah-u Teâlâ'ya teslim olan, onun taksimât-ı ilâhîsine râzı olur, telâşa lüzum görmez, doktorlara başvurmaz.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Cenâb-ı Hakk'ın takdirine râzı olan kimse gönül zenginliğine sahip olur." (Münâvî)

Bütün bunlar hep şeytanın oyunları ve icraatlarıdır.

Nitekim Âyet-i kerime'de buyurulduğu üzere şeytan cennetten kovulduğunda insanları nasıl yoldan çıkaracağını itiraf ederek şöyle dedi:

"Öyle ise beni azdırdığın için andolsun ki, ben de onları saptırmak için, senin doğru yolun üzerinde tuzak kuracağım." (A'raf: 16)

Onları şaşırtıp eğri büğrü yollara sevketmenin çarelerini arayacağım.

İşte Âyet-i kerime'ler, işte yaptıkları işler!

Rahim bir kabre benzer

Dıştan iç âlemi bilinmez

Allah-u Teâlâ onu dayadı döşedi

Çocuk için müdahale edilmez.

Bu nokta çok mühimdir, bugünün çok mühim bir hastalığıdır.

Hatta o kadar ki, çocuk olsun diye yabancı yerden alanlar bile var.

Kimileri de tüp bebek usûlüne başvuruyorlar. Bu ise doğrudan doğruya bir hayâsızlıktır, ilâhî ahkâma uygun değildir ve aynı zamanda zinâdır.

Bu ahkâm harici girişimlerin içinde bir de sperm bankalarının çıkması vardır. Bu hayâsızlık, bu ahkâm tanımama, bu çirkeflik ve pislik bu kadar yangınlaşmıştır. Bunlar tamamen sapmışlıktır. İslâm dini bunların hepsini reddeder.

Öyle bir hayâsızlık ki ileride kendi öz kardeşleriyle evlenmeler gündeme gelir. Bu tür çirkefliklerle nesil karışır ve bilinmez bir hâl alır. Gayr-i meşru babası belli olmayan çocuklar dünyaya gelir.

Bütün bunların İslâmiyet'le alâkası yoktur. "*Müslümanım!*" diyen her kişi bu tür hayâsızlıklardan uzak durur, karışmaz, ilgilenmez, yaklaşamaz ve bu tür oluşumlara fetvâ veremez...

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah her dişinin neye gebe kalacağını, rahimlerde neyi eksik neyi ziyade edeceğini bilir."
(Ra'd: 8)

Burada Allah-u Teâlâ ilminin mükemmelliğini ve hiçbir şeyin O'na gizli kalamayacağını, bütün canlıların dişileri arasında hamile kalanların erkek mi dişi mi, hilkatı tam mı eksik mi, güzel mi çirkin mi, uzun mu kısa mı ve daha buna benzer bütün hususları ezelf ilmi ile kuşattığını haber vermektedir.

Normalden farklı olan erken doğumlar veya sakat doğanlar bile kendiliğinden olmuş şeyler değildir, sırlar âleminde Allah-u Teâlâ'nın ilmi ve iradesi sayesinde meydana gelen hadiselerdir.

"O'nun katında her şey ölçü iledir." (Ra'd: 8)

Başından sonuna kadar belli sınırlar içinde bir takdir iledir. Her şeyin haddi ve hududu vardır. Bu miktar ve sınırı aşmaz ve ondan daha aşağı da düşmez. O'nun ilmi ile çerçevelemiş olmayan hiçbir şey yoktur.

Allah-u Teâlâ'nın kelâmına iman eden böyle işlerle uğraşmaz. İman etmeyen ise İslâm'la ilgisi kalmaz.

.

Çocuk olması için bu kadar ısrarlı olmak bu derece hata ise, çocuk aldırma da büyük günahdır ve Hazret-i Allah'ın takdirine tamamen karşı gelmektir. "Sen verdin, ben istemiyorum." mânâsına gelir. O verdi sen istemedin, O seni ister mi? Sen artık Hazret-i Allah'ın kulu değilsin, nefsinin ve şeytanın kulusun.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Geçim endişesi ile (fakirlik korkusuyla) çocuklarınızı öldürüp canına kıymayın." (İsrâ: 31)

Bu Âyet-i kerime'de belirtildiği gibi kürtaj bir cinayettir. Cahiliye devrinde kız çocuklarını diri diri toprağa gömerlerdi. Aynı cahiliyet devam ediyor. Bugün ise daha rahimde iken öldürüyorlar. Bu apaçık bir katliamdır, Allah-u Teâlâ'nın hükmüne rızâ göstermemektir.

"Biz onların da sizin de rızkınızı veririz." (İsrâ: 31)

Rızıkla ilgili düzenleme Allah-u Teâlâ'nın elinde olduğuna göre; çoluk çocuk sahibi olmanın, çocukların kız veya erkek olmasının fakirlikle hiçbir ilgisi yoktur demektir. Kullarına bir babanın evlâdına olan merhametinden daha çok merhametlidir, çocukların rızkını kendi teminatı altına almıştır.

"Onları öldürmek gerçekten büyük günahdır." (İsrâ: 31)

Bu cinayetin vebali pek büyüktür. Çünkü beşeriyetin devam etmesi evlât silsilesinin devamına bağlıdır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmaktadırlar:

"Yeryüzünde bir kötülük işlendiği vakit, ona şahid olan bunu takbîh ederse (kötü olduğunu teyid ederse) o kötülüğü görmemiş gibi zararından kurtulur.

O kötülüğe şahid olmadığı halde, işittiği zaman memnun kalan kimse, sanki şahid olmuş gibi manen zarar görür." (Ebu Dâvud, Melahim 17, 4345)

Yaratılışa Müdahale Estetik Ameliyatlar:

Sırf güzellik uğruna, güzel görünmek için kişinin kendi yaratılışını değiştirmesi câiz değildir. Bu sebeple yapılan estetik ameliyatları tamamen nefsanîdir ve câiz görülmemiştir. Ancak zaruret tedavi amacı ile olur, aksi takdirde keyfidir, haramdır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Allah, dövme yaptıranlara, kaşlarını inceltenlere, dişlerini seyrekleştirenlere, Allah'ın yarattığını bozanlara lânet etsin." buyurdular. (Riyazüs-salihin: 3/1677)

Oysa bugün birçok kadın güzel görünmek adına kaşında gözünde değişiklik yapıyor, hatta yüzünden ya da vücudundan estetik ameliyat oluyor. Kapalı da yapıyor, açığı da yapıyor.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"İyi bilin ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabb'i olan Allah'ın şanı ne yücedir!" buyuruyor. (A'râf: 54)

Hükümünü hiç kimse değiştiremez, verdiği kararı hiç kimse bozamaz. Emir, yasak, tedbir ve idare, tam tasarruf O'na aittir.

Diğer Âyet-i kerime'lerde ise şöyle buyuruluyor:

"Hüküm yücelerin yücesi Allah'ındır." (Mümin: 12)

Çünkü O, mülkünde yücedir, dilediğini yapar, dilediği hükümü verir. O'nun verdiği hükümler belirli bir zaman ve asır ile sınırlı değildir. Kıyamete kadar geçerlidir.

"Rabb'inin sözü doğruluk bakımından da adalet bakımından da tamamlanmıştır, tam kemalindedir. O'nun sözlerini değiştirebilecek hiç kimse yoktur." (En'âm: 115)

Allah-u Teâlâ'nın rahmetinden ebediyen kovulmuş olan şeytan insanların apaçık düşmanıdır ve onları cehenneme götürmek için bütün gücüyle ve ordusuyla çalışır.

Onu kınanmaya, kovulmaya ve ahirette de kendisine uyanlarla beraber ebedî azaba mahkum etti.

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde şeytanın yapacağı düşmanlığı haber veriyor:

"Onları mutlaka saptıracağım." (Nisâ: 119)

Onların zamanlarından, iş ve güçlerinden, istidatlarından, mal ve evlâtlarından bir kısmını kendim için ayıracağım. Yollarına tuzaklar kurup, büyük bir kısmını benim yolumda çalıştıracam.

Bâtılı hak, eğriyi doğru, kötüyü iyi, çirkini güzel, günahı sevap göstererek, vesvese ve iğvâlarımla onları hidayet yolundan mutlaka çevireceğim.

"Onları boş kuruntularla oyalayacağım." (Nisâ: 119)

Kalplerine hırs ve tamah, uzun ömürler yaşamak, amelsiz olarak cennete girmek, sebeplere tevessül etmeksizin maksada ulaşmak gibi olmayacak birtakım kuruntuları ilkâ edeceğim. Onları kıyameti, hesabi, cenneti ve cehennemi düşünmek hissinden mahrum bırakacağım.

"Onlara emredeceğim, benim emrimle hayvanların kulaklarını yaracaklar." (Nisâ: 119)

Nitekim câhiliye devri Arapları, bir dişi deve beş defa doğurur ve beşincisi erkek olursa kulağını delerler ve artık ondan faydalanmayı kendilerine haram sayarlardı. Onu putlarına adarlar, bu bir şirk ve küfür iken ibadet yaptıklarını zannederlerdi.

"(Şeytan dedi ki) Onlara emredeceğim, Allah'ın yaratışını değiştirecekler." (Nisâ: 119)

Yaratılışın şeklini veya sıfatını değiştirerek durumunu başka şekle sokacaklar. Organlarını yaratılış görevlerinin dışında kullanacaklar. Kadın yerine erkek, erkek yerine kadın kullanacaklar. Nikâhı bırakıp zinâya gidecekler. Cinsiyeti belli etmeyecek kılıklara bürünecekler. Erkeklerin kadınlara, kadınların erkeklere benzemesine çalışacaklar. Temizi bırakıp pisliğe koşacaklar, menfaati bırakıp zararı seçecekler. Doğruluğu budalalık, eğriyi hüner sayacaklar. Vazifeden kaçıp oyuna gidecekler. Helâl haram, harama helâl, iyiye kötü, kötüye iyi diyecekler. Hayır yerine şer işleyecekler. Sakallarını bıyıklarını yolacaklar. Yüzlerini boyayacaklar. İmar edilmesi gerekeni yıkıp, yıkılması gerekeni imar edecekler. Yaratılışın zıddına alışkanlıklar edinecekler.

Bundan da öteye; Yaratılanı yaratıcı yerine koyacaklar. Tevhid'den çıkacaklar, İslâm dinini bozmaya çalışacaklar, kendi düşüncelerine uygun bâtıl dinler kuracaklar, sahte liderler edinecekler, şeytanlık peşinde dolaşacaklar.

Şeytan böyle demişti, dediği gibi de istediğini yaptırıyor. Bunları yaptırırken de onlara bir tat ve ümit veriyor, peşinde koşturuyor, rızâ-i Bâri'den uzaklaştırıyor.

"Kim Allah'ı bırakır da şeytanı dost edinirse, şüphesiz ki o apaçık bir ziyana uğramıştır." (Nisâ: 119)

İnsanın insanlığı şeytana düşman olmayı gerektirir. Fakat insan, şeytanın hile ve yalanlarına o kadar kapılıyor ki onu dost edinmeye başlıyor. Onun bu dostluğu, onların karşılıklı düşmanlıklarının dostluğa dönüşmesi mânâsına gelmez. Ancak insanın, düşmanı tarafından kandırıldığı mânâsına gelir. İnsan şeytanla ebediyen dost olamaz. Çünkü şeytan ona hiçbir zaman dost gözüyle bakmaz.

İnternet Mevzu:

Avf bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Kıyamet kopmadan önce vuku bulacak alâmetlerden altı şeyi sayınız:

1. Benim ölümüm.

2. Kudüs'ün fethedilmesi.

3. Koyun vebası gibi bir hastalıkla insanların kırılması.

4. Mal çokluğu ki, birisine yüz altın verildiğinde onu az görerek öfkelenmesi, memnun olmaması.

5. İstisnasız her Arap evine girecek bir fitnenin yayılması.

6. Sizinle sarı ırk arasında bir barış antlaşmasının yapılması, onların bu barışı bozmaları ve her birinde on iki bin kişi bulunan seksen sancakla gelip size hücum etmeleri." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1313)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri "**Kıyamet ve Alâmetleri**" isimli eserinde bu Hadis-i şerif'in izahını yaparken şöyle buyuruyorlar:

"İlk iki alâmet gerçekleşmiştir, üçüncü ve dördüncü alâmetler henüz vuku bulmamıştır.

Beşinci ise televizyon vesaire, buna mümasil fitneler her eve girdi. Bu vasıtalarla her rezalet yapılıyor." (Kıyamet ve Alâmetleri, s. 62)

Öyle değil mi? Buna mümasil fitneler, televizyon olsun, internet olsun her eve girmedi mi?

Üsâme -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Benim gördüğümü görüyor musunuz? Ben sizin evlerinizin arasında fitnelerin yerlerini yağmur yerleri gibi görüyorum." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 889 - Müslim: 2885)

Böyle fitneler olacak,...

Şimdi bu fitnelerin haber verilmesi ve izâhı ile ancak hakikati görebiliyoruz. Resulullah Aleyhisselâm'a, onun vekiline teşekkür etmemiz gerekmez mi?

Binaenaleyh bu bir zaruret değildir. "**Fitne!**" buyurulduğuna göre müslüman bir zaruret olmadığından bunlardan ictinab edip kaçınmalı, kendini ve âilesini korumalıdır. Olabildiğince kullanmamalıdır. Zaruret "İş" icabı ise işini görüp kapamalıdır.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri üç ayda bir vakıf binasında yaptıkları sohbetlerinin video kasetlerinin çoğaltılarak dağıtılması için talepte bulunulması üzerine şöyle buyurmuşlardır:

"Her televizyonun girdiği ev sinemadır. Bunu böyle bilmek gerek. Fitnedir, zinâdır, ahlâksızlık mektebidir. Bunun için kardeşlere bir kaset için televizyon aldirmayalım. Evini ahlâksızlık yuvası yapmayalım. Sinemaya çevirmeyelim, muhafaza edelim. Kasetleri çekelim amma hatıra olarak kalır ve fakat meydana vermeyin. Televizyon almaya sebep olmayalım.

Fakat Cenâb-ı Hakk bizi her türlü gösterişten, medihten uzaklaştırsın. Methi katiyyen sevmiyorlar, niçin? Mahlûkun methedilecek nesi var? Bir damla kerih su! Senin aslın budur, üstündeki yapın Hazret-i Allah'a aittir. Hazret-i Allah'ın olanı benim gibi göstermek şirk'tir. Gizli şirk'tir, bir puttur. Onun için övünürsen Allah ile övün. Amma aslın bir damla kerih sudur, eğer övünebileceksen onunla da övün. Amma ondan utanıyorsun amma aslın budur. Niye aslını saklıyorsun da Allah-u Teâlâ'nın sana bahşettiği nimeti, ziyneti benim diye gösteriyorsun."

Bir gün bir kardeşimize internetin ne olduğunu suâl ettiler. Kardeşimiz Zât-ı âlilerine internetin ne olduğu hakkında az ve öz bazı bilgiler aktardı. Bu izahattan sonra;

"Sakin evinize koymayın." buyurdular.

Dikkat ederseniz her türlü fitne, her türlü ahlâksızlık fütursuzca yayılıyor, çoğalıyor.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, onlar seni Allah'ın yolundan saptırırlar."
(En'am: 116)

Ve bu ahir zamanda durum daha da büyük fecaat arz ediyor.

Binaenaleyh zina, fuhuş, boşanmalar, aile içi huzursuzluklar almış başını gidiyor. Bunun en büyük müsebbibi bu fitnelerdir.

Ahlâkı bozan yayınları yapanlar şu Âyet-i kerime'yi unutmamalıdır:

"Müminler arasında hayâsızlığın, kötü sözlerin yayılmasını arzu edenlere dünyada da ahirette de can yakıcı bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Nûr: 19)

İnternetin vakit israfı, ruh sağlığının bozulması, âilevî hayatı olumsuz etkilemesi, dolandırıcılık ve sahtekârlıkların artması, devamlı bilgisayar başında oturulması sebebiyle sağlık problemlerinin ortaya çıkması vs. gibi daha pek çok zararlara da sebep olduğu bir gerçektir.

Gençlerin en verimli çağları boş bir işte heba oluyor. Allah yolundan, ibadetten mahrum kaldıkları gibi; toplumsal faaliyetlerden de uzak kaldıkları için eksik yetişiyorlar, hayata hazırlanamıyorlar. Terbiyeleri ilerleyecek yerde geriliyor, bozuluyor. Sosyalleşme zayıflıyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde:

"Gençliklerinde ibadet eden gençlerin, ihtiyarlıktan sonra ibadete başlayanlar üzerine olan fazileti, peygamberlerin diğer insanlar üzerine olan fazileti gibidir." buyurarak gençlik döneminin kıymetini bizlere haber vermektedir. (C. Sağır)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in beyanı karşısında genç nesil ne durumda? O güzelim sıhhat dolu boş anları boş ve faydasız hevâ ve hevesler peşinde koşmakta sarfediliyor. Nefis ve şeytana uyuluyor, şehvet galebe geliyor, zinâ ve fuhuş kapısından giriliyor. Futbol, sinema, bilgisayar oyunları, internet aracılığı ile gençlerin eline hiçbir şey geçmeden, Yaratan'a kulluktan bihaber bir şekilde vakitler adeta öldürülüyor.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Onlar ki, boş şeylerden yüz çevirirler." (Müminûn: 1-2-3)

Hadis-i şerif'te ise:

"İki mühim nimet vardır ki, insanlardan çoğu onda aldanıyorlar; sıhhat ve boş vakit."
buyuruluyor. (Buhârî)

Diğer bir husus; Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Zinâyâ yaklaşmayın." buyuruyor. (İsrâ: 32)

"Yapmayın" değil, **"Yaklaşmayın!"** yani "Zinâyâ giden haram yolu kapatın!" demektir, uzak durun...

İnternetteki bu görüşme siteleri bir nevi yaklaşma, yakınlaşma kapısı değil midir?

İnternetin zararları o kadar çoğaldı ki; boşanmalar, zinâ, mahrem hallerin ve bilgilerin paylaşılması yaygınlaştı ve tabii normal bir hâl gibi algılanır hâle geldi.

Nefisler tekâmül etmemiş olduğundan ve şeytan da bize sûret-i haktan görünerek bunu iyi gösterdiğinden günah kapısı aralanıyor, iman zedeleniyor, küfre adım atılıyor. Ahkâm unutuluyor, namahrem kalkıyor ve şeytanın nefsin arzusu peşinden gidiliyor. Sonuç; zinâ, fuhuş, çarpık ve haram her şey husule gelebiliyor.

Nice ehl-i takvâ nefsine uymakla helâk oldu.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Allah'ım beni göz açıp kapayıncaya kadar nefsimi bırakma!" diye niyaz ederken, sen neyine güveneceksin?

Yusuf Aleyhisselâm peygamberliğe seçilmiş bir beşer olması hasebiyle bir an için kadına meyletmişti.

Âyet-i kerime'de:

"O kadın gerçekten niyetini kurmuştu. Eğer Rabb'inden bir işaret görmemiş olsaydı, belki Yusuf da ona kastetmiş gitmişti." buyruluyor. (Yusuf: 24)

O anda karşısında babasının sûretini gördü, her zaman olduğu gibi Allah-u Teâlâ'nın yardımı imdadına yetişerek, onu ilk anda zinâ felâketinden ve ihanetten kurtardı. Şeytan kandırmak için yol bulamadı.

Yusuf Aleyhisselâm Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himayesinde idi, onu O kurtardı. Binaenaleyh kim *"Ben yapmam, haram işlemem!"* diyebilir?

Ailenin, eşinin, çoluk-çocuğunun, kimseye göstermediğin fotoğraflarını, videolarını internette teşhir etmen doğru değildir.

Yurtdışı gezilerine hanımıyla giden bir kimse hakkında;

"Hani sen müslümandın? Hanımını teşhir ediyorsun." buyurmuşlardı.

Hâl böyle iken; eşinin, kızının, çoluk-çocuğunun fotoğraflarını internetten yayınlaması; zâhiren görüşmesi câiz olmayan kişilerle sohbet adı altında internet ortamında görüşmesi, konuşması asla uygun değildir ve bu hayâsızlık merdivenine doğru çıkılan ilk basamaklardandır.

Hülasâ-i kelâm;

Harama götüren ne ki varsa meşru değildir!

Şu Hadis-i şerifleri arz ederiz:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"Bir şeyde hayâsızlık bulunursa mutlaka onu lekeler. Bir şeyde hayâ bulunursa mutlaka onu güzelleştirir." (Tirmizî)

"Gençlik delilikten bir şubedir. Kadınlar da şeytanın bir tuzağıdır." (Ebu Nuaym)

"Dünya tatlı, göz kamaştırıcı ve çekicidir. Allah onu sizin kullanmanıza verecek ve nasıl davranacağınıza bakacaktır. Dünyaya aldanmaktan sakının. Kadınlara kapılmaktan korunun. Çünkü İsrailoğullarında ilk fitne kadınlardan çıkmıştır." (Müslim)

"Üç kimse vardır ki Allah kıyamet günü onların yüzüne bakmaz ve alçaltıcı bir azap vardır. Zinâ eden yaşlı, yalancı idareci, kibirli fakir." (Müslim)

"Bir genç kız bir erkekle beraber idi. Onları şeytandan emin görmedim." (Tirmizî)

"Şehvetle bakmak göz zinâsıdır." (Buhârî)

Diğer bir hususa gelince;

Allah-u Teâlâ büyük bir rahmet olmak üzere erkek ve kadın müminlere ayrı ayrı hitap ederek gözlerini bakılmaya uygun olmayan yerlere bakmaktan sakınmalarını emir buyurmuştur:

"Resul'üm! Mümin erkeklere söyle: Gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu şekilde davranmaları kendileri için daha temiz bir harekettir. Şüphesiz ki Allah onların bütün yaptıklarından haberdardır." (Nûr: 30)

Bu hitâb-ı İlâhi Hazret-i Allah'ındır. Müslüman erkekler Hazret-i Allah'a inanıp iman ediyorlar ise bu Âyet-i kerime mucibince amel etmelidirler.

Müminlere yakışan yabancı kadınlara bakmamaktır.

"Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar, ırzlarını namuslarını korusunlar. Ziyet (yerlerini) açıp göstermesinler. Ancak bunlardan görünmesi zaruri olan kısımlar (yüz ve eller) müstesnâdır. Başörtülerini (göğüs ve boyunları görünmeyecek şekilde) yakalarının üstüne koyup örtünler. Ziyetlerini kocaları veya babaları veya kayınpederleri veya oğulları veya kocalarının oğulları veya kardeşleri veya erkek kardeşlerinin oğulları veya kızkardeşlerinin oğulları veya müslüman kadınları veya cariyeleri veya kadına ihtiyacı bulunmayan (iktidarsız) hizmetçiler veya kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri ziyetleri bilinsin diye ayaklarını yere vursunlar. Ey müminler! Hepiniz Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz." (Nûr: 31)

Bu hitâb-ı İlâhi Hazret-i Allah'ındır. Müslüman hanımlar Hazret-i Allah'a inanıyorlarsa bu Âyet-i kerime mucibince amel etmelidirler.

Allah-u Teâlâ kadının örtünmesini emrederken, buna riâyet hususunda erkeği de kadını da uyarmaktadır.

Allah-u Teâlâ evlenme imkânı bulamayan, teşebbüs ettiği halde nikâh için gerekli olan ihtiyaçları tedarik edemeyen ve yardım göremeyen kimseleri, onlara bu imkânı bahşedene kadar nefislerini haramdan korumaya dâvet etmekte ve Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Evleneleyenler de, Allah lütfu ile kendilerini zenginleştirinceye kadar iffetlerini korusunlar." (Nûr: 33)

Bu gibi kimseler oruç, zikrullah, arzuyu harekete geçirecek her türlü husustan uzak kalmak gibi yolları izlemek suretiyle iffetli kalmaya gayret gösterirler.

İffetli yaşamaya çalışmalarının bir mükâfatı olarak bir gün olur nimete ve servete nail olabilirler.

"Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mümin erkekler ve mümin kadınlar, itaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar, sâdik erkekler ve sâdik kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, huşû duyan erkekler ve huşû duyan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, iffetlerini koruyan erkekler ve iffetlerini

koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve Allah'ı çok zikreden kadınlar; İşte Allah bunlar için mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır." (Ahzâb: 35)

Şu Âyet-i kerime'ler de unutulmamalıdır:

"Sonunda oraya varınca kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları hakkında onların aleyhinde şahitlik ederler.

Derilerine: "Aleyhimize niçin şahitlik ettiniz?" derler. "Bizi her şeyi konuşuran Allah konuştu. İlk defa sizi O yaratmıştır, yine O'na döndürülüyorsunuz." cevabını verirler." (Fussilet: 20-21)

Bu hususta Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri'nin beyanını da arz edelim:

"Özellikle kadınların resimlerinin, ahlâkı ne kadar bozduğu, temellerini nasıl sarstığı ve insan ruhunun alçalmasına ne derece sebebiyet verdiği şununla anlaşılır:

Nasıl ki merhume ve rahmete muhtaç bir kadın cenazesine nazarı şehvet ve hevesle bakmak ne kadar ahlâkı tahrip eder. Öyle de ölmüş kadınların sûretlerine, resimlerine veyahut sağ kadınların küçük cenazeleri hükmünde olan sûretlerine nefsanî heva ve hevesle bakmak, derinden derine hissiyât-ı ulviyeyi insaniyeyi sarsar, tahrip eder." (Sözler 25. söz 4. esas)

Ahlâk ve Edep:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadırlar:

"Sizin en hayırlınız, ahlâkça en güzel olanınızdır." (Buhârî)

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz;

"Edep, ilimden önce gelir!" buyurmuşlardır.

Bir başka beyanlarında ise;

"Hayası olmayan kişinin kalbi ölmüştür." buyururlar.

Yolumuzun büyüğü; ***"Yolumuz baştan başa edeptir."*** buyuruyorlar.

Edep, kulun kendisini Cenâb-ı Hakk'ın iradesine tâbi kılması, güzel ahlâklı olmasıdır.

Hem Hazret-i Allah'a karşı edepli, hem Resulullah'a karşı edepli, hem de mürşide karşı edepli olmak yolun esaslarındandır.

Her zaman her yerde edepli, hayalî, ahlâklı olmaya çalışmalıdır!

Hadis-i şerif'te;

"Hayasızlık insanı küfre düşürür." buyuruluyor.

Haya, binayı ayakta tutan direk gibidir. Hayasız kimsenin de imanını muhafaza etmesi bu derece zordur.

Zira Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz;

"Hayâ imandandır." buyurmuşlardır. (Buhâri)

Hazret-i Lokman Aleyhisselâm şöyle buyururlar:

"Edep asaletten, ilim maldan hayırlıdır."

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz ise; **"Haya, edep insanın siperidir, koruyucusudur."** buyurmuşlardır.

Edep kazanmaya çalışmak, para kazanmaya çalışmaktan evlâdır...

İmâm-ı Rabbanî -kuddise sırruh- Hazretleri;

"Edebi gözetmeyen Allah'a kavuşamaz!" buyurarak, edebin ne kadar elzem ve gerekli olduğunu beyan etmişlerdir.

Hazret-i Mevlânâ; **"Kur'an'ın mânâsı âyet âyet edepten ibarettir."** buyurmuşlardır.

Edep bir mânevi disiplindir, havaîlik ve avarelikten, sünepelik ve serkeşlikten uzak kalmaktır. Daima uyanık bulunmaktır. Cenâb-ı Hakk'ın görüp gözettiğini bilmektir. Her an Hakk'ın huzurunda olduğunu bilmek, Hakk ile olmaktır.

İnsanlarla güzel geçinmek, mütevazî olmak, iyilik etmek, riyâdan, kibirden, hasetten, menfaatten kaçınmak edeptendir.

Nefs-i emmârenin sıfatları olan; cehâlet, cimrilik, hırs, kin, kibir, gadap, şehvet, tamah, hased, riyâ, yalancılık, kötü huyluluk, boş ve faydasız şeylerle uğraşmak, istihzâ, ahmaklık, unutkanlık, buğz, çabuk isyan, çok yemek, çok içmek, çok konuşmak, fazla neşe, âvârelik, şımarıklık, din ehlinin hâlini inkâr... ve benzerleri gibi alâmetlerden ve huylardan, hallerden kurtulmaktır.

Resul-i Zîşân -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"Hakiki mânâsı ile Allah'tan hayâ etmek şöyle olur:

Başını ve başında bulunan göz, kulak ve dil gibi âzâlarını, karın boşluğunda bulunan kalp, mide ve benzeri âzâlarını Allah'ın emirlerine aykırı hareketlerden muhafaza etmelisin. Bunun yanında ölümü hatırlından çıkarma. Âhireti isteyen, dünya güzelliklerine gönül bağlamaz. Kim bunları yaparsa Allah'tan hakkıyla hayâ etmiş olur." (Tirmizî)

Edep insana şeref verir, şerefli insanların şerefini artırır ama **"Kötü bir edeple şeref olmaz, itibar olmaz."**

Lokman Hekim Hazretleri çok yüksek edebe malikmiş. Sormuşlar; **"Bu edebi nerden tahsil ettiniz?"**

"Edepsizden!" buyurmuş. **"Nasıl?"**

"Kötü gördüğümü yapmamaya çalıştım, iyi gördüğümü de benimsedim."

Demek ki, kötü de büyük bir numune.

Edep hususunda Şeyh Es'ad Efendi -kuddise sırruh- Efendi Hazretlerimiz'in **"Divân-ı Es'ad"** isimli eserinden bir şiirini arz edelim:

"Benim gözüm edep sofrasındaki nimetlerden asla doymaz. Her ne kadar cihanda edebin birçok ihsânlarını görmüş ise de.

Hızır'dan ölümsüzlük âleminin hayat suyunu isteyen insanın edep menbaından bir kaç yudum içmesi lâzımdır.

Övünmek, kibir ve cehalet illetlerinin def'i için edep ilâcı gibi hiçbir ilâç görmedim.

Akıllı insan edep eteğine sıkı sıkı sarılırsa kâdir kıymet tahtını ve itibar sadrını elde etmiş demektir.

Sülûk mumunun ışığı, cânı cânâna ulaştırır. Edebin parlak ayı ise gözü aydınlatır.

Eğer edep çeşnisinden dudaklarına bir zerre bulaştırmamış iseler, dostların sözünde ve dudağında güzellik neşesi bulunmaz.

Ey Es'ad, seferden vatanına dönünce edep ummânından (dostlarına hediye olarak) bir kaç inci getir."

Efendimiz edebi ne güzel tarif buyurmuşlar. Allah râzı olsun.

İnsan çok dikkatli olmalı, edepsizlikten, hâyâsızlıktan, ahlâksızlıktan, çirkin şeylerden, ahkâm-ı ilâhi sınırını, hududunu aşmaktan, çiğnemekten sakınmalı, nefis ve şeytandan Hazret-i Allah'a çok sığınmalı, O'nun muhafaza etmesini, korumasını, gönülden dilemelidir.

Dünya ve ahirette en büyük rehberimiz en güzel numunemiz; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz duâlarında şöyle buyuruyorlar:

"Ey kalpleri çeviren Allah'ım! Kalbimi dinin üzerine sabit kıl!"

"Ey kalpleri çeviren Allah'ım! Kalplerimizi senin taatına çevir." (Buhârî)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde de şöyle buyururlar:

"Akıllı kimse kendisini sorguya çeken (muhasabe eden) ve ölümden sonrası için çalışandır. Aciz kimse nefsinin hevâsına uyan ve Allah'tan olmayacak şeyler bekleyendir." (Tirmizî)

Örtülü Çıplaklık:

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde kadınların vücut hatlarını belli eden ve şeffaf elbiseler giymelerini yasaklamıştır:

"Cehennemlik bazı kadınlar vardır ki, örtülü fakat çıplaktırlar. Her iki tarafa salınırlar. Onlar cennete girmeyecek ve onun kokusunu da duymayacaklardır." (Müslim)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz ise, ince ve şeffaf elbiseler giymiş oldukları halde yanına gelen Temim oğulları kabilesinden bir takım kadınlara:

"Eğer siz mümin iseniz, bu elbiseler müminlerin elbisesi değildir." demiştir.

Bir defasında da huzuruna ince başörtülü bir gelin getirilmişti. Ona şöyle dedi:

"Nûr suresine inanan bir kadın bunu örtünmez."

Bir defasında da yanına ince bir başörtü ile giren Hafsa binti Abdurrahman -radiyallahu anhâ-nın başörtüsünü yırtmış ve ona kalın bir başörtü örtmüştür.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- evden dışarı çıkacak olan kadının örtünmesi ile ilgili olarak da şu sözü söylemiştir:

"Müslüman kadın, bir ihtiyacı olduğu zaman, vücudunu gizleyen bir elbise içinde evden dışarı çıkmaktan menedilemez. Ancak bu öyle bir örtü olmalıdır ki, eve dönünceye kadar onu kimsenin tanımaması gerekir."

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir diğer Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ümmetimin son zamanlarında döşeli süslü oturaklara benzeyen eyerler üzerinde cami kapılarına gelip inen erkekler olacaktır. Karıları ise giyinik fakat çıplaktırlar. Başları üzerinde arık melez develerinin hörgüçlerine benzer durum vardır. Onları lânetleyin, çünkü onlar lânetlenmişlerdir."

Şayet önünüzde başka milletlerden bir millet bulunacak olsa, sizden önceki ümmetlerin kadınlarının size hizmet ettikleri gibi, bu kadınlar da onlara hizmet etmekten çekinmezler." (İbn-i Hibban)

Cidden Allah-u Teâlâ'dan çok korkmamız lâzım.

.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"İki sınıf var ki bunlar cehennemliktir, fakat henüz onları göremiyorum. (Bunların biri) giyimli fakat çıplak; (erkekler) meyleden, (kendilerine) meylettiren kadınlardır. Bunların başında yana yatmış deve hörgücünü andıran şeyler vardır. Bunlar asla cenneti göremeyecek, kokusunu da alamayacaklardır." (Müslim)

"Henüz göremiyorum." buyurmaları, ileride, ahir zamanda çıkacaklarına işarettir. Biri giymiş ama çıplak. Niçin? Vücut hatları belli olduğu için.

İkincisi erkeklere meyleden ve kendilerine meylettiren kadınlar, ki saçlarını deve hörgücü gibi yaparlar. Bu iki hususta ciddi ikazlar var.

Tesettür kıyafeti yüz ve ellerin dışında kalan bedeninin tümünü örtecek şekilde ve vücudun çizgilerini göstermeyecek şekil ve bollukta olmalıdır. İcini gösterecek şekilde (şeffaf) olmamalı. Dikkatleri çekecek şekilde, renk ve desende olmamalıdır.

Hadis-i şerifte:

"Bir kadın koku sürünerek dışarı çıkar ve kokusunu başkalarının duymasını arzularsa, zinaya bir adım atmış olur." buyurulmuştur. (Tirmizî Edep: 35)

Kadın kokular sürüp camiye bile gidemez. Bir gün koku sürünen bir kadın, Ebû Hureyre -radiyallahu anh-in yanından geçerken ona **"Nereye gidiyorsun?"** diye sordu. Kadın: **"Camiye"** diye cevap verince Ebû Hureyre -radiyallahu anh-:

"Kokulandığın halde mi?" diye tekrar sordu. Kadın **"Evet"** dedi.

Ebû Hureyre -radiyallahu anh- Hazretleri bunun üzerine şöyle buyurdu:

"Dön ve yıkan. Çünkü Peygamberimizden dinledim:"

"Kokulanan bir kadın mescide giderse, dönüp gusletmedikçe Allah onun namazını kabul etmez."

Kadınlar âile içinde veya kendi cinsleri ile bir araya geldiklerinde koku sürünebilirler. Ancak evden dışarı çıkarken, câmide veya yabancı erkeklerin bulunduğu yerlerde koku sürünmeleri, bu erkeklerin dikkatlerinin kadınların üstüne çekilmesine yol açar.

Ebu Musa -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Bir kadın güzel koku sürünüp bunu hissetsinler diye bir topluluğa uğrarsa, zinâ etmiş olur."
(Ebu Dâvud: 4174 - Tirmizî: 2787)

Erkeklerin kadın elbisesi, kadınların da erkek elbisesi giymelerini Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yasaklamıştır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- der ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, kadın elbisesi giyen erkeğe ve erkek elbisesi giyen kadına lânet etti." (Ebu Dâvud)

Kadınları Dövmek:

Kadınların haklarını en iyi veren İslâm dinidir, bu hususta Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmaktadırlar:

"Kadınların haklarına riayet ediniz. Bu hususta Allah'tan korkunuz. Zira siz onları Allah'tan emanet olarak almışsınızdır." (Ebu Dâvud)

Kocaların hakkı çok yüksektir. Fakat kadınların da hakkı vardır.

"Kadınlar hakkında Allah'tan korkunuz. Çünkü siz onları Allah'ın emaneti olarak aldınız. Onların ırzlarını Allah'ın kelimesi (nikâh akdi) ile kendinize helâl kıldınız." (İbn-i Mâce: 3074)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Vedâ Hutbesi'nde şöyle buyuruyor:

"Ey insanlar!

Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız."

Emanet aldınız.

Emanet olduğu bilinirse hayat tatlı, güzel olur. Bu da huzurla mümkündür.

Binaenaleyh Allah-u Teâlâ'dan korkun, riayet edin hükme. Haksız yere sövme, dövme...

İyâs bin Abdullah -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz haksız yere eşini dövenler için şöyle buyurmuşlardır:

"Karılarını döven kimseleri hayırlılarınız olarak bilmeyiniz." (İbn-i Mâce: 1985)

Yavaş, yumuşak insanlar az hata yapar. Sert insanlar çok hata yaparlar.

Haksız yere dövme, mazlum ah edebilir. Ancak namustan emin değilseniz bırakın. Namustan şüphe etmiyorsanız o zaman tutun. Çünkü bu devirde namuslusunu bulmak zor, buldun şükret. Diğer eksiklerini de idare ediver, mühim olan namus.

Meşru olmayan sebeplerde sabrı gerektirir, tahammülü, katlanmayı gerektirir. Niçin? Birbirlerinize emanetsiniz, çocuklarınız var, aileleriniz var. Ayrıldınız ne olacak? Yenisi daha iyi olacak mı? Acaba bu evlilikte ne hikmetler vardı da oldu, hiç düşündünüz mü? Hazret-i Allah, bir sert, bir yumuşak biri diğerini idare ediyor. Kimini öldürüyor, kimini erdiriyor.

Şu kadar var ki hakiki mümin; sıkıntı ve cefâ anında huzuru bulandır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivâyet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyururlar:

"Mümin bir erkek mümin bir kadına, hoşuna gitmeyen bir huyundan dolayı buğzetmesin. Eğer onun bir huyundan hoşlanmıyorsa, başka bir huyundan hoşlanabilir." (Müslim)

Halife Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz çok celâlli bir zât-ı âliydi, şeytan bile korkardı.

Hanımından sıkılmış ve bunalmış olan bir zât bir gün Halife'ye giderek hanımını şikâyet etmek ister, fakat daha Halife'nin yanına girmeden Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz'in hanımının kendisiyle çekiştiğini duyar ve *"Ben kimi kime şikâyet ediyorum"* diyerek geri döner.

Tam dönerken Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz önüne çıkar. **"Niye geldiğini"** sorar, o da: *"Ben hanımından bizar kalmış, bunalmış ve onun için şikâyete gelmişim. Fakat sizin hanımınızın size söylediği sözleri duydum, benim hanım bu kadar ileri gitmiyor, kimi kime şikâyet edeceğim diye dönüyorum"* der.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz:

"Benim hanımım evimi muhafaza eder, çorbamı pişirir, çocuklarıma bakar, cehennemden bana perdedir."

Bu yaptığı hareket ahkâm dairesindedir.

Onun haricinde olsa ben onu yok ederim." buyurarak;

"Senin hanımın bunları yapıyor mu?" diye sorar.

"Yapıyor!" cevabını alınca;

"Daha ne istiyorsun?" diyerek o zâtı gönderir.

Hülasâ-i kelâm!

Şer'î hudutlar tamamsa diğer hususlar eğriyse eğriliğiyle idare etmemiz lâzım.

Erkek eşini haksız yere sövüp dövmemeli, onun emanet olduğunu bilmeli, her ihtiyacını temin etmeli, kaba, haşın olmamalı, şefkat ve merhametle muamele etmelidir.

Ahmet Yesevi -kuddise sırruh- Hazretleri karısına sabır etmişti. Birçok veli hanımına sabırla veli olmuşlar. Çünkü kadın zayıftır, konuşabilir, kıskançtır üzebilir. Sabır ne güzeldir. İdare ne güzel bir meziyettir.

Birçok erkekler kadın yüzünden ermiştir. Birçok kadın da var ki erkeklerin huysuzluğu yüzünden ermiştir. Bedava bir şey vermiyorlar.

Erkek de kadın da evine bağlı olmalıdır. Bilhassa gelişen teknoloji; internet, medya, televizyon, sinema gibi zamane aygıtları Hazret-i Allah'ın hoşlanmadığı boşanma denilen kapıyı çalmaktadır. Bunların yaydığı fitneler nefse hoş gelmekte fakat imanlar kaymakta, haramlar işlenmekte, lüzumsuz yere vakit israf edilmektedir. Çünkü bunlar küfür basamaklarına adım atmaktır. Böylece bu fitne aletlerinden yuvalar yıkılmaktadır. Nefisler yol bulmakta, şeytan azdırmaktadır. Bu yüzden uzak durulmalıdır.

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Âhir Zamandaki Günümüzü Haber Veriyor:

Hadis-i şerif'lerde belirtilen kıyametin küçük alâmetlerin başlıcaları hülâsa olarak şunlardır:

- İlimin ortadan kalkıp cehâletin yerleşmesi,
- Zinânın alenî hâle gelmesi,
- Sarhoşluk veren içkilerin yaygınlaşması,
- Oyun ve çalgı âletlerinin ortaya çıkması ve yaygınlaşması,
- Cârîyenin (köle kadının) efendisini doğurması,
- Çobanların zenginleşerek bina yapmakta yarışması,
- Zekât verilecek kimse bulunamayacak kadar servetin çoğalması,
- Adam öldürme hadiselerinin fazlalaşması,
- Emanetin ganimet bilinmesi,
- Elli kadına bir erkek düşecek şekilde erkek nüfusunun azalması,
- İnsanların hayatlarından bıkararak ölümlere gıpta etmesi,
- Cihad ve irşad faaliyetleri terkedilecek,
- Namaz kılınmayacak,
- Zekât angarya kabul edilecek,
- Fâiz yemeyen kimse kalmayacak,
- Büyük bir bereketsizlik olacak,
- Gasp hadiseleri çoğalacak,
- Liderliğe elverişli kişiler azalacak,
- Fâsiklar toplumun efendisi hâline gelecek,
- Anne-babaya isyan edilip erkekler hanımlarının emrine girecek,
- Akralık bağları kesilecek,

- Sonra gelenler geçmişlerine lânet okuyacak,
- Yalancılar tasdik edilip doğru konuşanlara itibar edilmeyecek,
- Şerrinden korkulan kimselere itibar edilecek,
- Ticareti dürüst olmayan kimseler ele geçirecek,
- İş ehil olmayanlara verilecek,
- Aza kanaat edilmeyecek, çok ile doyulmayacak,
- Yağmurlar, yıldırımlar çoğalacak,
- Deprem ve zelzeleler artacak,
- Madenler yok olacak,
- Mescidler süslenmekle birlikte ibadete önem verilmeyecek,
- Sadece din dışı ilimler öğrenilecek,
- Âni ölümler çoğalacak,
- Erkekler erkeklerle, kadınlar kadınlarla yetinecek,
- Kadınlar her hususta ön plâna çıkarılacak,
- Erkekler kadınlara benzemeye çalışacak,
- Açıklık çıplaklık yayılacak,
- Fuhuş ve hayâsızlık çoğalacak...

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin Beyanları:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretlerimiz'in bu konu hakkında zaman zaman yaptıkları bazı sohbetlerinden kısa beyânlarını arz edelim:

"Bugünü siz dıştan görüyorsunuz. Hiç de farkında değilsiniz, içi kaynıyor. Küfür içinde yaşıyor, yaşamak istiyor. Ancak helâl-haram katiyen aramıyor. Her birisi kendi nefsinin arzusuna dalmış gidiyor. Kimisi futbol peşinde, kimisi fâiz peşinde, kimisi deniz peşinde. Her bir insanın kendine göre tuttuğu bir yolu, muhabbet ettiği yolu var. Fakat Hazret-i Allah'a, Resulullah'a gönül veren çok az.

•

Bunun içindir ki içki, kumar, fuhuş, faiz, denize çırılçıplak girilmesi gibi ve buna mümasil küfür âdetlerinin yerleşmesi, bunların yaygınlaşması, hakikatin kalkması ile artık insanlar her şeye müstehak olmuş demektir.

Kadınlar çılgın, erkekler sarhoş, orta tabaka şaşkın, zenginler azgın.

Hırsıza usta, edepsiz sanatkar ismini vermişler. Şimdi ona sanat dedirttiler, edepsizliğe sanat dedirttiler. Nasıl ki, fahişeye sanatkar diyorlarsa edepsizliğe de sanat dedirttiler.

.

Efendim bana bir afet gösterecekleri zaman rüyâmda topu gösterirler. Oradan anlarım ki, o işin kötü olduğunu onunla gösterirler. Cenâb-ı Hakk'ın da çok gadap ettiği bir şey. Çünkü futbola dalan her şeyi unutuyor. Hani bir tabir var, 'Yaşasın, kim yaşasın da belli değil.' Millet artık uydum kalabalığa gitmiş. Hakikatmiş, sahteymiş hayır, hayır uydum kalabalığa. Nereye gidiyorsun? Allah-u Teâlâ bizi zerreden hesaba çekecek. Nereye gidiyorsun, gidişin ne? Yaşasın, ama kim yaşasın yahu?

İhvan amma, gönlünde maç var, futbol var. Onun için icraatı da yapıyor. Belki de onlarla haşrolunur. Muhabbeti nereye galip gelirse onlarla haşrolunur.

.

Fakir der ki; bankanın önünden, siyasetçinin önünden, futbolun önünden geçme, bu üç yerden kaç! Çünkü bankada fâiz, siyasette yalan, futbolda şeytan var.

.

İhvan kurtuldu hamdolsun, kurtulan kurtuldu. Onun için ihvanla ashâbı bir tutuyorlar. İhvan her şeyden sıyrılmış, partiden sıyrılmış, futboldan sıyrılmış. Ama bazı ihvanlar futbola dalmış. Futbol da çok kötü şey, illet. Futbol da çirkin, sahası da çirkin, orada yapılan hareketler de çirkin.

Millet bozuldu artık, çok çirkin bir iş. Efendilik, centilmenlik bunların hiçbiri kalmadı, döndü artık. Onun için korkuyorum bu milletin başına ne gelir? Bak Irak'ın başına ne geldi? Şimdi feryat ediyorlar ama iş işten geçti.

Ne futbola ilgimiz var, ne maçla ilgimiz var, ne denizle, ne siyasetle. Hiç, hiç. Bizi çekmiş kenara. Hamd-ü senâlar olsun. Elhamdülillâh, elhamdülillâh.

.

Fakat çok kötü bir nesil yetiştirdiler. Futbola çok önem verdiler. Rusya içkiyi sudan ucuz veriyormuş, votkayı. Neden? Halkı sarhoş yapacak, dediğini yapacak, gürültünün içine karışmış. Burası da futbola önem verdi. Halk futbola dalsın, bizi bıraksın, bizim işimize karışmasın. Futbola dalsın ve çok fena daldı. Herkesin gönlünde futbol var. Çürüdü gönüller, çürüdü, yandı. Hazret-i Allah'a, Kitabullah'a, Resulullah'a muhabbet kalmadı. Çürüdü, yandı, bitti. Bu gönül şimdiden yanarsa zaten yandı, gitti. Zaten yandı, gitti. Bunlardan ikrah etmek lâzım. Çok kötü bir adet, çok kötü bir şey, edepsiz. Eskiden böyle değildi. Eskiden futbol yine eski futboldu. Kötülüktü, ama vurma, kırma adeti yoktu.

.

Bir şey icat etmişler Hazret-i Allah'a şirk koşmak maksadıyla. Tavlanın o kadar büyük günahı var ki, şirk koşuyorsun. Bugün insanlar onu bir oyun zannediyor. Ne maksatla yapıldığını bilmiyorlar. Futbol çok büyük günahdır. Hikmeti, sebebini halk bilmiyor. Bir tutuldun hepsi gitti. Hepsi uçurumdan gitti. Fakat halk bilmiyor bunu. Biz kendi işimize bakalım. Ama halk gitti...

Şu futbola, müziğe, sinemaya, tiyatroya, fuhuşa gösterilen rağbete bir bak! Onun için bu millet nasıl kırılacak bilmiyorum. Bu isyan cezasız kalmaz!..

Allah'ım korusun."

Dünya Hayatının Misali:

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim'inde dünya hayatının gelip-geçici, ahiret hayatının ise ebedi olduğunu haber vermiş, müminleri dünya hayatına bağlanarak ebedi hayatlarını mahvetmekten sakındırmıştır:

"Sakin sizi dünya hayatı aldatmasın!" (Fâtır: 5)

Bir Âyet-i kerime'sinde de buyurur ki:

"Onlara dünya hayatının tıpkı şöyle olduğunu anlat:

O, gökten indirdiğimiz suya benzer ki, o su sayesinde yeryüzünün bitkileri birbirine karışır, arkasından da rüzgârın savurduğu çöp kırıntısı haline döner.

Allah her şeyin üstünde bir kudrete sahip olandır." (Kehf: 45)

İşte dünya hayatının sonu böyledir. Başlangıçta pek güzel bir manzara teşkil ediyor, daha sonra bir felâketle mahvolup gidiyor.

Servet ve evlât, gayesine uygun olarak kullanılırsa cennetin, kullanılmazsa cehennem kapısını açar. Bunlar dünya hayatına âit birer ziynettir. Allah katında asıl hayırlı olan şey ise salih amellerdir.

Nitekim Âyet-i kerime'de:

"Mal ve oğullar, dünya hayatının süsüdür. Bâki kalacak olan sâlih ameller ise, Rabb'inin katında hem sevapça daha hayırlıdır, hem de ümit etmeye daha lâyıktır." buyuruluyor. (Kehf: 46)

Dünya Muhabbeti:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Amelleri Tihame dağı kadar büyük olan nice topluluklar vardır ki kıyamet günü haşredilecekler ve cehenneme atılmaları emredilecek."

Ashâb-ı kiram: **'Namaz kıldıkları halde mi ya Resulellah?'** diye sorunca şöyle devam etti;

"Evet bunlar namaz kılarlar, oruç tutarlar, geceleri çok az uyurlardı. Ama kendilerine azıcık bir dünyalık arz edildi mi dört elle sarılırlardı." (İrakî, Muğni III. 204)

"Ey iman edenler! Ne mallarınız ne evlâtlarınız sizi zikrullahtan alıkoymasın.

Kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanlardır." (Münâfikûn: 9)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki gayretleri mideleri, şerefleri servetleri, kibleleri karıları, dinleri dirhemleri ve dinarları olacak. Onlar mahlûkatın en şerlileridir ve onların Allah katında hiçbir nasipleri yoktur." (Deylemî)

Böyle zamanda böyle insanlar gelecek ve insanlar da böyle cezalanacak.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e; **"Dünya neden ibarettir."** diye sorulduğunda:

"Dünya, Mevlâ'nın zikrinden ve taatinden seni meşgul eden ve gaflete düşüren şeydir." buyurdular.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ey Ebu Zerr! Gemiye yenile, çünkü deniz derindir. Tekmil azığını al, çünkü sefer uzaktır.

Yükünü hafiflet, çünkü dağlar arasındaki yol sarp ve meşakkatlidir.

Amelini hâlis kıl, çünkü iyiyi kötüden ayırt eden Allah her şeyi, her yapılanı görür." (İbn-i Hâcer, Münebbihât)

Dünyadan sıyrılacaksın. Sıyrılmak demek; muhabbeti kalbinden çıkaracaksın. Kalbine muhabbetle zikrullahı yerleştireceksin, O'na yöneleceksin. İşte o zaman yükleri atmış olursun. Hani atan? Herkes yüküne sarılmış, rızâya sarılan nerede?

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Dünyayı ahirete tercih eden kimseyi Hakk Teâlâ üç şeye mübtela kılar. Birisi üzüntü, gam ve ıstıraptır ki ebediyyen kendisinden ayrılmaz. İkincisi kalp fakirliğidir ki, o kimsenin dünya ihtiyaçları tükenmez. Üçüncüsü, hırs ve tamahtır ki, kendisi hayat boyunca doymak bilmez."

Ahirete inanan bir kimse için; "Neresine güveniyorsunuz bu dünyanın!" diyorum. Ama ahirete inanmayan yapacağını yapacak ve gideceği yere gidecek. Cennet-i alâ'da hak, cehennem de hak...

Diğer bir Hadis-i şerif'te ise

"Dünyadan sakınınız. Çünkü dünya Harut ve Marut'tan daha fazla büyüleyicidir." buyruluyor. (Tirmizî)

Zavallı insan bir hayalâthane dünya için ebediyatını kaybediyor.

Yine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Dünya için çalışmakta hırs göstermeyiniz. Herkes dünyada kendine ne takdir edilmişse ona kavuşur." buyuruyorlar. (İbn-i Mâce)

Tûli emeli bırakmak lâzım. Çünkü senin değil, dünyanın bile ömrü azaldı.

"Para, dirhem, ipek ve kadife kulu olan kimseler yüzüstü düşsünler, kahrolsunlar." (Buhâri: 1218)

İnsanın kaydığı en çok iki yer vardır; kadın ve dünya muhabbeti...

Bir başka Hadis-i şerif'te yine şöyle buyuruluyor:

"Ey Ademoğlu! Sana kâfi gelecek nimetler varken, seni azdıracak şeyleri istiyorsun.

Ey Ademoğlu! Ne aza kanaat ediyorsun, ne de çoğa doyuyorsun." (Beyhâki - C. Sağır)

Mal, dost, ahabap kabre kadar gider, amel seninle gider.

Cenâb-ı Fahr-i Kaînat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Ben Havz'ın başına sizden önce varacağım. Onun genişliği Eyle ile Cuhfe arası gibidir. Sizin benden sonra şirk koşacağınızdan korkmuyorum. Fakat ben sizin dünya hakkında yarışa gireceğinizden ve birbirinizle çarpışıp sizden öncekilerin helâk olduğu gibi helâk olacağınızdan korkuyorum." (Müslim: 2296)

"Kabir ya cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukurdur." (Tirmizî)

İnsanın kabirdeki bu yaşayışı dünyadan alâkasını kestiği andan itibaren başlar.

Bahçeye düşersen saadet, çukura düşersen felâket. Onun için insanın hazırlanması lâzım.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir diğer Hadis-i şeriflerinde:

"Dünya ahiretin tarlasıdır." buyurlar. (Münâvî)

Ek ki biçebilesin.

"Herkes yaptığıının karşılığı tam olarak verilir. Çünkü Allah onların ne yaptıklarını en iyi bilendir." (Zümer: 70)

Size dünyayı terk edin demiyorum. Yalnız dünya için çalışırken ebedi hayatın saadetini de ihmal etmeyin. Çünkü dünya malı dünyada kalacak. Önümüzde öyle büyük fırtınalar varki hiçbir şey kalmayacak. Biz hazır olalım. İmanla göçmek için çareler arayalım. Onun için cihat yolunda bulunalım. O'nun yolunda olalım, O'nun yolunda ölelim.

Hazret-i Allah'ın, Resulullah'ın ve onun varislerinin getirdiklerinin, bıraktıklarının emanet olduğunu bilelim; azmayalım, şaşmayalım!

Allah'ımız bizi Emanet-i İlâhiye'ye hakkıyla riayet edebilmeyi, onların beğeneceği gibi olabilmeyi lütuf ve kereminden ihsan ve ikram etsin.

Hoş Gösterilen Şeyler:

Allah-u Teâlâ yeryüzünü içindekileri ile beraber insanoğluna musahhar kılmış, istifadesine arzemiştir. Bütün bunlar dünya hayatını geçirmek ve faydalanılmak üzere verilmiş birer vasıta olması itibariyle birer nimet iseler de, asıl aranılacak gaye bunlar değildir, bunların faydası geçicidir. Birçok insan ise bütün bunlara düşkündürler.

"İnsanın gönlünü çeken kadınlar,

Oğullar,

Yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşler,

Salma ve güzel atlar,

Sağmal hayvanlar ve ekinler sevgisi insanlara hoş gösterildi." (Âl-i imrân: 14)

1- Allah-u Teâlâ bu ilâhî beyanına kadınlardan başlıyor. Zira dünyadaki fitnelerin en şiddetlisi kadınlar sebebiyledir.

Üsâme bin Zeyd -radiyallahu anhümâ-'dan rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i Şeriflerinde:

"Benden sonra erkekler için kadından daha zararlı bir fitne bırakmadım." buyurmuşlardır. (Müslim: 2740)

Şu kadar var ki kadınlarla üfetin maksadı ırzını koruma ve çocukların çoğalması olursa, bu durum arzulan ve teşvik edilen bir husustur.

Nitekim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i Şeriflerinde:

"Evleniniz, çok olunuz! Zira ben kıyamet gününde sizin çokluğunuzla geçmiş ümmetler üzerine iftihar ederim, övünürüm." buyurmuşlardır. (Ebu Dâvud)

Neslin devamı, ahlâkın korunması, toplumun sağlam temel üzerinde tutulması, milletin bekâsı için evlenip âile yuvası kurmak müekked sünnetlerden birisidir.

Abdullah bin Amr -radiyallahu anhümâ-'dan rivayet edilen diğer bir Hadis-i Şeriflerinde ise şöyle buyururlar:

"Dünya bir metâdır, o metânın en hayırlısı ise sâliha bir kadındır." (Müslim: 1467)

Böyle bir kadının, hayatı müddetince kocasını ne derece mesut edeceği izaha muhtaç olmayan bir hakikattir.

2- Çocukları sevmek, övünme ve ziynet için olursa Âyet-i Kerime'nin hükmüne girer.

Nitekim bir Âyet-i Kerime'de:

"Servet ve oğullar dünya hayatının süsüdür." buyurulmuştur. (Kehf: 46)

Çocuk anne-babaya ilâhî bir hediye, ilâhî bir emanettir. Ümmet-i Muhammed'in çoğalması gayesiyle güzel bir terbiye ile yetiştirirlerse elbette hayırlı bir iş yapılmış olur. Böyle güzel bir terbiye ile yetiştikleri için anne-baba da onun ecir ve sevabına ortak olurlar.

Eş ve çocukları baştacı edip bütün mesaisini onlara ayıran, helâl ve haram sınırlarını gözetmeden onların rahatı için gecesini gündüzüne katıp uğraşırken ibadet ve taati terkeden, yapması gereken infak ve hayırları yapmayan, böylece Hakk'tan uzaklaşan kimseler için mal ve evlât birer fitnedir. Kalbi dünya ile meşgul ettikleri için onlara fitne denilmiştir.

Nitekim Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının!" (Teğâbün: 14)

Dini hayata, hayır ve infaka, ahlâk ve fazilete karşı olan her davranış bu Âyet-i kerime'nin şümulüne girmektedir.

Kimi eşler vardır ki kocalarının, kimi çocuklar da vardır ki babalarının düşmanlarıdır. Bu düşmanlık onları sâlih amellerden alıkoymak mânâsındır. İbâdet ve taatten meşgul ederler. Haram kazanca ve günah olan işlere sevk ederek büyük mesuliyetlere maruz bırakabilirler.

Onların sebebiyle gelmesi düşünülen dünyevî ve uhrevî zarar ve zianlardan kaçınmalı, dikkatli ve tedbirli olmalıdır. Bununla beraber sakınacağı diye bunaltıp sıkmamalı, ahkâm ölçüleri dahilindeki kusurlarını bağışlamalıdır.

3- Servete gelince; sahibini gurura kaptırıp onu insanların haklarını çiğneyen bir kişi yaparsa kötüdür.

Hadis-i Şerif'lerde şöyle buyuruluyor:

"Her ümmet için bir fitne vardır. Ümmetimin fitnesi de maldır." (Tirmizî)

Servet ve evlât, gayesine uygun olarak kullanılırsa cennetin, kullanılmazsa cehennem kapısını açar. Bunlar dünyaya âit birer ziynettir.

"Benden sonra size dünya nimetlerinin ve ziynetlerinin açılıp onlara gönlünüzü kaptıracağınızdan korkuyorum." (Buhârî - Müslim)

Kişi o malı elde etmek için birçok tehlikeyi göze alabilir.

Fakat mal sahibi, serveti ile hem Yaratan'ının hem de insanların haklarına riâyet ederse o mal güzel bir şeydir.

Diğer bir Hadis-i Şerif'te:

"Sâlih bir insan için helâl mal ne güzeldir!" buyurulmuştur. (Münâvî)

4- Övünmek ve nefsinin tatmin etmek için yetiştirilen at, sahibi için vebaldir. İnsanlar bu gibi binekleri hoş gördüler ve sevinecek şey bunlar zannettiler. Bu gibi şeylerin süslü ve hoş görünmesi insanoğlunun fitrat ve yaratılışı icabıdır.

Sahipleri bunları Allah yolunda kullanmak üzere beslerlerse sevap kazanırlar.

Nitekim bir Âyet-i Kerime'de:

"Ey inananlar! Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet hazırlayın ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın!" buyuruluyor. (Enfâl: 60)

At, Allah-u Teâlâ'nın Kur'an-ı kerim'de üzerlerine yemin ettiği yaratıklarındandır. (Âdiyât: 1)

5- Deve, sığır ve hayvanlardan binek ve yiyecek için olanlar, ekilen ve dikilen şeyler de bunun gibidir.

Bütün bunlar insanın Allah'tan uzaklaşmasına ve günah kazanmasına sebep olurlarsa kötüdürler. Zamanımızda birçok insanlarda görülen durum budur.

Bunların haklarına riâyet edilirse, bunlarla dini ve vatanî vazifeler yerine getirilirse her biri birer nimettir, ilâhî birer lütuftur.

"Bunlar dünya hayatının geçici birer menfaatidir." (Âl-i imrân: 14)

Bununla beraber hepsi de dünyevîdir, geçicidir, fânidir. İnsan bunlarla yetinmemeli, ebedî hayatını temin etmek için yorulmalıdır.

"Oysa gidilecek yerin güzel olanı Allah katındadır." (Âl-i imrân: 14)

Cennet-i âlâ bütün güzelliklerin kemâle erdiği Allah yolcularının son durağıdır. Ebedî ve sermedî nimetler sahiplerine orada verilecektir. Bu ise saâdetlerin en büyüğüdür.

Çok Tehlikeli, Çok da Kıymetli Zaman:

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"İnsanlara öyle bir zaman gelecektir ki, aralarında dini üzerine sabreden, ateşi elinde tutan gibidir." (Tirmizî)

Bu güçlükler içerisinde azmeden, Allah'ına yönelen, yürümeye çalışan kimseler için hem dünyada hem de ahirette büyük saâdetler vardır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Ümmetim fesada düştüğü bir zamanda Sünnet-i seniyyeme sarılanlara yüz şehit sevabı vardır." (Beyhakî)

Ma'kıl bin Yesar -radiyallahu anh-den rivayet edilen diğer bir Hadis-i şeriflerinde ise buyururlar ki:

"Fitne-fesadın çoğaldığı bir zamanda ibadet etmek, bana hicret etmek gibidir." (Müslim: 2948)

Fitne zamanında yapılan ibadetin faziletli olması, insanların ekserisi fitneye karışarak ibadetten gâfil kaldıkları içindir. Allah-u Teâlâ bir kulunu muhafaza edip hıfz-u himâye ve tasarruf-u ilâhîsine aldığı zaman böyle oluyor.

Hadis-i şeriflerde mal fitnesinden ve kadın fitnesinden haber veriliyor:

"Her ümmetin fitnesi vardır, benim ümmetimin fitnesi maldır." (Tirmizî)

"Benden sonra erkeklere kadınlardan daha zararlı bir fitne bırakmadım." (Buhârî)

Ebu Sâidi Hudri -radiyallahu anh- Hazretleri, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz minbere oturdu biz de etrafına oturduk. Resulullah şöyle buyurduğunu haber verdi:

"Benim sizin hakkınızda korktuğum benden sonra üzerinize dünya süsü ve çiçeğinin açılmasıdır." (Buhârî)

"Şüphesiz dünya hoş ve göz alıcıdır. Şüphesiz Allah sizi dünyada hakim kılacak, sonra da nasıl davranacağınıza bakacak. Dolayısıyla dünyadan sakının, kadınlardan da sakının." (Müslim)

"Ahirete göre dünyanın durumu birinin şu parmağını denize daldırması gibidir. Parmağın denizden ne kadarla döndüğüne bir baksın." (Müslim)

Tevbe Kapısı:

Kullarına takip edecekleri kurtuluş yollarını göstermektedir. Onlar için neyin menfaatli olduğunu çok iyi bilir, onlar için koymuş olduğu hükümlerde sonsuz hikmetleri tecellî eder.

"Allah sizin tevbenizi kabul etmek istiyor." (Nisâ: 27)

Bu beyân-ı ilâhî Allah-u Teâlâ'nın günahkâr kulları üzerindeki rahmet, merhamet ve mağfiretinin ne kadar engin olduğunu apaçık göstermektedir.

"Şehvetlerine uyanlar ise sizin büsbütün yoldan çıkmanızı isterler." (Nisâ: 27)

Şüphesiz yok ki Hakk'tan sapanların peşisıra gitmekten, şehvetlerin ardınca gitmek üzere onlarla yardımlaşmaktan daha büyük bir sapıklık olamaz.

"Ancak tevbe edip iman eden ve sâlih amel işleyenler başka. Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok çok bağışlayıcı, engin merhamet sahibidir.

Kim tevbe edip sâlih amel işlerse, şüphesiz ki o tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

Onlar ki yalan yere şahitlik etmezler. Boş sözlerle karşılaştıkları (faydasız bir şeye rastladıkları) zaman izzet ve şereflerini koruyarak oradan geçip giderler." (Furkân: 70-72)

Bu felâketleri durdurtacak bir tek şey varsa, Allah-u Teâlâ'ya yönelmek ve nasuh bir tevbe ile tevbe etmektir. Yoksa gadâb-ı İlâhi'ye sebep teşkil edecek olan bütün kötülükler işleniyor.

Yunus Aleyhisselâm'ın kavmi dışında; inkâr ettikleri, yoldan çıktıkları halde, başlarına gelecek azabın belirtilerini görünce tevbe etmiş ve affedilmiş, azaptan kıl payı kurtulmuş bir kavim yoktur.

Nitekim Âyet-i kerime'sinde Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

"(Azap geleceği vakitte) iman edip de imanı kendisine fayda sağlayan bir memleket halkı varsa, şüphesiz ki Yunus'un kavmidir.

İman ettiklerinde kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süre daha bu dünyada faydalandırdık." (Yunus: 98)

Allah katında bir kavmin helâk edilmesine dair hüküm çıktıktan sonra iman etmenin ve yalvarmanın hiçbir faydası olmadığı, inen hiçbir azap geri alınmadığı halde; onların bu yeis halindeki imanları hüsn-ü kabul görmüş, ümitsizlik halinde yaptıkları tevbeleri makbul olmuş, azap üzerlerine sarkıtıldıktan sonra kaldırılmıştır. Şayet iman edip tevbe etmemiş olsalardı, cezalarını bulacaklardı. Helâk olan kavimler hakkında bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Uyarılıp da söz dinlemeyenlerin sonlarının nasıl olduğuna bir bak!" (Yunus: 73)

Yok eğer bu azgınlığa devam edersek başımıza geleceklerden de haber verelim.

Çok şiddetli harpler var, öyle harpler ki Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde: **"Elli kadına bir erkek düşecek kadar erkeklerin azalacağını"** haber vermişlerdir. (Buhârî)

Bunun için; zelzeleler, yere batmak, kılık değiştirmek ve buna benzer felâketler beklenebilir.

Allah-u Teâlâ buyurur ki:

"Eğer o ülkelerin halkı inansalardı ve bize karşı gelmekten sakınsalardı; elbette onlara göğün ve yerin bolluklarını verir, bereketler açardık. Fakat yalanladılar, biz de onları yaptıklarına karşılık yakalayiverdik." (A'râf: 96)

Günahlardan tevbe etmekle darlık ve sıkıntıdan insanların kurtulabileceğine, nimetlere şükretmekle bolluk ve genişliğin devam edip artacağına inanmadılar. Bütün helâk edilen milletler bu şekilde müstehak olarak helâk edildiler.

Hazret-i Allah bu kadar gadab ediyor. Tevbe edip rızası mucibince, istikamet üzere hayatını idame ettirenler ise Hazret-i Allah'ın mükâfatına nail olurlar.

"Yaptığı zulümden sonra tevbe edip hâlini düzelten kimse, bilsin ki Allah onun tevbesini kabul eder. Allah çok bağışlayıcı ve merhamet edicidir." (Mâide: 39)

Fil Sûre-i Şerif'i (3)

Fil Kıssası (3)

Allah-u Teâlâ, Fil Sûre-i şerif'inin 3. Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Üzerlerine sürü sürü Ebâbil kuşları gönderdi." (Fil: 3)

Hakk'ın ilâhî kudretinin bir tecellisi olarak, birbirlerini takip eden topluluklar hâlinde, karabulut gibi üzerlerine geldiler ve her yönden onları kuşattılar.

"O kuşlar onlara ateşte pişirilmiş (sert) taşlar atıyorlardı." (Fil: 4)

O sert taşlar vücutlarını kurşun gibi deliyor, telef ediyordu. Sanki başlarına gökten belâ yağmuru yağıyordu.

"Sonunda onları yenilmiş ekin gibi paramparça yaptı." (Fîl: 5)

Karşılarında açıkça direnecek bir kuvvet görmeyen, fillerine ve çokluklarına güvenerek istedikleri gibi Kâbe-i muazzama'yı yıkacaklarını zanneden istilacı bir orduyu, Allah-u Teâlâ böyle bir âfet ile böceklerin yediği ekinler gibi, ansızın yerlere serip mahv-ü perişan ediverdi. Herbiri ezilmiş saman çöpüne döndüler. Bunu böyle yapan Allah-u Teâlâ'nın, dilediği zaman onların benzerlerine de buna benzer belâlar ve azaplar verebileceğinden, düşmanlarından intikam alacağından hiç şüphe edilmemesi gerekir.

Bu kuşlar daha önce hiç görülmedikleri gibi, daha sonra da hiç görülmemişlerdir.

Diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Hiç şüphesiz ki Allah, hâinlerin tuzağını başarıya erdirmez." (Yusuf: 52)

Allah-u Teâlâ onlara bu cezayı vermekle kalmamış, İranlılar'ı onlara musallat kılmıştır.

Bu kıssa ile önce Mekke'li müşrikler uyarılmakta, sonra da kıyamete kadar Hakk'a ve hakikate saldıranların âkıbetlerinin de buna benzer olacağı, böyle bir cezâyâ çarptırılacakları ihtar edilmektedir.

.

Bazı âlim geçinen câhiller: "*Ebrehe'nin ordusunu helâk eden Siccil'in (sert taşların) veba mikropları*" olduğunu söylemektedirler.

Küfre şirin görünmek için, bu Sûre-i şerif'te geçen sert taşlara veba mikrobu deyip, Âyet-i kerime'nin asli mânâsını değiştirmişler, kendi zanlarını ortaya koymuşlar ve küfürlerini izhar etmişlerdir.

İlâhî hüküm budur. Bir Âyet-i kerime'yi değil, bir tek harfi dahi inkâr eden kâfir olur.

Eğer murad-ı ilâhî Ebrehe ordusunu bu gibi hastalıklarla yok etmeye yönelik bulunsaydı, Kur'an-ı kerim'de buna uygun bir anlatım tarzına yer verilir, ne uçan kuşlardan, ne de taşıdıklarından söz edilirdi.

Halbuki Ebâbil kuşlarının attığı taşlar o insanların vücudunda derin yaralar açmış ve Allah-u Teâlâ'nın lütfuyla Ebrehe'nin ordusu yerle bir olmuştur.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

-Hicretin Üçüncü Yılı-

UHUD SAVAŞI (6)

Seyyidüş-Şühedâ:

Bu dağılma esnasında Hazret-i Hamza -radiyallahu anh-: "**Allah'ım! Şu müslümanların bozgunculuklarından dolayı senden özür ve af dilerim!**" diyerek çarpışmaya koyulmuştu. Son gayretiyle bir taraftan öte tarafa koşuyor, ortalığı kasıp kavuruyordu. Kimse yanına yaklaşmıyor, onu uzaktan vurup düşürmenin çaresini arıyorlardı.

Kureyş ordusu Mekke'den ayrılmadan önce, Cübeyr bin Mut'im, kölesi Vahşi'yi yanına çağırarak ve: "**Orduya katıl, eğer amcam Tuayme bin Adiyy'in öldürülüşüne karşılık Hamza'yı öldürürsen sen azatlısın.**" demişti. Çünkü Hazret-i Hamza -radiyallahu anh- Bedir savaşında Tuayme'yi öldürmüştü.

Bedir'de babası öldürülen Hind de Vahşi ile sözleşmiş, birçok mükâfatlar vâdetmişti.

Bu sebeple Vahşi fırsat kollayıp duruyordu. Karşısına çıkmaya cesareti yoktu, fakat iyi ok atar, attığını boş düşürmezdi.

Bir kayanın arkasına gizlenen Vahşi, fırsatını bulduğu bir anda harbesini fırlattı ve iki uyluğu üstünden vurarak Hazret-i Hamza -radiyallahu anh-i şehit etti. Bununla da yetinmeyip karnını yardı, ciğerlerini çıkarıp Hind'e götürdü. Hind hırsından ciğerleri ağzına alarak çiğnedi. Uhud günü Hazret-i Hamza -radiyallahu anh-in cesedini ele geçirebilirse ciğerini yemeyi adamıştı. Daha sonra da burnunu ve kulaklarını keserek bilezik yaptı. Vahşi'yi de mükâfatlandırarak kölelikten kurtardı.

Hazret-i Hamza -radiyallahu anh- o gün oruçlu idi, orucunu açmadan şehit düştü. Resulullah Aleyhisselâm tarafından şehitlerin ulusu mânâsında "**Seyyidüş-şühedâ**" adı ile anılmıştır.

Vahşi ise daha sonraki yıllarda müslüman olmuş, Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-in hilâfeti zamanında peygamberlik iddiâsı ile ortaya çıkan Müseylemetül-Kezzab adındaki yalancığı öldürerek İslâm'a büyük bir hizmette bulunmuştu.

Enes Bin Nadr R. Anh-in Şehâdeti:

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-in amcası olan Enes bin Nadr -radiyallahu anh- Bedir savaşına katılmadığı için büyük bir üzüntü duyuyordu. Bu üzüntüsünü Resulullah Aleyhisselâm'a arzemiş, müşriklerle yapılacak ilk savaşta kendini göstereceğini söylemişti.

Uhud günü Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-in de aralarında bulunduğu bir grubun Resulullah Aleyhisselâm'ın vefat ettiğini ileri sürüp çaresiz kaldıklarını görünce, onlara Resulullah Aleyhisselâm neyin uğrunda öldüyse aynı şey uğrunda ölmek gerektiğini söyleyerek kendilerini toparlamalarına vesile oldu. Müşriklerle kahramanca çarpışan Enes -radiyallahu anh- Süfyan bin Uveyf tarafından şehit edildi. Müşrikler tarafından burnu, kulakları ve çeşitli organları kesildi, vücudunda seksenden fazla yara vardı, kızkardeşi kendisini güçlkle tanıyabildi.

Resulullah Aleyhisselâm bir mesele ile ilgili olarak onun hakkında:

"Allah'ın kullarından öylesi var ki, şöyle olacak diye yemin etse muhakkak Allah onun yeminini yerine getirir." buyurmuştu. (Buhârî)

Resulullah Aleyhisselâm'ın Yaralanması:

Savaşın en şiddetli anında Hazret-i Hamza -radiyallahu anh-in şehit düşmesi, müslümanlar için çok büyük bir kayıp oldu.

Öte taraftan düşmanlar Resulullah Aleyhisselâm'ın karargâhına kadar saldırdılar. Hücumlar arttıkça arttı. Oniki Ashâb'ı ile yapayalnız kalmıştı. Kureyş'in ileri gelenleri Resulullah Aleyhisselâm'ı öldürmek için ittifak etmişlerdi. Hatta Utbe bin Ebî Vakkas'ın attığı taşla alt dudağı yarılmış, bir dişi de kırılmıştı. İbn-i Kamia bir kılıç darbesiyle yere düşürmüş, zırhının iki halkası kırılmış, yüzüne batarak mübarek yanağını yarmıştı. Başındaki miğfer de parçalandı.

Enes -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz o anda hem yaradan akan kanı siliyor hem de şöyle buyuruyordu:

"Peygamberlerinin başını yarıp dişini kıran bir kavim nasıl felâh bulur? Halbuki o kendilerini Allah'a dâvet ediyordu." (Müslim: 1791)

Sa'd bin Ebî Vakkas -radiyallahu anh- der ki:

"Ömrümde, Uhud'da Resulullah'ı yaralayan kardeşim Utbe'yi öldürmek istediğim kadar hiçbir zaman insan öldürme hırsı duymadım."

Utbe'yi Hâtıb bin Ebî Beltea -radiyallahu anh- öldürmüş, başını Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına getirmiştir. Resulullah Aleyhisselâm iki defa: **"Allah senden râzı olsun!"** diyerek ona duâ etmiştir.

Resulullah Aleyhisselâm'ın miğferinin halkalarından ikisi yüzüne battığı zaman Ebu Ubeyde bin Cerrah -radiyallahu anh- o halkaları dişleriyle çıkarmaya çalışmış, hatta kendisini zorlamaktan ön iki dişi kırılmıştı.

Ebu Said-i Hudrî -radiyallahu anh-in babası Mâlik bin Sinan -radiyallahu anh- Resulullah Aleyhisselâm'ın yarasını tertemiz yapıncaya kadar yüzünün kanını emip yuttu. Resulullah Aleyhisselâm: **"Tükür onu!"** dediyse de o: **"Vallahi onu asla tükürmem!"** dedi.

Bunun üzerine Resulullah Aleyhisselâm:

"Kim cennet ehlinde birine bakmayı arzularsa buna baksın!" buyurdu. (Beyhakî)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (25)

Gerçek manada kardeşlik Allah-u Teâlâ ve Resulullah Aleyhisselâm'da birleşmektir. Hazret-i Allah ve Resul'ünde birleştikten sonra Hazret-i Kur'an'a uyduktan sonra gaye, maksat ve menfaat olmazsa, sevgi husule gelirse, işte kardeşliğin özü oradadır. Ötekilerin kardeşliği sözdendir. Bu kardeşlik özdedir. Çünkü Hakk'ta birleşiyor, halkta değil. Gaye, maksat, menfaat, rütbe, gösteriş kalkıyor, rızâ kalıyor. Allah-u Teâlâ'nın rızâsını celbetmek için yegâne vesile de bu kardeşlik. Gaye, maksat, menfaat olmadan; Allah için sevmek ve Allah için sevmemek.

Hakk yolunda sevişirsek ne olur?

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"İnsan sevdiğiyle haşrolunur." (Buhâri)

Bu bir mümin için kâfidir. Niçin seviyordu? Allah için seviyordu. Kendi kardeşiyle haşrolunacak. Demek ki buradaki sevgi, tezahür, huzur oraya intikal ettiği zaman orası daha geniştir. Çünkü burada birçok dünyevi meşakkatler, sıkıntılar, mevzuatlar var, ama orada hiçbir şey yok fakat her şey var. Bizi davetine alınca; huzuruna, saadetine, selametine alıyor, meşakkatleri kaldırıyor, kardeşliği gerçekleştiriyor ve kulunu saadet, selamet içine alıyor. Bu ne kadar güzel bir şey.

Allah'ım bize dünyada da, ahirette de gerçek kardeşliği, İslâm kardeşliğini yaşattığı kullardan eylesin.

Allah'ım Zât'ına has bir kul, Habib'ine ümmet etsin. Rızâ yolunda çalışmayı bize nasip etsin. Çünkü dikkat ederseniz Resulullah Aleyhisselâm nasıl çalıştı? O çalışmaya bakıyorum ve utanıyorum. Çünkü her tarafını zülûmat karı örtmüştü. O tek başına bütün gücüyle Hazret-i Allah'a sığındı, her güçlüğe rağmen o zülûmatı dağıtmaya çalıştı, ama şimdi Cenâb-ı Hakk, zülmanatı dağıtmak için bu lütfu bahşetmiş.

•

Kardeşim! Bu yol Allah yolu, kardeşlik yoludur. Gaye yok, maksat yok, gösteriş yok, menfaat yok. Bu yolu, Allah-u Teâlâ sevmiş, seçmiş, lütfetmiş. Yahu sana bu yetmez mi?

Bu yol Hazret-i Allah'a ve Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e âittir. Şu halde sen de kendini buna göre ayarla.

O kadar bölücü varken, Allah-u Teâlâ'nın dinini parça parça yaparlarken, hepsi cehenneme giderken; Allah-u Teâlâ seni sevmiş, seçmiş, ayırmış. Lütuf olarak bu yetmez mi sana?

O zaman neden yolun adamı olmuyorsun? Nefsinin kölesi olacağına, Hakk'ın kölesi olsana!

Bu yol kardeşlik yolu olup çok hassas bir yoldur. Bir kardeşin küçücük bir incinmesi bize çok büyük üzüntü verir. İşte yol o yol. Gaye yok, menfaat yok, maksat yok. Ne var? Rızâ var. O halde rızâyâ mucib iş ve hareket lâzım, söz yeterli değil. Yol; hassas yol, nazik yol.

Bu yol an meselesi. Ama hangi an belli değil. Ama sen yeter ki yolunda bulun, o anda sana tecelli eder. Gönlünü O'ndan ayırma.

Kabalık, terslik, sertlik bu yolda yakışmaz. Niçin? Hakk yolu olduğu için.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz;

"Nezafet imandandır." buyurdular.

Ama her yönde, her alanda...

Ben hükümsüz ve değersiz bir mahlûkum. Fakat bu mahlûkunu ileri sürmüş, tecelli etmiş. Robot gibi kullanıyor ve yürütüyor.

Ben mahlûk olduğumu, aciz olduğumu çok iyi biliyorum. Ama siz de Allah yolunda olduğunuzu iyi bilin. Bu yol doğrudan doğruya Hazret-i Allah'ın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın yoludur...

Ben hayatta iken veya benden sonra bu yolu bırakırsanız sapıtmış olursunuz. Bu çok büyük sözdür. Niçin? Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a ait bir yol olduğu için.

•

Mahviyet ve istikamet bu yolda çok lüzumludur.

Mahviyet; insanın gerçekten hiç olduğunu bilmesidir.

İstikamet; O'nun emrettiği çizgide yürümek, o çizgiden ayrılmamaktır. Yasakladığından da sakınmak, hem de şiddetle sakınmaktır. Allah-u Teâlâ'nın kulundan beklediği ve hoşlandığı iki haslet budur.

Bu yola "*Girdim!*" demek boştur; esas olan alınmaktır. Allah'ım cümlemizi alınanlardan etsin. Alınmak kolay değildir amma aldılar mı da bırakmazlar.

Bu yola alınmanın ilk alâmeti; kişinin helâli ve haramı araştırmaya başlamasıdır. Helâl mi? Haram mı? Araştırmaya başladığı an alındığına delâlettir. Bu ilk adımdır. Ondan sonra atacağı adıma, söyleyeceği söze, yiyeceği lokmaya dikkat etmeye başlar. Böyle olunca bil ki onu yola almışlar.

Bir mümin yiyeceğine dikkat etmezse boşluktadır, kazancına dikkat etmezse boşluktadır. İhvan olmuş? İsmi ihvandır. İbadet ondur dokuzu helâl lokmada aranıyor. Bu kadar incedir bu işler.

Bu yolda O'nun rızâsından başka bir şey arayan kendisine yazık etmiş olur. Bu sebeple bu yolda herkes tutunamaz. Bu yolda, gaye, makam, yeme-içme yok.

Bu yola girmek, bu yolda olmak, bu yolda ölmek bir lütuftur.

Bu topluluğa ayak uydurmak zordur. Çünkü Allah yoludur. Gaye yok, maksat yok, menfaat yok. Ne var? Rızâ var. Allah'ım rızâsından ayırmasın. Bu gemiye bin, bu topluluğa ayak uydur; ahirette ne demek istediğimi o zaman anlarsın.

Bizim yolumuz yemek-içmek yolu, maksat-menfaat yolu değildir. Bize yemek-içmek, maksat-menfaat için gelenler gelmesinler. Onlar bizden biz onlardan uzak olalım. Bu temel üzerine bina kurmaya başlarsak sonu çok rahat olur. Yük olmamalı, maksat-menfaat olmamalı, her şey yalnız Allah için olmalı.

Mevlâ bir kulunu hizmet için ileri sürmüşse, bir ömür boyu bunun şükrü eda edilemez. O'nun ihsan ve ikramı çok büyüktür. Bundan nefse pay çıkarmak, menfaate tevessül etmek, O'nun ikramını basit ve adi şeylerle değiştirmek demektir. Padişahlar Padişahı yetmez mi sana?

Menfaat girdiği anda, çok iyi bilinsin ki Hazret-i Allah gayreti çeker alır. Gayreti alınan kimsenin hizmeti de mihnetle olmaya başlar. Mihnetle yapılan hizmeti Hazret-i Allah sevmez. Çünkü artık rızâullahtan ayrılmış dünya menfaati için çalışır olmuştur.

Menfaat mi? Yerinde dursun, işimiz Allah için olsun. Gaye, maksat, menfaat hiç olmayacak.

Bir kimseye dinden çıkması için çok para teklif edersen çıkmaz da, bilmediğinden dolayı, Allah-u Teâlâ'nın hükmüne rızâ göstermemekle küfre girdiğinin farkına varmaz. Veya şeytanın aldatması sonucu küçücük bir menfaat için dinden çıkar da haberi olmaz.

•

Bizim vazifemiz şudur:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurdular ki:

"Doğu tarafından siyah Bayraklılar çıkarak hiçbir kavmin yapmadığı bir şekilde savaş yaparlar ve ardından Allah'ın halifesi Mehdi gelir." (Hâkim)

Bizim yaptığımız Hazret-i Mehdi'ye zemin hazırlamaktır. Aynı zamanda dağılmış olan Ümmet-i Muhammedi Hazret-i Allah ve Resul'ünde birleştirmektir. Bu yol, bölücülerin kendi dinlerinden ve dinarlarından vazgeçerek, Allah-u Teâlâ'nın rızâ yolunu aramaları için emir buyurduğu bir yoldur.

Bu yol ıslahat yoludur. Sonra Hazret-i Mehdi gelecek ve fetih yoluna girecektir.

Bu yolda Rabb'imiz bize ihlâs ile, sadakatle çalışmayı nasip etsin, gerisi O'na kalmış.

"Allah'ım bize acı, merhamet et, Zât'ına çek." Bu duâyı çok yapmamız lâzım.

EVLYÂ-İ KİRÂM **-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN** **"HÂTEMÜ'L-EVLYÂ" HAKKINDAKİ** **BEYAN ve İFŞAATLARI (148)**

Ebû Abdullah Muhammed bin Ali
el-Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- (3)

"Şifâu'l-Alîl" kitabına, geçen ay kaldığımız yerden devam ediyoruz:

"İnsanlar da kazandıkları derecelere göre bu mevkilerdedir. Her derece sahibi ona kavuşarak kendi nihâyetine ermiş ve kendisine âit bir makam elde etmiştir; âzâları ile amellerde bulunarak, kalbini tasfiye etmek sûretiyle, emir ve nehiy hususunda Rabb'ine ibadet eder. Nefsinden bu şeyleri yok edip kalbini tasfiye ederek eriştiği şey, onu cennetteki derecesine de eriştirir. Çünkü o toprak cinsindedir.

Halk, ondan önce onun, kendisini onunla ilgili olarak öne geçiren ameline göre; o hususta kendisine taksim edilen makâmı olan bu derecenin toprağı ile değil, imanla Rabb'lerine vâsıl olurlar. Onların bu husustaki misâli, gümüş mâdeninden çıkarılmış bir cevher gibidir. Bunun ise; dışında toprak, içinde gümüş vardır. Toprağı ondan giderilip kazınarak, gümüşün sâfiyeti ortaya çıkarılıncaya kadar, diğerinden sonra hemen bir defâda (tasfiyesi) bitmez. Daha sonra darp evine konulduğu zaman, sikke hâline gelebilmesi için; düzeltilinceye, yumuşatılıncaya ve kendisindeki yazı tespit edilinceye kadar, eriştiği tasfiyeden sonra bir kez daha tezyin edilir.

Bu bembeyaz dirhem ise her yerde kabule uygun ve geçerlidir.

Dolayısıyla kendisine şiddetli bir imân nûru yerleştirilen her mümin de tasfiye edilmiş ve içindeki tüm topraklardan sıyrılıncaya kadar, şehvetlerinin zevâle ermesi çoğalmış olur.

Bu ise, O'nu kalbiyle bilmenin kendisine kazandırdığı bol hisseyi karşılayan en bol imân ile yarın Allah-u Teâlâ tarafından öne geçirilmiş olur. O'nun yarınki hissesi de yakınlık derecelerinin en yükseği olur.

.

Diğerinin içine O'na karşı, yalnız kendisindeki mâsiyetin erimesini yerleştirecek bir imân yerleştirilmiştir O'nun emri ve nehyi ile meşgul olup, akşam ve sabah O'nun emir ve nehyini ikâme ile rahata erişir. Yarın onu öne geçirecek olan da O'nun cennetiyle rahata erişmektir.

İlkinin içine ise O'na karşı, dünya ve âhiret şehvetiyle ilgili toprak cinsinden olan tüm şeylerin zevâlini içine yerleştirecek bir iman yerleştirilmiştir. O'nunla meşgul olup, akşam ve sabah O'nunla rahata erişir. Tıpkı elde ettiği pay gibi, O'ndan gayrısına iltifat etmeme işiyle ilgili meydana da o bir kahramandır. Ona erişmeyi gâye edinmediği için yarın onu öne geçirecek olan ise; likâsı ve yakınlığı ile O'nunla rahata erişmektir.

•

İşlerinde sıdkı ikâme ve kalbi ilâhî dereceler içindeki bu menzile erişirme ile ilgili gayretleri; onun içinde derece derece terakkî etmeleri ve ahlâkî tasfiye ve kalpleri temizleme hususunda çaba sarfetmeleriyle, geçmişteki herhangi bir sâlihın bu hâli onlarda da devam eder. Kendilerindeki ilâhî nimetle bunu öğreninceye kadar; Allah'ın haşyeti, zelil düşme, O'nun hükmüne boyun eğme, O'nun emrine teslim olma, dünyadan ve onunla meşgûliyetten yüz çevirerek O'na doğru koşma ve Rabb'ine doğru yönelme de onlarla zuhur eder.

Onlar ise dünya metâna muhabbeti âdetâ damarlarıyla içmiş; onun ahlâkları ile ilgili şeylerden dolayı kalpleri sersemleşmiş ve işe yaramaz hâle gelmiştir.

•

Onlar, oruç ve namaz gibi zâhiri bir ibadete ve rükünlerine uygun diğer ibadetlere yönelerek, ayıpların zâhiri olanını bırakır ve bâtını olanlarını terkederler. Zâhirlerini bununla süsleyip, ona, zâhidliğin zâhirine göre boyun eğdikleri bu ahlâkî yüklerdir.

Onların ise kalpleri dünyanın değersiz işleriyle, onun hırs ve aldatmacasından ileri gelen arzusuyla; zâhiri ibâdete göre, vâsıliyyetin bir şubesi olan bâtındaki ulvîliği taleple, mevkî ve makam kazanmakla ve hud'a ve hîle ile onu ele geçirmekle dolup taşmıştır.

•

Onlar Allah'ın yeryüzündeki emînleri ve nasihatçılarıdır, halkın bu hâline nazar ederler. Ümmetin gönüllerindeki musîbeti söndürüp, onlara bu dini yerleştirir ve öğretirler. Muhâliflerin ve câhillerin devrinde, bahsettiğimiz şeyle hepsini yetiştirirler. Namaz ve oruç gibi zâhirî amellerle ve diğer iyi amellerle halka da bunu buldururlar. Onları zâhirî ayıplardan kurtarıp, kapıdan O'na kaçıtır ve cennet nimetlerini ve sevâbını talep ettirirler.

Akıl onunla ilgili herhangi bir durum hakkında, kendisindeki; buğz, ihânet, düşmanlık, kıskançlık, büyüklüğü talep, insanların üzerinde mevki isteği, hayatı sevmek, anılma ve övülme sevgisi, fakirlik korkusu, rızık hakkında güven azlığı, takdire öfkelenmek, fakirlikten kurtuluş, kibir, gazap, hased, riyâset sevgisi, düşmanlık, buğz, tamâ, korkaklık, rağbet, hırs, cimrilik, bahillik, zenginlikleri nedeniyle zenginlere tâzim, fakirlikleri nedeniyle fakirleri küçümseme, gevşeklik işaretleri, Allah'ı sevmeleri nedeniyle insanları sever görünüp, kendisinden uzaklaşınca onu çirkin görmek, övünmek için dünyalık toplamak ve çoğaltmak, ödeklilik, dünya hakkında çekememezlik, övünme, riyâ, gizli riyâ, büyüklük taslayarak Hakk'tan yüz çevirmek, ne olduğunu bilmediği bir şey hakkında lâfı gevelemek, çok konuşmak, boş konuşmak, mideyi gereksiz şeylerle doldurmak, vurdumduymazlık, alçaklık, ezâ, hâllerde tutarsızlık, işleri benimsemek, işlerde iktidar, mahlûklara karşı süs, müdâhane, şaşkınlık, yüceltilme sevgisi, yapmadığı şeyle övünmek, kendi nefsinin ayıplarına rağmen halkın ayıplarıyla uğraşmak, nimeti unutmak, nimeti Veren'i zikretmeyi terk, Allah'ın ihsânı karşısında körlük, kalpte üzüntü ve korku bulunmamak, en küçük nimeti bile nefse bağlamak, Hakk için yardımı terk, düşmanlara sır vererek dostlar kazanmak, verilen şeyin alınmasından emin olmak, hevesini, işlerinde onu ortak kıldığı taktirde bırakmak, hevâ ve hevese boyun eğmek, söz söyleme arzusu, gizli şehvet, itaatten eziyet duymak, aşağı düşmekten kaçınmak, ululuğu talep, tuzak, hıyânet, işi uzatarak hîle yapmak, zorlamak, nefsi büyütme, halkın gözündeki yerinden düşme korkusu, kendi sözü reddedilince nefsi sahiplenme yoluna gitmek, Allah için olmayan yüksek iltimas, kasvet, ahlâksızlık, kalben öfke duymak, gaflet, eminlik, kötü ahlâk, dünya ile rahatlamak, ondan ayrı kalınca hüznü duymak, yaratılmışlarla ünsiyet, onlarla görüşmekten uzak kalınca hırçınlaşmak, söz içinde kendini göstermek, eli sıkılık, cefâ, aç gözlülük ve saldırganlık, acelecilik, hiddet, sözü uzatmak, hayâ azlığı, merhamet azlığı... gibi bâtını ayıplardan dolayı şaşkınlığa düştüğü an, onlardan herhangi biri buna yönelince, yaptığı her amelin kazancını elde edebilir.

İşte bu, âdemoğlunun damarlarında âdetâ onu zehirleyen bir yılandır ki; bu zehir onun kalbinin üzerinde bütünüyle toplanır. Dolayısıyla artık burada hangi iman kalır? Bunun içindir ki onda muttakilerin fiillerinden, sözlerinden, hidâyetlerinden ve yollarından yana bir aciziyet görünür. Onların

sözü muttakîlerin sözü, fiili zâlimlerin fiilidir. Onların bu taşkınlıklarının hiçbiri târife dahi sığmaz. Zirâ Allah onları bağışlamaz ki, o İlâhî nûrların tedavi edici koruyuculuğunu elde edebilsin..."

(devam edecek)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (81)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- (21)

Hâtemü'l-Evliyâ'nın İrâdesi:

Hâtemü'l-evliyâ'nın irâdesi elinde değildir, Hazret-i Allah onda tecellî eder ve onu kullanır.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- Hazretleri "**Kitâbu'r-Riyâze**" isimli eserinde bu hususta şöyle buyurmaktadır:

"Allah'ın kendisinde gizlendiği bu kul O'nun idare ettiği, koruduğu ve kendi adına hareket ettirdiği bir velîdir." ("Kitâbu'r-Riyâze ve Edebü'n-Nefs", Süleymâniye Ktp. Es'ad Efendi, nr.: 1312, vr. 11^a)

İçinde O var, fakat onun maskesi O'nu göstermiyor. İnsan bir maske, maskeyi de O yarattı.

Bu anahtarlar elinizde olursa bu kitabı açarsınız. Bu anahtarlar olmadıkça bu kitap açılmaz.

Bu ifşaatların içinde ifşaat var. Geçen gün düşündüm; bu ilmin okunması mümkün değil!..

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- Hazretleri çok açık yazıyor;

"Allah'ın kendisinde gizlendiği bu kul..." buyuruyor.

O... Hep O!.. Yalnız, elbise yahut robot görünüyor. Meydanda görünen robot, elbise; fakat aslında hep O...

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sirruh- Hazretleri "**Mektûbât**" adlı eserinin "**260. Mektub**"unda şöyle buyururlar:

"Onun irâdesi kendi elinde değildir."

Zâten O kullanıyor onu... Bütün işi yapan Allah-u Teâlâ'dır, bütün icraatı O yaptırıyor.

İbrâhîm Hakkı -kuddise sırruh- Hazretleri'nin bu hususta çok güzel bir beyânı var:

"Kul olan neylesin mal ile câhî,

Yetmez mi bulduk da Sen gibi şâhî?"

Ne güzel söylemiş...

Onun için sakın be sakın gözünüz dünyaya kaymasın, yoksa âhiretiniz gider! Onun için diyorum; Rabb'im beni çekecek, fakat bu nûru bırakacak.

Demek O imiş, hani sendin? Hani sendin? Yazık!...

Ben, ben, ben... Ben dediğin şey puttur! Put ise şirk, şirk ise cehennem demektir. Benlik şirk oluyor. Basit gibi görünüyor ama çok önemli, hayâtî mesele mazallah...

Cüneyd-i Bağdâdî -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtemü'l-velî'nin ferdiyyet mertebesindeki tecellisine işâret ederek; onun bu makamda nefsinden, hissinden ve irâdesinden tamamen fânî olup Tevhid denizinde boğulacağını ifâde etmiştir:

"O, tevhid denizlerinin derinliklerine batmış, yok olmuştur. Ne nefsinden haber vardır, ne Hakk'ın dâvetinden, ne de ona uymaktan. Allah'a yaklaşmanın hakikatinde O'nun gerçek vahdâniyyetine ermiş, hissi, hareketleri gitmiştir. Allah ondan ne isterse onu onda yapar." ("Resâ'ilü'l-Cüneyd")

O bir kimseyi idâre ederse idârenin en güzeli olmuş olur. Çünkü orada beşer yok artık. O idâre ediyor, özü budur. O nasıl murâd ederse o olur.

Abdülkâdir-i Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**el-Gunye**" isimli eserinde şöyle haber veriyorlar:

"Bu yere ulaşmış bulununca da İlâhî sıfatlar kesilir, söz ve ibâreler bitip tükenir.

İşte bu, akılların ve kalplerin erişebileceği en son noktadır. Velînin ulaşacağı en son nokta burasıdır. Buradan ötesine gelince; orası peygamberlere mahsustur." ("el-Gunye li-Tâlibi Tarîku'l-Hakk", c. 2, s. 162, bas. Kahire, 1375/1956)

Diğerlerine verdiği kadar verir, ona bahşettiği yolun nihâyetine ise diğerlerinin ilmi de aklı da ermez. Allah-u Teâlâ ona öyle ihsan edecek ki, onu o kadar yaklaştıracak ki, onu "**akılların ve kalplerin erişebileceği en son nokta**"ya çıkaracak. Ona ihsân edilen lütuflar karşısında Mârifetullah ehli'nin ilmi dahi kabuk kalır, çünkü onun Hakk ile irtibatı vardır.

Onu "Ceberût mülkü"nden başlayarak "Ferdâniyyet mülkü"ne kadar ulaştırarak tek ve benzersiz kılması; onunla ilgisi, onu tutması, muhâfaza etmesi sebebiyledir. Çünkü insan kayabilir; ileri gidebilir, geri gidebilir. Tek kelime ile onu O ayarlıyor. Başka türlü mümkün değildir. Bunu Allah'tan başka kim yapabilir?

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri yine şöyle buyuruyor:

"O öyle bir kimsedir ki, ona yeryüzünde: 'Ey Vâhidî!' diye nidâ eden doğru söylemiştir." ("Nevâdirü'l-Usûl", c. 1, s. 613)

Yâni; "Siz onu görürsünüz, fakat o, o değil! O bir maskeden ibâret, içindekini gör!" diyor. Artık kişinin irâdesi yok, O'nunla hâllenmiş...

Bunu Hazret-i Allah yapar, mahlûk bir hiçtir. Üstündeki varlık O'na âittir, ne ki varsa O'nundur.

Allah-u Teâlâ dilediği zaman dilediği şekilde tecellî eder. Hep O... Gâye Allah ile olmak, o zaman hepsi senin...

Nitekim İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin:

"Onların ilimleri, bu ilimlere nisbetle kabuk kalır." dediği yer burasıdır. (Mektûbât, 317. Mektup)

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

Şeytanın Hileleri

Rüyâda Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz görülürse o rüyâ doğrudur. Şeytanın aldatmasından korunmuştur. Çünkü şeytan onun şekline giremez.

Bir Hadis-i şerifte şöyle buyurulmaktadır:

"Rüyâda beni gören hakikatta görmüştür. Çünkü şeytan benim şeklime giremez." (Camiüs-sağir)

Şeytan Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimizin sıfatına giremediği gibi vekili olan Mürşid-i kâmil'in sıfatına da giremez. Çünkü Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ve onun vekili olan Mürşid-i kâmil hidayete ermişlerdir. **"Hâdi"** ism-i şerifinin mazharı olmuşlardır. Şeytan ise onun zıddı olan **"Mudill"** ism-i şerifinin tecellisine uğradığı için o nuru temsil edemez, o aynada görünemez. Ateş suya giremiyor daha doğrusu.

Şu kadar var ki, onun kendi şekline, aynı suretine giremez, fakat oyum diye görünür, ona benzemeye çalışır. Bu ise aynı sahte paraya benzer. Aynı para gibidir, fakat bir yeri noksandır. O bir yeri noksan olmazsa cezası çok ağırdır. Şeytan sûret-i haktan görünerek insanları yoldan çevirmeye, bunun için de her surete girmeye çalışır. Fakat aynı surete girmesi mümkün değildir. Çünkü o sıfat sadece ona verilmiş, şeytana verilmemiştir.

Bu noktada çok dikkatli ve uyanık olmak gerekmektedir. İnsanların aldandığı nokta işte budur.

Cinler çeşit çeşit suretlere giriyorlar, kendilerine birer isim takıyorlar ve kendilerini böyle tanıtıyorlar: **"Ben Resulullah Aleyhisselâm'ı gördüm!"** diyor. **"Bana böyle söyledi!"** diyor. Artık ona hiçbir söz fayda vermez. Halk böylece çok rahat bir şekilde göz göre göre yolunu şaşırıyor.

Şeytan rahmânî surete girer, o şekilde görünür. Olmayan şeyi olmuş gibi gösterir. Kendi sözlerini ve işaretlerini rahmânî imiş gibi gösterir. Rüyâ göreni şaşırır, zehirini eker gider. O kimse o zehirden ya kurtulur hayat bulur, veyahut ölüme mahkum olur. Artık onun mürşidi şeytan olur.

Rüyâ ile iş bitseydi, rüyâda görülenlere güvenilseydi, müridlerin mürşidlere hiç ihtiyaçları olmazdı. Allah yolunu bulmak, mârifetullahı ulaşmak için Tarikât-ı âliye'ye bağlanmak lâzım gelmezdi. Herkes rüyâda gördüğüne göre hareketlerine yön verirdi. Her câhil, her ahmak kendi görüşüne göre hareket ederdi.

Sâdık bir mürid, başında mürşidi varken binlerce rüyâyâ on paralık değer vermez. Akıllı ve uyanık bir tâlip, böyle bir nimete kavuşmuş iken rüyâları hayâl sayar, hiçbirini hatırına bile getirmez.

Şeytan güçlü ve kuvvetli bir düşmandır. İnsanları cehenneme çağıran simsar ve tellâldır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Şeytan şüphesiz ki sizin amansız bir düşmanınızdır, siz de onu düşman tutun. O kendi taraftarlarını, çılgın alevli cehennem halkından olmaya çağırır." buyurmaktadır. (Fâtır: 6)

Sona varanlar bile onun hile ve desiselerinden, aldatmasından korkusuz değildirler. Durum böyle olunca yolun başlangıcında olanlar ne olur? Halbuki Allah-u Teâlâ sondakileri korumaktadır. Şeytan bunları aldatamaz.

İmam-ı Gazâlî -kuddise sırruh- Hazretleri buyurur ki:

"Kişinin kalbi nur haline geldiğinde, bütün mânâları idrâk eder, kendisine geniş ufuklar açılır. (....) Melekten gelen ilham ile şeytanın vesvesesini ayırdedecek hassayı elde eder." (İhyâ-u Ulûm'id-dîn)

Bu ise mârifetullah ehlinin hass'ül-has'larına âittir. Allah-u Teâlâ'nın kalbini nur ettiği kimseleri O idare ettiği için, şeytanın o andaki sızıntısını bilir, Allah-u Teâlâ'ya sığınarak o sızıntıdan kurtulur.

Başlangıçtakiler ise böyle değildir. Bunun içindir ki onların rüyâlarına güvenilmez. Düşmanın aldatmasından korunmuş değildirler.

.

Daha evvelki sözlerimize dikkat edin. *"Rüyâlara ve rüyâcılara itibar etmeyin, aksi halde şeytanın askeri olursunuz."* demiştik. Hatta size bir temsil vereyim. Bu mevzunun bir kısmını bir kardeşe izah ediyorduk. O meyanda sanki birisi uçarak geldi. O kadar heyecanlı idi ki: *"Efendim dedi, bir rüyâ gördüm, arabayı durdurtunuz ve bana validanımı getirin dediniz.!"*

O anda kardeşe dedim ki: *"İşte şeytanın uçurduğunu görün, rüyâyâ ve rüyâcılara suret-i katiyede inanmayın."*

Çünkü şeytanın hilesi çoktur. Onun hilelerinden bazılarını size izah etmiştim. Hatta bir defasında Makam-ı İbrahim'de bulunuyordum, baktım sol tarafımda oturuyor. Şeytan olduğunu biliyorum, Allah'ım tanıtıyor. Kaç defa gördümse yine tanıdım. Bu defa para istedi, vermedim. Bir daha istedi, bir daha istedi. Orada hem para verilmez, hem de ona itibar edilmez. Fakat gayesi beni meşgul etmek, huzurdan alıkoymak. Artık o huzursuzluktan kurtulmak için ufak bir para verdim. Sonra kendi kendime hayret ettim. Tanıdığım halde niye ilgi gösterdim diye. Şeytanın hileleri o kadar çoktur.

Bunlardan bir tanesi kitapta da var, tekrar arzedeyim:

Bir gece ibadet ediyordum. Kıyamda iken bir ses geldi. *"Sen artık en yüksek makama çıktın!"* O anda bu sesin şeytandan geldiği bilindi. Allah-u Teâlâ'nın lütf-u ihsanı, ikramı yetişirse, herşey kolaylaşıyor. Bir an tereddüt ettiğin zaman helâk olursun. Fakat Allah-u Teâlâ daha evvel lütfettiği için, bu sesin şeytana ait olduğunda bir an bile tereddüt edilmedi. Meğer insan ibadet esnasında çok yükseklerde imiş, bundan kimsenin haberi yok. Gayr-i ihtiyari iniş yapmak istedik. Fakat o kadar bilgi sahibi ki, belki inişe geçer diye hesaplamış, ayağımın altına yuvarlakça bir masa hazırlamış. İndiğim zaman ayaklarım o masaya değdi. Daha uçları değer değmez Allah-u Teâlâ onun şeytana ait olduğunu

duyurdu. O anda Allah-u Teâlâ'ya sığındım, istediğim yere iniş yaptırdı. Eğer Allah-u Teâlâ'nın lütfu olmasaydı kurtuluş imkânsızdı. Bunların hepsi bir an içinde oluyor. Bu kadar hilekârdır.

Bunun içindir ki "Şu rüyâ, bu rüyâ!..." diyerek kimseye itibar edilmemelidir. Çünkü şeytânî rüyâ ile Rahmânî rüyâyı ayırmak gerçekten zordur. Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz dahi rüyâ gördükleri zaman Rahmânî mi şeytânî mi diye tereddüt ettiler. İşte İbrahim Aleyhisselâm'ın rüyâsı meydanda.

Kişi ancak Allah-u Teâlâ'nın kurtarmasıyla kurtulur. Ancak Allah için hareket edenleri, Allah-u Teâlâ uyandırır, ikaz eder, yolunu gösterir. Onlara hakikatı bildirir ve duyurur. Onları nefsin ve şeytanın hilelerinden kurtarır. Nefsin ayrı hilesi vardır tükenmez, şeytanın ayrı tuzakları vardır bitmez.

Fakat Allah-u Teâlâ bir kula lütfu ile tecelli ederse, bütün bu hileler ve tuzaklar hükümsüzdür. Yemin ederim ki kişi ancak Allah-u Teâlâ'nın kurtarmasıyla kurtulur.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurdu ki:

"Allah'ın hidayet edip doğru yola sevk ettiği kimse doğru yolu bulmuştur. Kimi de sapıtırsa, işte onlar mahvolanlardır." (A'raf: 178)

Benim bildiğimi siz bilerseniz kurtulamayacağınızı anlarsınız. Bu hakikatların birçoklarını Allah-u Teâlâ bize gösterir. Onun için çok iyi biliyorum ki, ancak ve ancak Allah-u Teâlâ murad ettiğini kurtarıyor. Diğerleri bir fırtınaya tutuluyor ve ebedi hayatı gidiyor. Artık onun şeyhi şeytan oluyor, onu artık o irşad ediyor, o kendisinin Hakk yolunda olduğunu zannediyor.

"Ey Rabb'imiz! Bizi doğru yola hidayet ettikten sonra, kalplerimizi saptırıp döndürme." (Âl-i imran: 8)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

Seferîlik (Yolculuk) -2-

• Oturma ve yerleşme bakımından vatan üç kısımdır:

a. Aslî Vatan:

Bir insanın doğup büyüdüğü, vatan edinip yerleştiği, ömrü boyunca barınmak istediği veya evlenip de orada yaşamak istediği yerdir.

Aslî vatan ancak kendi misli ile bozulur. Bir kimse doğup yaşamakta olduğu yerden başka bir memlekete gidip de ömrünü geçirmek üzere orada yerleşirse, birinci vatani bozulup, ikinci vatani "**aslî vatan**" olur. Artık önceki vatanına geldiği zaman en az on beş gün kalmaya niyetlenmedikçe, farz namazları iki kılar.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ve Ashab-ı kiram'ından muhacirler Mekke-i Mükerrreme'li idiler, orası onların aslî vatanları idi. Sonra Medine-i Münevvere'ye hicret edip de orasını vatan edinmeleri ile Mekke-i Mükerrreme aslî vatan olmaktan çıktı. Oraya döndükleri zaman hep misafir namazı kılmışlardır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Mekke'nin fethinde orada namaz kıldığı zaman "**Ey Mekke'liler! Siz namazlarınızı tamamlayın, çünkü biz seferiyiz.**" buyurdular.

Halbuki Ashab-ı kiram'dan bir çoklarının Mekke-i Mükerrreme'de evleri bulunuyordu.

Aslî vatan birden çok olabilir.

Meselâ bir insan bir şehirde otururken, başka bir şehirde de ayrıca evlenmiş olsa, her iki şehirde asıl vatani olur, hangisine gitse mukim sayılır. Ancak bu iki şehrin birinden diğerine giderken, yolculuk esnasında seferi olur.

b. İkâmet Vatani:

Yolculuk hâlinde olan kimsenin içinde on beş gün veya daha fazla kalmaya niyetlendiği yerdir.

Aslî vatana dönmekle veya bir ikâmet vatanından başka bir ikâmet vatanına gitmekle bozulur.

Bir ikâmet vatanından ayrılan kimse tekrar oraya gittiğinde on beş günden az kalacaksa yine seferi olur.

c. Süknâ Vatani:

Misafirin on beş günden az kalmaya niyetlendiği yerdir.

•

•Cuma vakti girmeden önce şehirden çıkabilecek durumda olan bir kimsenin, Cuma günü yolculuğa çıkması mekruh değildir. Fakat vakit girdikten sonra Cuma namazını kılmadan yola çıkması mekruhtur.

•Mukim iken oruca niyet eden bir kimse, orucu akşama kadar devam ettirmek mecburiyetindedir. Ancak yolculukta geceden niyet etmediği oruçlarını kazaya bırakabilir.

•Yanında mahremlerinden biri veya kocası bulunmayan bir kadın kesinlikle sefere çıkamaz, haramdır.

•Vasıta üzerinde namaz ima ile kılınır. Rükû ve sücud yapılır. Ancak secde için, rükûdan biraz fazla eğilir.

Tren ve Otobüs'te yön aranmaksızın oturarak namaz kılınabilir. Gemide ise mümkün mertebe kıbleye yönelmeye çalışmalıdır.

-ABD İle İttifakın Verdiği Büyük Zarar-

Türkiye Yükseldiği Yerden Düşmeye Başladı!

Türk dış politikasının çıktığı ve düştüğü yerde ne Suriye var, ne İran var, ne Rusya var, ne Ortadoğu var, ne Doğu Avrupa var, ne Asya var, ne Afrika var, ne Latin Amerika var. Japonya ve Çin de yok. Orada ABD ve Batı var. Türkiye'nin 150-200 yıllık Batıcılık ve bağımsızlık arasında gidip gelen, inip çıkan, yalpalayan tavrı var.

Türkiye'nin iç ve dış gündemini bugünlerde Suriye meselesi ziyadesiyle işgal ediyor.

Ne yapılması gerektiğine dair yaşanan kafa karışıklığı bir tarafa, dikkat edilirse "Türk dış politikası" son zamanlarda hiç yaşamadığı eleştirileri almaya başladı.

Türkiye'nin sadece Suriye ile değil, Irak, İran, Rusya gibi komşuları ile de arası bozuldu. Durum kritikleşti.

Amerika, NATO, İsrail; Esad yönetiminin gitmesini sadece lafta istedikleri için, Rusya, İran gibi ülkelerle de adeta hasım haline geldiğimiz için zor duruma düştük. Düştü düşecek bir vaziyetteki Esad ve şürekası İsrail ve NATO'nun örtülü, İran ve Rusya'nın aşikâr desteği ile cesaret kazandı. Türkiye de "Vururum, mahvederim." derken "Ama NATO da vurursa!" ilavesini eklemeye başladı.

Buralara düşmeye "Füze Kalkanı"nı kabul etmekle başladık.

"Amerikancı Türkiye" imajı yeniden hortladı.

Bu duruma neden ve nereden düştük?

Türk dış politikasının çıktığı ve düştüğü yerde ne Suriye var, ne İran var, ne Rusya var, ne Ortadoğu var, ne Doğu Avrupa var, ne Asya var, ne Afrika var, ne Latin Amerika var. Japonya ve Çin de yok. Orada ABD ve Batı var. Türkiye'nin 150-200 yıllık Batıcılık ve bağımsızlık arasında gidip gelen, inip çıkan, yalpalayan tavrı var.

Dikkat ederseniz Es'ad gibi bir zalime küresel boyutta değişik ülkeler tarafından verilen desteğin en büyük sebebi "Amerikan karşıtlığı"dır. Türkiye'nin imajını yükselten ve düşüren, dostunu-düşmanını arttıran ya da çoğaltan da budur.

Niye böyledir?.. Şunu unutmamak lâzımdır; halk kitlelerini memnun eden, adaletle iş gören hoşnutluk ödülünü alır; halk kitlelerini zulümle, sinsilikle sömüren, adalet kelimesini menfaatine siper edenlerin ödülü ise buğz ve bedduadır.

İşte Amerika ikinci ödülü ziyadesiyle hak etmiş, almış bir ülkedir. Amerika, Batılı sömürgeciliğin; askerî, kültürel, siyasal, ekonomik zulüm ve soykırımın günümüzdeki mücessem temsilcisidir. Bugün Afrika'da "Beyaz insan"; tiksnilen, sevilmeyen bir imgedir. Beyaz Adam, Afrika'daki birçok ülkenin kırsal kesimine korumasız gidemez, Güney Afrika gibi ülkelerde yaldızlı köşklerinin, tel örgülerle çevrilmiş ışıltılı şehirlerinin dışına çıkamaz.

Diğer mühim bir husus; Amerika aynı zamanda hak ve hakikata, İslâm'a, Hazret-i Allah'a hasım kesilmiş bir zihniyetin ev sahibidir. Gizli mahfillerinde alınan kararlarında, icrasına karar verilen planlarında, harp okullarındaki eğitimlerinde, askerlerinin marşlarında bunları görürsünüz. Amerika Devleti'nin bakanlarından, bakanlık sözcülerinden hoşumuza giden kelimeleri duyarsınız ancak icraatta İslâm'a ve tabii olarak Türkiye'ye bir düşmanlık görürsünüz. Türkiye'nin lehine gibi görünen icraatlarına aldanmamak lâzımdır.

Bu sözleri "Amerikan düşmanlığı"ni ideoloji haline getiren ve gönlü kin ve nefret işgaline uğramış bir kimse olarak yazmıyoruz. Bilâkis "İslâm düşmanlığı"ni ideoloji haline getiren ve gönlü kin ve nefret işgaline uğramış küffarı tanıtmaya çalışıyoruz.

Daha doğrusu Hazret-i Allah bize onları tanıtmış, biz de hatırlatıyoruz:

"Sen onların dinine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar senden aslâ hoşnut olmazlar." (Bakara: 120)

"Sen kendileriyle andlaşma yaptığın hâlde, onlar her defasında hiç çekinmeden andlaşmalarını bozarlar." (Enfâl: 56)

"İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hâinlik görürsün." (Mâide: 13)

"Onlar yeryüzünde durmadan fesat çıkarmaya koşarlar." (Mâide: 64)

"İnsanlar içerisinde müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun." (Mâide: 82)

Ülke olarak bütün bu bocalamalar bu hakikate teslim olmayışımızdan, yıllardır yediğimiz onca kazığa rağmen küffarı hoş görmemizden, kendi zannımızla hareket etmeye kalkmamızdan kaynaklanıyor.

Batı mahfillerinden "Türkiye'nin eksenini değiştiriyor." eleştirileri gelince "Türkiye kendi eksenine oturuyor." diye cevap yetiştiriyorduk. Ancak ne olduysa eksenimiz yeniden Amerika tarafına kaydı.

"Biz Osmanlı'nın varisiyiz." diye ortalıkta arz-ı endam etmeden önce bağımsızlığımızı elimize almamız, Amerikan ve Batı ekseninden sıyrılmamız lâzım. İşin özü buradadır. Bunu yaparken usturuplu bir yol izleyebilirsiniz, zamana yayıp düşmanlıkları üzerinize çekmekten kaçınabilirsiniz. Elbet bir yol bulursunuz ancak niyetiniz ve kararınız bu olması gerekir. Yoksa "Füze kalkanı"ni Malatya'ya koyduktan sonra "Bu İran'a karşı değil, Rusya'ya karşı değil." demenin bir kıymet-i harbiyesi yoktur.

Suriye meselesinde bunun acısı ziyadesiyle çıktı, çıkıyor. İran ve Rusya'nın itimadını kaybettiğimiz için Suriye'de bize karşı şiddetli bir direnişe destek veriyorlar. Suriye'deki ve etrafındaki -Lübnan gibi ülkelerdeki- muhalefet de Amerikan -dolayısı ile İsrail- parmağı algısı sebebiyle ona göre şiddetli oluyor. Bu duruma düşmemiş olsaydık, Suriye'de daha az maliyetli bir dönüşüme önyak olabilirdik.

Amerika'ya Uzaklık ve Yakınlığına Göre Yükselen ve Düşen Türkiye Profili:

Kıbrıs Savaşı ve PKK terörü sürecinde müttefik zannettiği ülkelere kazık yiyen, dost zannettiği ülkelere sinsî bir düşmanlık gören Türkiye'nin yönetici eli 90'lı yılların sonlarından itibaren Amerika ve İsrail ikilisine karşı tavır geliştirmeye başlamıştı. Ancak "Kartel medyası" tabir edilen basının da

etkisi ile bu tavır hem sönük kaldı, hem de dışarıya yansımada. Irak Savaşı ve tezkere sürprizi ile başlayan dönemde toy ve pervasız W. Bush'un da katkısıyla bu süreç aşikâr bir hâl aldı.

Amerika'da 2005'li yıllarda "Türkiye'yi kim kaybetti?" tartışmaları yapılmaya başlanmıştı.

2005 yılı Mart ayında yayınlanan "Türkiye'yi Kim Kaybetti" başlıklı yazımızda Robert L. Pollock'ın o tarihte Wall Street Journal'de yayınlanan bir yazısını irdelerken şunları yazmıştık:

"(Pollock) yazısına birkaç yıl evvel katıldığı bir sergideki Amerikan aleyhtarları çizimleri tasvir ile başladıktan sonra aynen şu ifadeyi kullanmıştı: "Bu sergi, ABD'de 'Türkiye'yi kim kaybetti' sorusu üzerinde son dönemde kopan fırtınalı tartışmalar vesilesiyle geldi aklıma."

Pollock'un bu cümlesinde bizim açımızdan çok önemli iki tesbit var: Birincisi; "Türkiye'yi kim kaybetti?". Yani demek ki Türkiye ABD açısından artık kaybedilmiş bir ülke. İkincisi; "Fırtınalı tartışmalar". Bu kelime de birincisi kadar önemli. Zira hem Türkiye'yi kaybetmenin ABD açısından ne kadar büyük bir kayıp olduğuna vurgu yapıyor, hem de bu kayba sebep olan kişi ve politikaların hararetle sorgulandığına işaret ediyor." (Hakikat, Mart 2005, s. 38)

Kasım 2009 tarihli dergimizde de "Türkiye "Batı"ya Muhalefeti Nispetinde Yükseliyor" başlıklı bir yazı kaleme almış ve şunları söylemiştik:

"Dikkat ederseniz, Türkiye bugünkü itibarlı konumunu hesapta olmayan, hesaplı olmayan muhalefetlerine borçlu. Birincisi TBMM'nin Amerika'nın Irak'a saldırı için Türk topraklarını kullanması için hazırlanan tezkereyi reddettiği tarihi kararı, ikincisi İsrail'e olan muhalefeti ve sert çıkışı.

Bu tarihi dönemlerden önce Türkiye'nin yeryüzündeki imajı "Amerika'nın peyki, İsrail'in oyuncağı" diye özetlenebilecek kadar kötü bir durumdaydı.

Amerika ve İsrail de böyle düşünüyordu herhalde ki, öyle pervasız hareket ettiler ki bizi muhalefete mecbur bıraktılar. İyi de oldu." (Hakikat, Kasım 2009, s. 39)

2003 yılında tezkere reddedildiği zaman bütün dünya bize teveccüh göstermişti. Nisan 2003 tarihli dergimizde de Türkiye'de "Simyacı" isimli kitabıyla tanınan Paulo Coelho'nun www.opendemocracy.net'de yayınlanan Bush'a açık mektubundan alıntı yapmıştık:

"Çok teşekkürler büyük lider George W. Bush.

...size müteşekkirmem tek sebebi bu değil.

...Türk halkının ve parlamentosunun 26 milyar dolar için bile satılık olmadığını herkese gösterdiğiniz için teşekkür ederim.

...Bu yüzyılda şu ana kadar pek az kişinin başarabildiği bir şeyi yaptığınız için teşekkür ederim: Tüm kıtalardan milyonlarca insanı -sizininkine karşı da olsa- aynı fikir için mücadele etmeye biraraya getirdiniz." (Hakikat, Nisan 2003, s. 39)

Binaenaleyh Amerikan ekseninden çıkan Türkiye büyük bir teveccühe ve sempatiye garkolmuştu.

Bugün tam tersi yaşanıyor.

Siz ne kadar "Hak ve hakkaniyet için uğraşıyoruz." dersiniz deyin, Amerika ile işbirliği yapan bir ülke iseniz bu söze kimse inanmıyor. Gerçekten böyle olsa bile inanmıyor. ABD'den dünya halkları, dünya ülkeleri bu kadar ikrah etmiş durumda. Daha da ikrah edecek.

Bütün hatalar ve tökezlemeler buradan çıkıyor.

PASİFİK'TE İŞLER KARIŞMAYA BAŞLADI

Japonya ve Çin'in birbiri ile ve etrafındaki ülkelerle yaşadığı ihtilaflar çatışma potansiyeli taşıyor. ABD'nin deniz gücünün büyük kısmını bölgeye kaydırmaya karar vermesi, bölge ülkeleri ile tatbikatlar yapması gerilimi artırıyor.

Her bölge ve her kıtada insanlığı kaygılandırarak, endişelendirecek, ürkütecek boyutta gerginlikler yaşanıyor. Her an ve her yerde yeni çatışmaların, küresel ölçekte savaşların olması an meselesi.

Dünya coğrafyası emperyal güçler tarafından nüfuz alanlarına ayrılmış bulunuyor. Kendilerini dünyanın 'Efendis'i' zannedenler kutuplardan kıtalara, denizlerden körfezlere kadar ne kadar iştah kabartıcı alan varsa ele geçirmeye çalışıyorlar. Hatta zayıf devletlerin ellerindeki bile değişik usul ve metotlarla kendi kasalarına aktarmanın yolunu buluyorlar.

Asya'nın Çin, Hindistan ve Japonya eksenli büyümesi, bölgesel işbirliği ve ittifak çalışmaları **Dünyanın Jandarması** rolüne kendini iyiden iyiye kaptıran **ABD**'ni endişelendiriyor. ABD bölgedeki ihtilafları kendi lehine kullanmaya çalışıyor. Çin yeni hamleler yapıyor, ABD karşılıksız bırakmıyor.

Çin-Rusya İlişkileri:

Pekin'de **Şangay İşbirliği Örgütü** toplantısı öncesi Rusya ile ekonomik konuların ardından askeri konuları ele alan görüşmeler yapıldı.

İki ülke ABD'nin bölgede güçlenen varlığından rahatsızlık duyduklarından askeri konularda işbirliğinin artırılması kararını almışlardır. Bilindiği gibi **Rusya ve Çin Sarı Deniz'de birlikte askeri tatbikat yapmışlardı. Yeni tatbikatların yapılması ve sınır koruma konularında anlaşıldılar. 10'dan fazla konuda anlaşma yaparak bir nevi Emperyalist Amerika'ya, "Bölgeye burnunu sokma, işimize karışma!"** mesajı vermek istemişlerdir. (Rusya, SSCB'nin dağılmasından sonra eski gücüne kavuşmak için çalışmalar yapıyor. **Rus Deniz Kuvvetleri Komutanı Viktor Çirkov; "Ülkesinin Suriye'de bulunan Tartus üssünü muhafaza edeceğini, bunun yanı sıra, Küba, Seyşel Adaları ve Vietnam'da üç yeni deniz üssü kurmak için harekete geçtiklerini"** açıklayarak Pasifik ve Atlantik'te **"Ben de varım"** demektedir. Suriye'deki deniz üssü sayesinde **Rus savaş gemileri Akdeniz'de rahatça hareket etmektedir.** Akdeniz'in artan önemi dikkate alındığında Rusya'nın Suriye'yi desteklemekteki kararlılığı daha iyi anlaşılacaktır.)

Adalar Meselesi,
Japonya, G. Kore, Çin Restleşmeleri:

Doğu Asya'nın eski işgalcisi Japonya'nın Japon Denizi'nde Güney Kore ile, Doğu Çin Denizi'nde Çin ve Tayvan ile bazı adaların egemenlik hakkı konusunda anlaşmazlıkları var. 2. Dünya Savaşı'nın sonunda Sovyet işgaline uğrayan kuzeyindeki Kurill Adaları sebebiyle de Rusya ile ihtilafı bulunuyor.

Japon Denizi'nde bulunan ve Güney Kore'nin Dokdo, Japonya'nın Takeşimo olarak adlandırdığı adalara 1981'de bir balıkçı karısı ile birlikte yerleşmiş, ve sadece balıkçılık yapıyorlar. İki kişi, karı-koca yaşıyorlar. İki küçük adacık üzerinde iki kişiye 3 Japon GSM şirketi hizmet veriyor.

Japonya Senkaku adını verdiği adaları kendi mülkiyetine geçirdiğini ilan edince, Çin ve Tayvan Diaoyu adını verdikleri bu adaları milli meseleleri olarak gördüklerini, asla taviz vermeyeceklerini açıkladılar. Japonya'ya karşı birlikte hareket ettiler. (Bilindiği üzere Çin Tayvan'ı kendi toprağı olarak görmektedir. Bu yüzden Çin ve Tayvan arasında ayrı bir gerilim ve çekişme var. ABD bu ihtilafta Tayvan'ı desteklemekte, her türlü silahı vermektedir.)

Ortam gerildi. Çinlilerin protestoları yüzünden Japon otomobil ve malları büyük satış kayıpları yaşadı.

2. Dünya Savaşı öncesinde Asya ana karasında ve hususiyetle Çin'de senelerce süren işgal ve savaşlar yapan Japonya 2. Dünya Savaşı'nda yenilince birçok yerden çekilmek zorunda kaldı. Bir kısmı sahiplerine iade edilirken bir kısmını da ABD'nin vesayetine terk etti. Adaların gerçek sahibi olan ülkelerin egemenlik haklarındaki ısrarları Japonya'yı güç durumda bırakmış, Japonya bu ülkelere ABD ile yaptığı askeri ittifak anlaşmalarını hatırlatarak meseleyi fiili olarak çözüme yoluna gitmiş, ancak başarılı olamamıştı. İki ülke arasında **1972'de imzalanan askeri anlaşma gereği** bölgede Japonya'ya karşı girişilecek bir askeri operasyonda ABD Japonya'yı savunacaktı.

Egemenlik tartışmalarının ve sürtüşmelerin temelinde ABD'nin varlığını görmek mümkündür.

Çin, son sürtüşmede adalar bölgesine binden fazla balıkçı teknesini ve **Çin donanmasına ait 6 devriye gemisini** göndermiştir. Çin, Japonya'nın adalarla ilgili tutumunu bir krize çevirerek elindeki **230 milyar dolarlık Japon tahviline** yaptırım uygulamayı gündeme getirmiştir. Asya-Pasifik'in iki büyük ekonomik devî şimdilik sıcak bir çatışma ortamına girmekten kaçınmaktadır. Japonya en yetkili ağızdan; **"Krizi aşabilmek için her türlü yolu deneyeceklerini, Çin'e özel bir elçi göndereceklerini"** ifade ederek ortamı yumuşatmayı istemektedir.

Çin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü; **"Çin, başkaları tarafından kolaylıkla zorluk uygulanacak devirleri çoktan geçti. Ne Çin devleti, ne de 1.3 milyarlık Çin halkı ülke topraklarının satın alındığı gibi bir gerekçeyle işgale uğramasına seyirci kalmayacaktır. Diayu adaları antik çağlardan bu yana Çin'in kendi toprağı ve Çinli balıkçıların ise geleneksel avlanma bölgesidir."** diyerek adalardan ve isteklerinden vazgeçmeyeceklerini ortaya koymaktadırlar.

G. Kore Meselenin Bir Parçası:

Halen G. Kore'de etkin bir ABD varlığı sürmektedir. **K. Kore'nin** zaman zaman güneyi tehdit etmesi Güney Kore'nin üzerinde ABD ağırlığının artmasına sebep olmaktadır. Çin'in güçlenmesi. Japonya'nın gelecekteki planları bu ülkeyi biraz daha Amerika'nın kucağına itmektedir.

Bu ülkede görev yapan **Amerikan askerlerinin komutanı**, K. Kore'nin G. Kore'ye yönelik askeri tehditlerinin giderek artmasından endişe duyduğunu bildirerek; **"ABD Savunma Bakanlığı'ndan silah takviyesi istediklerini, saldırı ve keşif birliği, ayrıca Apache saldırı helikopterleriyle donatılmış bir hava taburu konuşlandırılması gerektiğini, bunun barışçıl ve istikrarlı durumun devamı için şart olduğunu"** ileri sürerek yeni kuvvetler istemesi Pasifik hareketlenmelerinin bir cephesini oluşturmaktadır.

Çin Silahlanıyor:

Çin sessiz ve derinden ABD'nin silahlı gücüne karşı silahlanmaktadır. Çin, turizm amaçlı kullanacağını diye Ukrayna'dan aldığı **Varyag**'ı donatarak Uçak Gemisi olan ülkeler kervanına katılmıştır.

Güney Çin Denizi üzerindeki ihtilaflar da ayrı bir gerginlik konusu. **Çok zengin Petrol ve doğalgaz yataklarına sahip Çin Denizi'nde Tayvan, Filipinler, Malezya, Brunei, Vietnam** hak iddia ediyorlar. Dünya deniz ticaretinin üçte birinin yolu bu sulardan geçiyor. Çin, yeni hamlelerle donanmasını güçlendirmeye devam ederken **ABD başkanı Obama**, bölge ülkelerine 9 günlük bir gezi düzenleyerek bölgeden asla çekilmeyeceklerinin işaretini vermekle kalmamış, **Avustralya'nın** kuzeyindeki liman kenti Darwin'de yeni bir Amerikan üssü yapılması için anlaşma imzalamışlardır. **ABD, G. Kore ve Filipinler ile birlikte askeri tatbikat yaparak Pekin** yönetimine göz dağı vermeyi hedeflemişlerdir. **"2020'de deniz filosunun yüzde 60'ı Pasifik'te olacak. 6 Uçak Gemisi, Kruvazör, Denizaltı ve Savaş gemileri bu sulara yer alacak. Asya-Pasifik bölgesinin artık ABD güvenlik politikasında birincil öncelik'i bulunmaktadır. Bu çerçevede Amerika bölge ülkeleriyle daha fazla tatbikatlar yapmayı amaçlarken gemilerinin de daha fazla liman ziyareti yapmasını hedefliyor."** Diyen ABD Savunma Bakanı Panetta, ABD'nin stratejisini ortaya koymaktadır.

Japonya'da ABD aleyhinde, Çin'de de Japonya aleyhinde gösteriler düzenlenmektedir. Karşılıklı atışmalar, kışkırtmalar söz konusudur. ABD'nin savaş galibi, işgalci ülke olarak Japonya'da üsleri var. Bu üsler Japon halkının onurunu incitiyor.

Dünyanın iki büyüyen devi **Çin ile Hindistan'ın yakınlaşması** ABD'yi endişelendiren diğer bir konudur. Dünyanın üzerinde kara bulutlar dolaşiyor.

ABD'nin Pasifik Planının Yankıları:

ABD'nin Atlantik Okyanusu'ndaki donanmasından 6 gemiyi Pasifik Okyanusu'na kaydırma planına İngiltere'den itiraz gelmiştir. **İngiltere Silahlı Kuvvetlerinden** sorumlu **Devlet Bakanı Nick Harvey, Singapur'da** düzenlenen hükümetler arası savunma formunda yaptığı konuşmasında; **"ABD'nin Atlantik'teki donanmasına ait kuvvetlerinden 6 adet geminin Pasifik Okyanusu'na kaydırması planının NATO'nun Atlantik savunmasında boşluklar doğuracağı, Avrupa ülkelerindeki artarak devam eden mevcut iktisadi bunalımların derinleşeceğini, daha da kötüleşeceğini, Londra yönetiminin savunma harcamalarında kesintiye gideceğini, bu nedenle NATO savunmasında oluşacak boşlukları dolduramayacaklarını"** söylemiştir. Nitekim İngiltere Savunma Bakanlığı 2010 yılında yaptığı bir açıklamada; **"Savunma bütçesinden gelecek on yıl içinde 58 milyar dolarlık bir açık olacağını, giderlerini kısacağını, askeri harcamaları azaltacağını"** duyurmuştu. Ayrıca devamlı güçlenen ve AB'nin yükünü büyük ölçüde omuzlarında taşıyan Almanya da İngiltere'yi kaygılandırmaktadır.

ABD, Pasifik'te güçlenmek için donanmasından gemilerin bu sulara kaydırılmasıyla kalmıyor, bu stratejinin bir parçası olarak **Avustralya'ya Deniz Piyadeleri'**ni konuşlandırıyor, ayrıca **DDG-1000 Zumwalt** sınıfı **Destroyeri** gibi yeni nesil gemi ve silahlarla pasifikteki gücünü Çin'e karşı pekiştirmeye çalışıyor. **Yeni nesil gemilerini 2013 yılında Singapur'a** konuşlandırmayı planlıyor.

Çin de her türlü hazırlığı yapıyor, hızla silahlanıyor. Ancak Amerika ile askerî olarak karşı karşıya gelmemek için azami gayret gösteriyor.

Herkes hazırlanıyor, silahlanıyor. Dünya kaynıyor.

TARİHTEN SAYFALAR

Kuruluş Devri Osmanlı Tarih Yazıcılığında "Oğuz-nâme"lerin Etkisi ve Bilinen En Eski Osmanlı Kroniği (1)

Akademik târihçiliğin gelişmeye başladığı XIX. yüzyıldan günümüze dek yazılan kaynaklara ve yapılan araştırmalara göz atıldığında, belki "Kuruluş devri Osmanlı tarih yazıcılığı" diye bir oluşumun varlığından bile söz etmek büsbütün imkânsız gibi gözükür. Bunun yegâne sebebi; kuruluş devrinde yazılmış hiçbir müstakil tarih kaynağının günümüze ulaşmamış olması ve buna bağlı olarak da kimilerine göre bu dönemin bir "kara delik"ten (black hole) ibâret kalmasıdır. Bu zihniyet sâhiplerine göre; XV. yüzyıl sonlarında bu "kara deliği" doldurmaya çalışan "ilk" Osmanlı müverrihleri, sırf Osmanlılar'a efsânevi birer "tarih" ve "ata" kurgulamak için, birbiriyle uyuşmayan sahte ve uydurma (apocryphe) metinler kaleme almışlar ve bunları birer "tarih metni" diye okuyucunun önüne koymuşlardır.

İlk bakışta çok câzip gibi gözükken ve inceliği yakalar bir edâ ile beyinlere işlenen bu tez; aslında tamâmen ideolojik ve siyâsî bir yaklaşımın, düz bir mantığın ve bilinçli bir çarpıtmanın ifâdesinden başka bir şey değildir.

Kuruluş dönemi Osmanlı tarih yazıcılığı hakkındaki hâkim anlayış bu olunca, onun "Oğuz-nâme"lerle ilgisinin bugüne kadar hiç farkedilememiş ve gündeme bile getirilmemiş olması herhâlde çok da şaşırtıcı olmasa gerektir. İşte bu araştırmamızda ilk kez, kuruluş devri tarih yazıcılığında "Oğuz-nâme"lerin ne kadar etkili olduğunu göstermeye çalışacak, Osmanlı Devleti'nin kuruluş devri ile ilgili bilgilerin bu kaynaklardan alındığını ortaya koyacak ve yine bu çerçevede, bu devre ait bilinmeyen çok eski bir kroniğin varlığını ortaya çıkaracağız.

"Oğuz-nâme"lerin Yazılış Tarihi ve Mâhiyeti:

Oğuz Hân ve altı oğlunun efsânevi yaşam öyküsünden başlayıp, Oğuzlar'ın farklı boylara ayrılmaları, kendilerine mahsus damgaları, zamanla çeşitli devletler kurup değişik iklimlere yayılmaları konusunu işleyen "Oğuz-nâme"lerin bugüne kadar ilk olarak ne zaman ve nerede yazıldığı tespit edilememiş; yalnız büyük "Oğuz-nâme"nin bir parçası olan "Dede Korkut Oğuz-nâmeleri"nin Dresden ve Vatikan nüshalarının istinsah tarihlerinden hareketle, Türkler'in en eski kaynağı konumundaki bu eserin XV. yüzyıla kadar şifâhî (sözlü) hikâyeler şeklinde devâm ettiği ve ilk kez bu yüzyılda, Anadolu coğrafyasında yazıya geçirildiği tezi işlenmiştir.

Ancak XIII.-XIV. yüzyıl Memlûklü müverrihlerinden Ebûbekir ed-Devâdârî'nin (ö. 1335) "Kitâbu Dürerü't-Ticân" adlı eserinde rastladığımız bir kayıt, şimdiye dek kalıplaşmış bir ezber şeklinde tekrâr edilen, hadd-i zâtında kısır bir tahminden öteye geçmeyen bu iddiâyı kökünden çürütecek niteliktedir. Söz konusu eserinde müellif, mîlâdî VI. asırda Sâsânî hükümdârı Nûşîrevân'ın vezîri Büzürgmîhr'in kütüphânesinde yer alan "Ulu Hân Ata Bitikci" adlı kitabın Ebû Müslim'e ulaşan bir nüshasının Farsça

tercümesini Arapça'ya aktarmadan önce, "Oğuz-nâme"nin yazılış târihine ve mâhiyetine ışık tutacak, günümüzdeki yaygın tezi tamâmen ortadan kaldıracak çok önemli bilgiler vermiş ve onun adı geçen eserle birlikte Türkler'in asırlardır ellerinde dolaştırdıkları en eski iki yazılı kaynaktan biri olduğunu bize bildirmiştir. O, "Oğuz-nâme"lerin yazılış târihine ve mâhiyetine ışık tutan bu mühim kaydında şöyle demektedir: "*Türk'ün en ilklerini anlatan bu kitâb Moğol ve Kıfçâk diline yakın olup, onların katında büyük bir hürmet ve değeri vardır. Nasıl ki Türk'ün katında, kendi işlerinin başlangıcı ve gözle görülür ilk hükümdarları hakkında 'Oğuz-nümâ' adını verdikleri bir başka kitap daha vardır ve onların ellerinde dolaşıp durmaktadır. Onların en büyüklerine 'Oğuz' denir ve kendi aralarında 'Depê-göz' adıyla andıkları bir şahsın ahvâlini de anlatan bu kitâb 'Oğuz-nümâ' adını taşır. Bu 'Depê-göz' onların beldelerini harap eder ve eski Türk büyüklerini katleder. Onlar onun, başının tepesinde tek bir gözle, bambaşka bir yaratılışla yaratılmış olduğu gibi; kendisine seyf-ü sinân (kılıç ve mızrak) da işlemediğini iddiâ ederler. Annesi büyük deniz perilerindedir ve babası on koyun derisinden yapılmış, başının tamâmını kaplayan bir başlık giymektedir. Onların onun hakkındaki söz ve hikâyeleri meşhur olup, içinde bulunduğumuz şu güne kadar aralarında dolaşıp durmuştur. İçlerindeki zekâ ve 'ilim sâhibi kimseler bunu ezberler ve kopuzlarıyla çalarlar.*"⁽¹⁾

Bir görgü şâhidi olan Devâdârî'nin XIII.-XIV. yüzyıldaki gözlemlerini yansıtan bu satırlar; "Oğuz-nâme"lerin "Ulu Han Ata Bitikci Kitabı" ile birlikte, zannedildiği gibi XV. asra kadar sözlü rivâyetler şeklinde gelip sonradan yazıya geçirilmediğini, aksine çok daha önceki asırlardan beri yazılı kaynaklar hâlinde Türkler'in elinde dolaştığını belgelemektedir; içindeki Tepegöz hikâyesinin ayniyeti de eserin içeriğinin iddiâ edildiği gibi sonradan değiştirilmediğine kesin bir kanıt teşkil etmektedir. Dolayısıyla Lise ders kitaplarında, hattâ üniversite kaynaklarında hâlâ tekrarlanan bu yanlış bilgilerin bu kayıtlar ışığında artık değiştirilmesi gerekir.

Devâdârî'nin XIII. yüzyıl sonlarına ait bu izlenimleri, bugün ancak "Dede Korkut Oğuz-nâme"lerinde, Reşîd'ü'd-dîn el-Hemedânî'nin "Câmi'u't-Tevârîh"inde, Kâşgârlı Mahmûd'un "Dîvânü Lugâtî't-Türk"ünde, Hasan el-Bayâtî'nin "Câm-ı Cem-Âyîn"inde ve farklı kütüphâne ve kaynaklarda parçalar hâlinde karşımıza çıkan "Oğuz-nâme" metinlerinin, bin yılı aşkın bir süredir yazılı bir kaynak şeklinde muhâfaza edilen büyük "Oğuz-nâme"nin kalıntıları olup, târihî bir miras olarak günümüze intikâl ettiğinin çok açık bir delilidir.

Selçuklular ve Beylikler Döneminde "Oğuz-nâme"lere Yazılan Zeyiller:

Yazıcı-zâde 'Alî, İbn-i Bîbî'nin "el-Evâmirü'l-'Alâ'iyye"sinin Türkçe tercümesi üzerine inşâ ettiği "Oğuz-nâme"sinin Sultân 'Alâe'eddîn'in kişisel özelliklerine ayırdığı kısmında, XIV. yüzyılda kaleme alınmış erken dönem bir "Oğuz-nâme" nüshasından; Sultân'ın, Gazâlî'nin "Kimyâ-yı Sa'âdet"ini, Nizâmülmülk'ün "Siyâset-nâme"sinin ve "Oğuz-nâme"yi elinden hiç düşürmediğine ilişkin şu ilginç satırları bize aktarır: "*Dâyim 'Kimyâ-yı Sa'âdet' kitâbın ve Nizâmü'l-mülk'üñ kitâbı ki, 'Siyer-i Mülûk' adlu kitâbdur, mütâla'a iderdi; Oğuz töresin ve 'Oğuz-nâme' ve sâyir tevârîhi eyü bilürdi, çeri ve yasâk bâbında dîvân-ı ahkâmı Oğuz töresince veyâ Oğuz töresine kıyâs idüp hükm iderdi.*"⁽²⁾

Sultân 'Alâ'ü'd-dîn'in okuduğu bu "Oğuz-nâme"nin, kendi zamânına kadarki Selçuklu sultanlarının kısa târihlerini de içerdiği, sonraki devirlerde "Oğuz-nâme"lerden bize ulaşan bâzı muhtasar târih metinlerinden anlaşılmaktadır. Nitekim kendisi hakkında aktardığımız bu bilgiler de, Sultân'ın ölümünden sonra Yazıcı-zâde'nin kaynağı olan "Oğuz-nâme"de yer almış ve görüldüğü gibi onun tarafından kullanılmıştır.

Yazıcı-zâde 'Alî'nin "Oğuz-nâme"sinin Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphânesi'nde kayıtlı bir nüshasının⁽³⁾ baş tarafında, Yıldırım Bâyezîd'in büyük oğlu Emîr Süleymân adına yazılmış kısa bir "Oğuz-nâme" metninin yer alışı, kuruluş devri Osmanlı hânedan üyelerinin "Oğuz-nâme"lere verdiği önem ve değeri göstermesi bakımından kayda değerdir. Mevcut "Oğuz-nâme" metinlerinde adı geçmeyen farklı Oğuz kahramanlarının isimlerinin de yer aldığı bu metnin yazarının, içine kaydedildiği "Oğuz-nâme"nin sâhibi Yazıcı-zâde 'Alî olması çok büyük bir ihtimâldir. Bu "Oğuz-nâme"nin başında müellif, Emîr Süleymân'ı: "*Toğalidan devletlü, olaludan sa'âdetlü, Ulu Sultân budağı, Gâzî Hân'uñ torunu, Kara-tağ'uñ kaplanı... Dede Korkut biliglü, Salur Kazan sa'âdetlü, Emîr Süleymân uğurlu... Oğlancukların ağılatmayan, tavukların bağılatmayan, nâkûsların çaldurmayan Otmân-oğlı!*" diyerek "Oğuz-nâme" kahramanlarına

yaraşır bir üslûpla övmektedir.⁽⁴⁾ Bu "Oğuz-nâme"nin varlığı, Osmanlılar'ın kuruluş yıllarından XV. yüzyılın başlarına kadar "Oğuz-nâme"lere ve Oğuz geleneklerine sıkı sıkıya bağlı kaldıklarının açık bir göstergesidir.

Yine bu asırda, 1402-1411 arası dönemde yazılıp Emîr Süleymân'a sunulduğu anlaşılan "Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme el-Meşhûr bi-Atalar Sözi" adlı eserin başında yer alan: "*Ka'an olan Emîr Süleymân Sultân salımınla sağdıdın virsün!*" cümlesi;⁽⁵⁾ kuruluştan beri süregelen kadîm "Oğuz-nâme" geleneğinin Fetret devrinde de, şehzâdeler arasındaki mücâdelelerde taraf olunan şehzâdeleri methedici ve yüceltici destânî birer malzeme olarak kullanılmaya devâm ettiğini belgelemektedir.

Bu geleneğin şimdiye kadar "en eski Osmanlı târihi" olarak bilinen Ahmedî'nin "Dâsîtân"ında da etkili olduğunu;

"Dahı Gök Alp-u Oğuz'dan çoh kişi

Olmışdı ol yolda anuñ yoldaşı" beytinden anlamak mümkündür.⁽⁶⁾ Buna göre, kuruluş devrinde yazılmış olan tüm kroniklerin ana kaynağının, erken dönem "Oğuz-nâme" zeyilleri olduğunu ve devrin tarihçilik anlayışının "Oğuz-nâme"lere yazılan bu eklenti-metinlerle sınırlı bulunduğunu peşinen söyleyebiliriz.

Şimdi kuruluş devrinin bugüne dek bilinmeyen, ya da üzerinde herhangi bir tetkike girilmeyen "Oğuz-nâme" menşe'li ilk kronikleri üzerinde durarak; hem kuruluş döneminde yazılmış bu kaynakları burada ilk kez tanıtmaya, hem de içeriğindeki Oğuz vurgusunu ve "Oğuz-nâme" geleneğinin kalıntılarını göstermeye çalışalım.

Kuruluş Devrinde "Oğuz-nâme"lere Dayanılarak Yazılan İlk Kronikler:

1. "Otmân ('Osmân) Târîhi" ("Târîh-i 'Osmân"):

XIV. yüzyılın ilk çeyreğinde yazıldığını tespit ettiğimiz, kuruluş devrinden kalma bilinen en eski Osmanlı yazılı târih metnini temsil eden bu kroniğin, önce XV. asrın ilk yarısında sûfî müellif Mûsâ bin 'Alî tarafından Hacı Bektâş-ı Velî "Velâyet-nâme"sinin mensur metninin bâblarından birine özeti aktarılmış, daha sonra aynı asrın sonlarında eseri nazma çeken Firdevsî tarafından, muhtemelen Mü'eyyed-zâde 'Abdurrahmân Efendi'nin kütüphânesinde mevcut olan nüshasından⁽⁷⁾ manzum olarak kısaltılıp yeniden alıntılanmıştır. Mensur metinde bu kısımdaki bilgilerin kaynağına dâir herhangi bir iz ve işârete rastlanmazken, Firdevsî manzum özeti nihâyete erdirdiği en son beytinde:

"Nakl-i 'Otmân Târîhi' oldı tamâm

Böyle mezkûr oldı girçek ve's-selâm." demek sûretiyle kaynağın adını açıkça belirtmiştir.⁽⁸⁾

İşte kuruluş devri Osmanlı târih yazıcılığının en eski örneğini teşkil eden bu metnin mensur özetinin ilk satırlarına yansıyan şu ifâdelerden, kaynağa temel olan bilgilerin aslî kaynağının erken dönem bir "Oğuz-nâme" zeyli olduğu hemen anlaşılmaktadır: "*Vaktâ ki Oğuz pâdişâhı Bayındur Hân ve begler-begisi Kazân Hân ve Korkut Ata fevt olıcak Oğuz cemâ'ati tefrika buldılar, taht-u saltanat Âl-i Selçûk'dan Sultân Süleymân Şâh Gâzî Hazreti'ne degdi...*"⁽⁹⁾ Bundan sonra asıl nüshada geniş bir biçimde ele alınmış olması gereken Anadolu Selçukluları ile ilgili kısım, Süleymân Şâh'ın Acem diyârındaki ve Anadolu'daki fetihlerinden, -konusu gereği- Osmanlılar'ın dip-atası Ertuğrul'un gazâ için Bithynia'ya geleceği Sultân I. Alâeddîn zamânına kadar özetlenir. Osman Gâzî'nin monografisine hasredilen bu kroniğin Süleymân Şâh ve Acem diyârındaki fetihleriyle başlamasının, Firdevsî'nin çağdaşı olan pek çok müverrihi yanılığa sürüklediği ve onu Osmanlılar'ın dip-atası zannedip, Osman Gâzî'nin "*Acem diyârının pâdişâhı olan dedesi*" şeklinde yansıtmalarına sebebiyet verdiği bir gerçektir.

Bu metnin ilk yazarının, XIV. yüzyıl kaynaklarından Ahmed Eflâkî'nin "Menâkıb-nâme"sinde ve ünlü seyyah el-Ömerî'nin "Seyâhat-nâme"sinde de belirtildiği gibi, Germiyanogulları'nın diğer beylikler

üzerinde bir üstünlük ve otorite sâhibi olduğuna ilginç bir şekilde işâret etmesi,⁽¹⁰⁾ kroniğin o dönemin ahvâlini ve hâkim siyâsî ortamını çok iyi bilen biri tarafından yazıldığını destekleyen bambaşka bir delildir.

"Osmân Târîhi" yazarının kullandığı "Oğûz-nâme" nüshasındaki bilgilerin, Osman Gâzî'nin son yıllarını görmüş bir görgü şâhidinin anlatılarına dayandığında şüphe yoktur. Kim olduğu tespit edilememekle birlikte, Mü'eyyed-zâde'nin kütüphâne kataloğundaki "Târîh-i Mîr 'Osmân"ın yazarı olan "Mevlâ", ya da -devrin inşâ zayıflığına verilirse- "Molla" Rûhî ile aynı şahıs olması ihtimâl dâhilinde bulunan müellifin, kronikte vak'aları hep Bursa odaklı anlatması, bilinç altında bir "Bursa fethi" ideâlinin yattığını belirgin bir biçimde hissettirir. Bu da onun "'Osmân Târîhi"ne kaynak olan "zeyl" metnini "Oğûz-nâme"nin sonuna Osman Gâzî'nin son yıllarında, henüz Bursa ve İznik kuşatmaları devâm ederken eklemiş olduğunu kuvvetle te'yid eder. Özellikle kronikte, bizim bu tespitimizi doğrulayacak şekilde, Kayılar'ın biatından sonra Osmân Gâzî'nin Bilecik, Yarhisar, İnegöl, Göl ve Ermenipazarı ile sınırlandırılan fütûhâtının, buralara defâlarca kez akınlar düzenlendikten sonra Bursa ve İznik önlerine kadar geldiği belirtilerek, beklenen fetihlerin de gerçekleşmesi temennisiyle sona erdirilmesi;⁽¹¹⁾ eserin Osmân Gâzî henüz hayatta iken, Bursa ve İznik kuşatmaları devâm ettiği sırada, kuşatmada hazır bulunan birinin kaleminden çıktığını neredeyse kesinleştirir.

Metnin genel analizi bizi, Osmanlı Devleti'nin kuruluş devrini anlatan bu eski kroniğin, Osmân Gâzî-Murâd Hüdâvendigâr arası dönemde yazılmış ilk "Oğûz-nâme" zeyillerinin Yıldırım Bâyezîd döneminde birleştirilerek müstakil bir kaynak hâline getirildiği sonucuna itmektedir. Sonuç itibâriyle ne şekilde derlenmiş olursa olsun; bu eski kronik şu veyâ bu şekilde, XV.-XVI. yüzyıl müverrihlerinden Yazıcı-zâde Alî, Rûhî Çelebi, Neşrî, Oruç Beg, İdrîs-i Bitlisî, Lütfî Paşa ve Bayburt'lu Osman'ın eserlerindeki pek çok rivâyetin bilinmeyen orijinal kaynaklarından birisidir. Özellikle Oruç Beg'in bu kaynaktan aktardığı rivâyetler, "'Osmân Târîhi"nin aslî nüshasının mevcut şeklinden çok daha geniş bir formatta kaleme alındığını, Mûsâ bin 'Alî ve Firdevsî'nin hacmi gereği "Velâyet-nâme"de bu ayrıntılı metni kısalttığını gösterir.

(Devam edecek)

بوئد اولسون ديديار واما بعضيدر ايدر لر که صام صام اوليوك نيم موضوع
 حضرت منگار ايله صاري اسمعيل معاً برابر کلمه شيدى بو صحنه اول دني
 حاضر ايدى حضرت منگار اينمش که اسماعيلم بوميتي سن کندی فرقتك انجيه
 اليز دفوعا ايله لوم حق تعالی حضرتک بيه جاشن ويره ديدى صاري اسمعيل
 آن فرقى انجيه الدى و حضرت منگار دعا ايدوب ال يوزو سوردى صاري
 اسمعيل فرقه بين قالديردى کور ديار زنه اوغوش و هيات بوشش ديسر
 لکن اصح قول صحنه اولنگ کيدر اول قوم حضرت منگار و بغايت محب
 اولديار و حليفه و درو و بنگرينه دني محبت قلديار و هرزه وقتکى حضرت منگار
 کورسرويا هلبقه زنن و درو و بنگر نزن برينى کورسرويا في الحال سرعته فرزند
 کلور لردى خبر دعا از لرى استقبال ايدوب نايتمد عزت و تعظيم
 قيلور لردى هر تنده انور لردى هر دني عادت لرى بو ايدى اندن حضرت منگار
 اول مرده هيات و برين سکر باشنده کی طفلى و اول قاتل اولان طغوز
 باشنده کی طفلى ان لرينه واقرا بائ نعلقا نلرينه و يروب دعا ايدوب
 که محال لرينه وارد ديار و کند وى دني انن فالقوب صوليجه فرديور کملوت هازر کلد.

دديبان هابى بگتاش وى حضرتارى عتق نجه صنا فقز همت ابدىنى

بلبيل نوابان ليشن روايت و تفقه بر وازان انجمن هکایت بونومده
 شرح و بيان اينتمکله حضرت منگار هابى بگتاش وى حضرتک بگتاش واقع
 اولان دوز و روز لرى ولايت کرامت لرى اول مرتبه ده دکلدر که
 قلم سربع الله نايتمد تحريره قدرت و رقم فصيح البيان تقرير و وسعت اول
 انا کوشدن زره و عتق ندن قطره بواب و زولای روان اينمش اول
 وقتکله اوغوز بارشاهم بايندر خان و بکلر بکيسى فزان خان و قورت

Hacı Bektâş Velî "Velâyet-nâme"sinin mensur versiyonunda
 "Osmân (Otmân)" târihinin başladığı varak.
 Ankara Millî Ktp. nr.: Yz. A-8597, vr. 144a.

"Osmân (Otmân) Târîhi"nin manzum nüshasında,
kroniğin adının açıkça zikredildiği son beyitler.
Ankara Millî Ktp. nr.: Yz. A-7544, vr. 94a.

- (1) Ebûbekir ed-Devâdârî, "ed-Dürerü't-Tîcân", Süleymaniye Ktp. Dâmâd İbrâhîm, nr.: 913, vr. 202^a-202^b.
- (2) Yazıcı-zâde 'Alî, "Oğûz-nâme" ("Tevârîh-i Âl-i Selçûk"), TSMK, Revan, nr.: 1391, vr. 166^b.
- (3) Yazıcı-zâde 'Alî, a.g.e., TSMK, Revan, nr.: 1390.
- (4) Yazıcı-zâde 'Alî, a.g.e., TSMK, Revan, nr.: 1390, st. 8-10.
- (5) Krş. "Risâle min Kelimât-ı Oğûz-nâme el-Meşhûr bi-Atalar Sözi", Berlin Staatsbibliothek, Cat. Pertsch, IV/34, s. 1.
- (6) Ahmedî, "Dâsitân ve Tevârîh-i Mülûk-i Âl-i 'Osmân", "İskender-nâme" içinde: Paris Bibliotheque Nationale, Supp. Turc, nr.: 309, vr. 289^b-290^a.
- (7) Krş. TSMA, D. nr.: 9291/1-2.

(8) Krş. "Osmân Târîhi" (Manzum metin), "Velâyet-nâme" içinde, Ankara Millî Ktp. nr.: Yz. A-7544, vr. 94^a.

(9) Krş. "Osmân Târîhi" (Mensur metin), Ankara Millî Ktp. nr.: Yz. A-8597, vr. 144^b.

(10) Krş. "Osmân Târîhi", Mensur metin, vr. 144^b.

(11) Krş. a.g.e., Mensur metin, vr. 151^b-152^a.

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

VATAN SAĞ OLSUN!

***"Bu ezanlar -ki şehâdetleri dinin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli."***

(İstiklâl Marşı, Mehmet Akif Ersoy)

"Anne bak!" diye bağırdı küçük Hüseyin.

Annesi Fatma Hanım: "Evet oğlum" dedi.

Ama gördükleri karşısında şaşkındı. Çünkü; daha dün çocukları ile yine Vatan caddesinden geçerlerken:

"Çocuklar burası İstanbul'un göbeği sayılır, yani insanların ve trafiğin en yoğun olduğu caddedir. Bu nedenle etrafımıza çok dikkat etmeliyiz." demişti. Oysa ki bugün aynı cadde üzerinde, bir tek vasıta dahi yoktu. Tabiri caiz ise kuş dahi uçmuyordu. Yol boyu kaldırımda caddenin güvenliğini sağlayan polis memurları ve meraklı bakışlar ile caddeyi geçen bir kaç yayadan başka hiç kimse yoktu.

Birden bir F16 savaş uçağı gökyüzünü yırtarcasına büyük bir gürültü ile hızla geçti.

Uçaklar, helikopterler, askerler, tanklar... geçiyordu. Hüseyin tankları görünce: "Oooo! Anne tanklar çok büyümüş, 'Dev gibi!' ve çok gürültülü!" dedi.

Tankların geçmesi Fatma Hanım'a büyük bir ürperti verdi ve gayr-i ihtiyari: "Çok korkunç. Allahım korusun!" dedi.

Hüseyin annesinin tepkisine şaşırmişti. "Anne korkunç olan ne?" diye sordu meraklı Hüseyin.

Fatma Hanım şöyle cevap verdi:

"Oğlum düşünsene bu tankların üzerindeki bayrak bir Türk bayrağı değil de bir düşman bayrağı olsa idi ve askerler silahlarını ve namlularını bize doğru doğrultmuş olsalardı."

Akıllı Hüseyin: "Yani kısaca 'savaş' olsa ve Allah korusun düşman ülkemize girmiş olsaydı" diye cevap verdi.

"Evet" dedi annesi ve ekledi: "Ne olurdu halimiz? Biz bu caddede, ablan ve abin evde, baban işte. Belki hiçbir zaman birbirimize kavuşamazdık. Binalara bak, sence buraya bir bomba atsalar ne hale gelirler?"

Hüseyin: "Yıkılır, dökülür ve çirkin olur. Hastanelerimiz kullanılmaz, okullarımız kapatılır." diye cevap verdi.

"Çevremize neler olur?" dedi Fatma Hanım.

"Ağaçlar, çiçekler, çimenler yanar kül olur. Kurur ve ağaçlar da meyve vermez." diye cevapladı Hüseyin.

"Evet, benim akıllı oğlum. Dahası da var. Düşmanlar elektirik santrallerimizi bombalarsa elektiriğimiz, suyumuz ve doğalgazımız da kesilir." dedi Fatma Hanım.

Küçük Hüseyin devam etti: "Soğuk, karanlık ve korkunç günler Anneciğim."

"Evet oğlum, bu nedenle Hazret-i Allah'a çok sığınmamız, dua ve niyazda bulunmamız lâzım.

Bu vatani korumak için canını feda eden şehitlerimize ne kadar teşekkür etsek, ne kadar duâ etsek azdır."

.

Hüseyin ve annesi kendilerini hiç beklemedikleri bir anda askeri bir geçit törenini izlerken bulmuşlardı. Halbuki o gün özel bir gün de değildi.

Yaşlı bir teyzenin polis memurlarına:

"Evladım, bugün burda ne gösterisi var?" diye sorduğunu duydular.

Polis memuru da:

"Teyzeciğim gösteri filan yok, prova yapılıyor." dedi.

O sırada Hüseyin annesine: "Anne daha iyi görmek için daha yakına gidebilir miyiz" dedi. Annesi: "Elbette." dedi. Ve biraz daha ileriye gittiler. Sanki askerler Hüseyin ve annesi için özel bir geçit yapıyorlarmış gibi hissettiler kendilerini.

Tam o sırada bir anons duyuldu: "İşte geliyorlar! Türk milletinin şanlı gazi askerleri!"

Askerî bir araçla geçide katılan yaşlı gaziler Hüseyin'e el sallayarak geçtiler.

Arkasından bir bölük asker yüksek sesle bağırarak uygun adımda, albayraklar ile geçtiler. Ellerinde çok güzel bir kumaşa basılmış Türk bayrakları vardı.

O anda semada ezan sesleri duyuldu. Ana-oğul birlikte ezan-ı Muhammedi'yi dinlediler.

Fatma Hanım İstiklâl Marşı'nın şu beytini söylemeden edemedi:

Bu ezanlar -ki şehâdetleri dinin temeli-

Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

Ezanlar bittiğinde artık Mehmetçik de gözlerden uzaklaşmıştı.

"Anne askerler görünmüyor ama sesleri ve ayak sesleri daha halen duyuluyor." dedi Hüseyin.

Annesi onurlu bir sesle "Evet, işte bu Mehmetçik! Gözle görülmediği zaman bile varlığı duyulur." dedi. Ve içtenlikle şöyle dua etti:

"Allah'ım! Vatanımızı muhafaza et, ordumuzu muzaffer et!" Amin.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |